

N:o 115.

Uppläst och godkänd af Första Kammaren den 15 maj 1902.
— — — — Andra Kammaren den 15 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjette hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet.

Statsutskottets utlåtande n:o 7 samt memorial n:o 33.)

Till Konungen.

I afseende å regleringen af utgifterna under riksstatens sjette hufvudtitel, innefattande anslagen till civildepartementet, får Riksdagen för Eders Kongl. Maj:t anmäla följande beslut.

Bih. till Riksd. Prot. 1902. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 35 Häft. (N:o 115.) 1

Ordinarie anslag.

Landsstaterna i länen.

1:o) I den till Riksdagen den 14 januari 1902 aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t i punkten 1 under sjetten hufvudtiteln föreslagit Riksdagen, att anslaget till landsstaterna i länen måtte med anledning af ändrad beräkning af ett boställes afkastning höjas med 230 kronor.

Riksdagen, som icke haft något att erinra emot denna Eders Kongl. Maj:ts framställning, har, med anledning af ändrad beräkning af afkastningen från länsmansbostället $\frac{1}{2}$ mantal Viby n:o 14, höjt anslaget till landsstaterna i länen med 230 kronor.

På grund af Riksdagens sålunda fattade beslut har anslaget till landsstaterna i länen (deraf 140,000 kronor reservationsanslag) höjts från 2,728,045 kronor till 2,728,275 kronor.

Väg- och vattenbyggnadsstaten.

2:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen medgifva, *dels* att i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens stat finge i stället för den deri uppförda aflöningen med 4,500 kronor till en andra gradens tjänsteman, ledamot i styrelsen och föredragande för ärenden angående enskilda jernvägar, uppföras aflöning till en tredje gradens tjänsteman (byråchef), ledamot i styrelsen och föredragande för nämnda ärenden, med 6,400 kronor, deraf 4,400 kronor i lön, som efter fem år kunde höjas med 600 kronor, samt 2,000 kronor i tjänstgöringspenningar, *dels ock* att, under vilkor att det i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens stat uppförda anslaget till vikariatsersättning, arfvoden åt extra ordinarie tjänstemän, rit- och skrifbiträde minskades med 3,000 kronor, eller från 17,000 kronor till 14,000 kronor, i samma stat uppfördes aflöning till ytterligare en byråingeniör med 3,500 kronor, hvaraf 2,300 kronor i lön, som efter fem år kunde höjas med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor, samt 1,200 kronor i tjänstgöringspenningar.

Sedan Eders Kongl. Maj:t år 1899 af Riksdagen äskat, jemte andra anslag till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, aflöning till samma belopp,

som i Eders Kongl. Maj:ts nu ifrågavarande fränställning begärts, till en ledamot i styrelsen och föredragande för ärenden angående enskilda jernvägar, blef denna fränställning, enligt hvad Riksdagen i skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t den 13 maj 1899 anmält, allenast på det sätt bifallen, att Riksdagen — under vilkor att vid först inträffande ledighet vid någon af de i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens stat då uppförda byråingenjörsbefattningar den lediga befattningen indroges — i nämnda stat uppförde aflöning till ytterligare en ledamot i styrelsen, föredragande för ärenden angående enskilda jernvägar, med 4,500 kronor, deraf 3,000 kronor i lön, som efter fem år kunde höjas med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor, samt 1,500 kronor i tjänstgöringspenningar.

Under år 1899 har i sammanhang med en af de förutvarande byråingenjörernas afgång den af Riksdagen begärda indragningen af en byråingenjörsbefattning egt rum.

Riksdagen, som nu icke velat motsätta sig förhöjningen i aflöningen för ofvannämnda ledamot i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, har emellertid icke af den i statsrådsprotokollet lemnade redogörelsen för arbetet inom styrelsen kunnat finna, att efter tiden för omförmälda riksdagsbeslut sådana förhållanden inträffat, som nödvändiggjöra återupptagande i staten af den byråingenjörsbefattning, som enligt nämnda Riksdags beslut blifvit ur staten utesluten.

Riksdagen får alltså anmäla, *dels* att i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens stat, i stället för den deri uppförda aflöningen med 4,500 kronor till en andra gradens tjänsteman, ledamot i styrelsen och föredragande för ärenden angående enskilda jernvägar, uppförts aflöning till en tredje gradens tjänsteman (byråchef), ledamot i styrelsen och föredragande för nämnda ärenden, med 6,400 kronor, deraf 4,400 kronor i lön, som efter fem år kan höjas med 600 kronor, samt 2,000 kronor i tjänstgöringspenningar; *och dels* att Eders Kongl. Maj:ts förslag om uppförande i nämnda stat af aflöning till ytterligare en byråingenjör icke vunnit Riksdagens bifall.

3:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen, att reservationsanslaget till vägundersökningar måtte från och med år 1903 höjas från 35,000 kronor till 40,000 kronor, eller med 5,000 kronor.

Riksdagen, som funnit giltiga skäl vara anförda för den begärda höjningen af ifrågavarande anslag, har alltså höjt reservationsanslaget till vägundersökningar från och med år 1903 från 35,000 kronor till 40,000 kronor eller med 5,000 kronor.

Genom sistberörda samt det under nästföregående punkt af Riksdagen anmälda beslut har anslagstiteln väg- och vattenbyggnadsstaten med följande ändrade lydelse: »väg- och vattenbyggnadsstaten (deraf två särskilda reservationsanslag, ett å 35,000 kronor till expenser för allmänna arbeten och ett å 40,000 kronor till vägundersökningar)» höjts från 154,500 kronor till 161,400 kronor eller med 6,900 kronor.

Postverket.

4:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att *dels*, med godkännande af de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden för den 11 januari 1902 intagna förslagen till utgiftsstater för postverket att tillämpas under år 1903 och till aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid postverket, för år 1903 bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 13,007,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen, *dels ock* medgifva, att under år 1903 finge af postmedlen användas så stort belopp, som utöfver tillgängliga kontrollörslöner och fyra i mån af behof innehållna postexpeditörslöner erfordrades för att med löner enligt äldre stat förse de under nämnda år å äldre stat qvarstående kontrollörer.

Ofvanberörda förslag till utgiftsstater för postverket samt till aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid postverket hafva följande lydelse:

Utgiftsstater för postverket

att tillämpas under år 1903.

A. Aflöningsstat.	K r o n o r.			
	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Generalpoststyrelsen.				
Generalpostdirektören	7,000	3,000	10,000	} Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kr.
1 byråchef	4,400	2,000	6,400	
4 byråchefer	17,600	8,000	25,600	
Kanslibyrån.				
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 registrator	1,800	1,200	3,000	
1 notarie och ombudsman	1,800	1,200	3,000	
1 notarie	1,800	1,200	3,000	
1 do	1,800	1,200	3,000	
1 aktuarie	1,800	1,200	3,000	
Trafikbyrån.				
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 notarie	1,800	1,200	3,000	
1 do	1,800	1,200	3,000	
1 aktuarie	1,800	1,200	3,000	
Kameralbyrån.				
1 kamrerare och sekreterare	3,000	1,500	4,500	}
1 kassör	3,000	1,500	4,500	
Transport	—	—	84,000	—

	K r o n o r.			
	Lon.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Transport	—	—	84,000	
1 intendent vid postverkets frimärkes- förråd.....	3,000	1,500	4,500	}
1 intendent vid postverkets persedel- förråd.....	3,000	1,500	4,500	
1 notarie.....	1,800	1,200	3,000	
1 d:o.....	1,800	1,200	3,000	
1 revisor och bokhållare.....	1,800	1,200	3,000	
5 revisorer och bokhållare.....	9,000	6,000	15,000	
1 aktuarie.....	1,800	1,200	3,000	
1 d:o.....	1,800	1,200	3,000	
Utrikes- och författningsbyrån.				
1 sekreterare.....	3,000	1,500	4,500	}
1 aktuarie.....	1,800	1,200	3,000	
2 aktuarier.....	3,600	2,400	6,000	
Revisionsbyrån.				
1 notarie.....	1,800	1,200	3,000	}
1 aktuarie.....	1,800	1,200	3,000	
1 revisor.....	1,800	1,200	3,000	
9 revisorer.....	16,200	10,800	27,000	
Till vikariatsersättning samt arvoden åt extra biträden m. m., forslagsvis.....	—	—	85,000	
1 förste vaktmästare.....	1) 800	300	1,100	}
1 vaktmästare.....	1) 500	300	800	
8 d:o.....	1) 4,000	2,400	6,400	
			265,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr.
Transport	—	—	—	265,800

¹⁾ Om vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna förmån kvarstår, lönen minskas med 150 kronor.

K r o n o r.					
	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Transport	—	—	—	265,800	
Distrikts- och lokalförvaltningarna.					
2 postdirektörer, en i Stockholm och en i Göteborg, hvardera:					Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
lön 3,500					
tjenstgöringspenningar ¹⁾ .. 2,000	7,000	4,000	11,000		
1 postdirektör i Malmö.....	3,200	¹⁾ 2,000	5,200		
5 postinspektörer, hvardera:					
arfvode 4,125					
tjenstgöringspenningar ... 1,375	20,625	6,875	27,500		
Öfrige postförvaltare vid fullständiga fasta postanstalter.					
1:a klassen:					
16 postmästare, af hvilka en vid hvar-dera af postkontoren i Falun, Gefle, Helsingborg, Jönköping, Kalmar, Karlskrona, Karlstad, Kristianstad, Linköping, Lund, Norrköping, Sundsvall, Upsala, Vexjö, Örebro och Östersund:					Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön 3,200					
tjenstgöringspenningar ¹⁾ .. 1,500	51,200	24,000	75,200		
2:a klassen:					
44 postmästare, af hvilka en vid hvar-dera af postkontoren i Arvika, Bollnäs, Borås, Eksjö, Enköping, Eskilstuna, Eslöf, Falköping, Filipstad, Hallsberg, Halmstad, Haparanda, Hernösand, Hesselholm, Hudiksvall, Karlshamn, Katrineholm, Kristinehamn, Köping, Landskrona, Ljusdal, Luleå, Lysekil, Mariestad, Norrtelge, Nyköping, Nässjö, Oskarshamn, Sala, Skara, Sköfde, Sollefteå, Söderhamn, Södertelge, Trelleborg, Uddevalla, Umeå, Varberg,					
Transport	—	—	118,900	265,800	

¹⁾ Garanterad minimiprovision.

		K r o n o r.			
		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
Transport		—	—	118,900	265,800
Venersborg, Vestervik, Vesterås, Visby, Ystad och Örnköldsvik:					} Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön	2,600				
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ..	1,000	3,600	114,400	44,000	
3:e klassen:					
65 postmästare, hvardera:					
lön	2,200				
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ..	800	3,000	143,000	52,000	
4:e klassen:					
75 postmästare, hvardera:					
lön	2,000				
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ..	600	2,600	150,000	45,000	
195,000					
Biträdande tjänstemän.					
30 kontrollörer, hvardera:					} Efter 5 år kan lönen höjas med 300 kr. och efter 10 år med ytterligare 300 kr.
lön	2,200				
tjenstgöringspenningar	1,000	3,200	66,000	30,000	
96,000					
320 postexpeditörer af 1:a lönegraden, hvardera:					
lön	1,725				
tjenstgöringspenningar	775	2,500	552,000	248,000	
800,000					
320 postexpeditörer af 2:a lönegraden, hvardera:					
lön	1,500				
tjenstgöringspenningar	700	2,200	480,000	224,000	
704,000					
55 postexpeditörer af 3:e lönegraden, hvardera:					} Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön	1,250				
tjenstgöringspenningar	500	1,750	68,750	27,500	
96,250					
Transport		—	—	2,363,550	265,800

¹⁾ Garanterad minimiprovision.

		K r o n o r.				
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Transport		—	—	2,363,550	265,800	
55 postexpeditörer af 4:e lönegraden, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	1,050					
tjenstgöringspenningar	450	1,500	57,750	24,750	82,500	
Vaktbetjente.						
630 af 1:a lönegraden, hvardera:						Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
lön.....	600					
tjenstgöringspenningar	400	1,000	378,000	252,000	630,000	
280 af 2:a lönegraden, hvardera:						Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	600					
tjenstgöringspenningar	350	950	168,000	98,000	266,000	
340 af 3:e lönegraden, hvardera:						
lön.....	600					
tjenstgöringspenningar	300	900	204,000	102,000	306,000	3,648,050
Anslag till aflönande af poststationsföreståndare, förslagsvis		—	—	—	850,000	
» »	aflönande af extra biträden vid distriktsförvaltningarna och postanstalterna, förslagsvis	—	—	—	700,000	
» »	ålderstillägg, förslagsvis	—	—	—	600,000	
» »	arfvoden åt extra vaktbetjente och till hushyresbidrag för en del betjente, förslagsvis	—	—	—	400,000	
» »	arfvoden åt ordinarie vaktbetjente för tjenstgöring såsom förmän m. m., förslagsvis	—	—	—	45,000	
» »	gratifikationer m. m. åt tjenstemän och betjente	—	—	—	12,000	6,520,850
B. Öfvergångsstat.						
Generalpoststyrelsen.						
1 kammarkrifvare.....		900	300	1,200	—	1,200
Transport		—	—	—	—	6,522,050

	K r o n o r.	
Transport	—	6,522,050
C. Pensionsstat.		
Tjenstemän och betjente, som erhållit afsked ur postverkets tjenst..	83,375	
Anslag till pensionsfyllnad åt postiljoner förslagsvis.....	2,000	
Afidne tjenstemäns och betjentes enkor och barn.....	1,575	86,950
D. Omkostnadsstat.		
(Förslagsanslag.)		
Anslag till uppbörds- och frimärkesprovision.....	220,000	
» » felräkningspenningar.....	50,000	
» » förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för posthusens under- håll m. m.	250,000	
» » expensutgifter.....	550,000	
» » rese- och traktamentsersättningar: för resor i tjensteärenden i allmänhet.....	50,000	
till traktamenten för tjenstemän i jernvägspost- kupé	150,000	
till traktamenten för vaktbetjente.....	150,000	350,000
» » postbetjentes beklädnad och beväring.....	175,000	
» » inköp och underhåll af inventarier.....	265,000	
Transport	1,860,000	6,609,000

		K r o n o r.	
	Transport	1,860,000	6,609,000
Anslag till postföringskostnad:			
vid befordran å jernväg	2,500,000		
» » å landsväg och inom postanstalternas områden samt till landtbrefbäring	1,000,000	3,500,000	
vid befordran sjöledes:			
mellan fasta landet och Gotland ...	72,000		
» öfriga inrikes orter	90,000		
» Sverige och Finland	20,000		
» Sverige och Danmark	16,000		
» Sverige och Tyskland	240,000		
» Sverige samt England och Amerika	7,000	445,000	
» » godtgörelse till främmande postverk		10,000	
» » tillverkning af frimärken, frankokuvert, brefkort och kortbref		150,000	
» » diverse utgifter		45,000	6,010,000
E. Oförutsedda utgifter		—	255,000
F. Afkortningar och restitutioner m. m., förslagsvis		—	133,000
	Summa kronor	—	13,007,000

Aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid postverket.**§ 1.**

Aflöning, som tillkommer vid postverket anställd tjensteman eller betjent enligt stat, som af Riksdagen godkänts, utgår såsom i staten finnes för hvarje deri upptagen befattning angifvet.

Vissa tjenstemän tillkommer ock uppbörds- och frimärkesprovision, såsom i § 2 förmåles.

§ 2.

Uppbörds- och frimärkesprovision utgår vid postkontoren å influtna postafgifter och försålda frankotecken med:

10 procent af uppbörd, som ej för år öfverstiger 6,000 kronor,

5 procent af den del af uppbörden, som öfverstiger 6,000, men ej 10,000 kronor, och

1 procent af den del af uppbörden, som öfverstiger 10,000 kronor, under iakttagande härvid,

dels att i omförmälda uppbörds- och frimärkesprovision icke ingår den provision, som enligt gällande bestämmelser tillfaller underlydande poststationers och ångbåtspostexpeditioners föreståndare, antagna särskilda frankoteckensförsäljare eller allmänheten vid partiköp,

dels ock att postkontors provision för de vid underlydande poststationer och ångbåtspostexpeditioner försålda frankotecken alltid skall utgå med allenast 1 procent.

Den provision, som sålunda utgår vid postkontoren, skall vid postkontor af 3:e och 4:e klass tillfalla postmästaren ensam, vid postkontor af 1:a och 2:a klass delas mellan postmästaren och den närmast under honom å kontoret anstälde postexpeditör, på det sätt att en fjerdedel af provisionen, för år räknadt, skall tillkomma denne postexpeditör, men återstoden tillfalla postmästaren, samt vid Stockholms, Göteborgs och Malmö postkontor delas mellan postdirektören och de vid vederbörande postkontor anstälde kontrollörer och andra afdelnings- eller filialkontorsföreståndare, på det sätt att i Stockholm sju åttendedelar, i Göteborg sju tiondedelar och i Malmö sju tolfdedelar af provisionen

för år skola tillfalla kontrollörer och andra afdelnings- eller filialkontorsföreståndare att dem emellan å hvarje ort fördelas enligt de närmare bestämmelser, som af Kongl. Maj:t, efter generalpoststyrelsens hörande, meddelas, hvaremot återstoden af provisionen skall tillkomma vederbörande postdirektör ensam.

Med tillämpning af nu gifna beräkningsgrunder må dock icke provisionsbeloppet för år räknadt understiga:

för postdirektör 2,000 kronor,

för postmästare af 1:a klass 1,500 kronor,

för postmästare af 2:a klass 1,000 kronor,

för postmästare af 3:e klass 800 kronor och

för postmästare af 4:e klass 600 kronor;

hvidan af postmedlen må, utöfver ofvan angifna procentbelopp, utgå hvad som till äfventyrs erfordras för att fylla denna minimiprovision till postförvaltare.

Minimiprovisionen för postförvaltare betraktas såsom tjänstgöringspenningar.

§ 3.

För åtnjutande af den i stat uppförda aflöning och dertill hörande förhöjning efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning gälla följande allmänna bestämmelser:

för tjenstemän och betjente i generalpoststyrelsen:

att tjensteman eller betjent skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, samt i sådant hänseende vara förpligtad att, med bibehållande af den tjenstegrad och aflöning han innehar, efter förändrad arbetsordning sköta de med befattningen förenade göromål;

att med befattning i styrelsen icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjenstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen i styrelsen;

att tjensteman i lägsta lönegraden är skyldig att hos styrelsen tjenstgöra å den särskilda befattning inom graden, der styrelsen, till

befordrande af arbetets oafbrutna gång, finner honom lämplig och behöflig;

att tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att den, som af sjukdom hindras att sin befattning förrätta, eger uppbära hela lönen, men att den, som undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, eller från tjänstgöring i behörig ordning afstänges, eller eljest är lagligen förhindrad att befattningen sköta, kan förpligtas att under ledigheten utöfver sina tjänstgöringspenningar afstå så mycket af lönen, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras till följd af tjänsteresor eller för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i styrelsen, densamma, emot åtnjutande i förstnämnda fall af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar men eljest af deremot svarande belopp i stället för egna tjänstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår;

att emellertid, derest byråchef till följd af tjänsteresa eller för handläggning af särskilda ärenden är under allenast några få dagar hindrad att sköta sin befattning, tjänsteman af lägre grad skall vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till byråchefsbefattningen hörande löpande göromål;

att, derest förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning i samma lönegrad är i stat medgifven, tidpunkten

för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under vilkor att innehafvaren under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, och

för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år, på samma vilkor,

under iakttagande, hvad såväl den ena som den andra förhöjningen angår, deraf att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstateus trädande i kraft förflutit från hans till-

träde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial; samt

att tjänsteman eller betjent i styrelsen skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjensteår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller generalpoststyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obehaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande dylik pension utgå af postmedlen;

för tjänstemän och betjente vid distrikts- och lokalförvaltningarna:

att tjänsteman eller betjent skall vara underkastad icke allenast den utvidgade eller förändrade tjenstgöring utan ock — med undantag för postdirektör — den förflyttning till annan tjenstgöringsort, som kan varda honom i behörig ordning ålagd;

att med befattning af ifrågavarande slag icke må förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjenstbefattning, med mindre den befinner sig icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen i verket;

att tjenstgöringspenningar, provision och sportler få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester eller — beträffande vaktbetjent — sådan kostnadsfri ledighet, som i § 5 omförmäles, men skola för den tid, tjensteinnehafvaren eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att, derest ledighet på grund af sjukdom åtnjutes under högst tre månader af ett och samma kalenderår, den tjenstledige eger uppbära hela lönen eller i de fall, der aflöningen är fördelad i arfvode och tjenstgöringspenningar, hela arfvodet, men att under ledighet, som på grund af sjukdom åtnjutes utöfver nämnda tid, det ankommer på styrelsen att bestämma, huruvida, jemte tjenstgöringspenningar, provision och sportler, äfven någon del af lönen eller arfvodet, dock ej mera än tredjedelen deraf, bör af den tjenstledige afstås;

att under ledighet, som åtnjutes för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, under afstängning från tjenstgöring, eller under eljest förekommande lagligt tjensteförhinder den tjenstledige kan af styrelsen förpligtas att, utöfver tjenstgöringspen-

ningar, provision och sportler, afstå så mycket af lönen eller arfvodet, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, derest emellertid tjänsteman eller betjent, i följd af kroppsskada, ådragen under tjensteutöfning, blifvit tills vidare oförmögen till tjenstgöring, må, såsom undantag från hvad ofvan är stadgadt, aflönningen å stat kunna, efter styrelsens bepröfvande, till honom utgå oafkortad under högst sex månader; ankommande deremot på pröfning af Kongl. Maj:t, till huru stor del aflöning kan böra till den skadade utgå efter omförmälda tid af sex månader;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning vid distrikts- eller lokalförvaltning, densamma bestrida, dock ej längre tid än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår; egande han, om förordnandet erfordras till följd af sjukdomsförfall, åtnjuta, i stället för egna tjenstgöringspenningar, de med den tjenstlediges befattning förenade tjenstgöringspenningar, men, då förordnandet erfordras för beredande af semester, allenast den honom eljest tillkommande aflöning;

att, i fråga om rätt till förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjenst, tjenstemännen skola anses tillhöra följande fem grupper, nemligen:

första gruppen: postdirektörer;

andra gruppen: postmästare af 1:a klassen;

tredje gruppen: postmästare af 2:a klassen;

fjerde gruppen: kontrollörer och postmästare af 3:e klassen;

femte gruppen: postmästare af 4:e klassen och postexpeditörer;

att tidpunkten, då tjänsteman kan komma i åtnjutande af första förhöjningen, skall inträda fem år, och tidpunkten, då han kan komma i åtnjutande af andra förhöjningen, tio år sedan han tillträdt innehafvande tjenst eller tjenst, tillhörande samma eller närmaste grupp;

att tjänsteman, som före 1902 års utgång tillträdt tjenst af ifrågasvarande slag, skall, beträffande rätt till förhöjning af lönen efter nyssnämnda tidpunkt, anses hafva vid detta tillträde inträdt i den aflöningsgrupp, som befattningen från 1903 års början tillhör;

att postmästare af 4:e klass enligt 1902 års stat, hvilka varda hänfödda till lägre klass än den 2:a enligt 1903 års stat, samt kontrollörer må, derest de tillträdt sina tjänster före 1902 års utgång och i föreskrifven ordning inträdt å 1903 års stat, ega att, beträffande rätt till förhöjning af lönen, vid befordran jemväl till postmästarebefattning inom aflöningsgrupp utöfver den närmast högre räkna sig tillgodo tjenstgöring efter

anställning såsom postmästare af 4:e klass enligt den äldre staten eller såsom kontrollör;

att för öfrigt, hvad hvar och en af de omförmälda löneförhöjningarna angår, skall iakttagas: att tjänsteman under mera än fyra femtedelar af den tjenstetid, som erfordras för att vinna dylik förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester; samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd; börande löntagare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial;

att likväl tjänsteman, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af löneförhöjning, redan uppnått den lefnads- och tjensteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma förhöjning tillträda;

att qvinna, för hvilken utfärdats förordnande att tills vidare vara postmästare eller postexpeditör, skall, så länge hon innehar sådan befattning, vara i fråga om löneförhöjning och semester likställd med man, som innehar ordinarie dylik befattning;

att en hvar, som med eller efter 1903 års ingång tillträder befattning såsom tjänsteman vid postverkets distrikts- eller lokalförvaltningar, skall vara pliktig att underkasta sig nu gifna villkor och bestämmelser;

att till de nuvarande innehafvare af dylika befattningar, hvilka före den 1 mars 1903 förklara, att de icke vilja underkasta sig nämnda års aflöningsstat samt dessa villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunna dertill förbindas, aflöningsförmåner skola utgå enligt för dem nu gällande grunder, dock utan rättighet för tjänsteman till sådan godtgörelse, som enligt kongl. brefven den 1 juni 1900 och den 8 februari 1901 tills vidare medgifvits för minskad inkomst i provision till följd af nya postexpeditörstjänsters tillsättande;

att till vaktbetjente i 1:a lönegraden hufvudsakligen skola höra vaktbetjente, anställda vid postkontoren i Stockholm, Göteborg och Malmö, äfvensom de vid jernvägsposten tjenstgörande betjente, som stationeras å någon af dessa orter;

att till vaktbetjente i 2:a lönegraden skola höra de vaktbetjente, hvilka äro stationerade norr om Dalelven eller på grund af särskilda omständigheter böra med dessa i aflöningsvillkor likställas;

att till vaktbetjente i 3:e lönegraden skola höra öfriga vaktbetjente;
att vaktbetjent må tillträda medgifven aflöningsförhöjning respektive fem och tio år efter det han tillträdt ordinarie postvaktbetjentbefattning;

att för öfrigt, hvad hvart och ett af de nyss omförmälda tilläggen angår, skall iakttagas: att vaktbetjent under mera än fyra femtedelar af den tjenstetid, som erfordras för att vinna rätt till tillägget, med godt vitsord bestridt innehafvande tjenst, dock att härvid ej må föras honom till last den tid, han åtnjutit sådan kostnadsfri ledighet, som i § 5 omförmäles; samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd;

att likväl vaktbetjent, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af aflöningstillägg, redan uppnått den lefnads- och tjensteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma tillägg tillträda;

att, om vaktbetjent i 1:a graden, hvilken intjenat ett eller båda aflöningstilläggen, förflyttas till 2:a eller 3:e graden, aflöningstillägg skola till honom utgå med de lägre belopp, som för sistberörda båda grader bestämts, men att deremot till vaktbetjent, som uppflyttats till 1:a graden från lägre grad, aflöningstillägg skola utgå med de för 1:a graden bestämda högre belopp;

att, derest vid tillsättande af vaktbetjentbefattning den, som å befattningen antages, anses icke böra placeras å ort eller i syssla, för hvilken ledig, till 1:a eller 2:a lönegraden hörande aflöning är afsedd, generalpoststyrelsen eger att tills vidare och intill dess ledighet inom vederbörlig lönegrad uppstår, samt med disponerande i sådant hänseende af erforderlig andel af den lediga aflöningen, tilldela den till befattningen antagne aflöning i lägre lönegrad; samt

att tjensteman eller betjent vid distrikts- eller lokalförvaltning skall efter uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjensteår vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller generalpoststyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande dylik pension utgå af postmedlen.

§ 4.

Tjenstemännen i generalpoststyrelsen ega årligen, när sådant utan hinder för göromålen behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, generalpostdirektören, byråchefen och tjenstemännen af 2:a lönegraden en hvar under en och en half månad samt tjenstemännen af lägsta lönegraden en hvar under en månad.

§ 5.

Semester af en månad årligen må af tjensteman vid distrikts- eller lokalförvaltning åtnjutas, i den mån sådant pröfvas kunna ske utan hinder för göromålen gång.

Tjensteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid af året, som af vederbörande öfverordnade myndighet bestämmes, begagna sig af semester.

Vid distrikts- eller lokalförvaltning anställd vaktbetjent må kunna, i den mån i sådant afseende till vikaries ersättande anvisadt anslag förslår, tilldelas ledighet högst femton dagar under ett och samma kalenderår med bibehållande af sin aflöning.

§ 6.

Den, som på förordnande förvaltar ledig tjänst, åtnjuter under tiden de med densamma förenade aflöningsförmåner.

§ 7.

Afhåller sig tjensteman eller betjent från tjenstgöring utan att hafva i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han under tiden ej åtnjuta någon aflöning. Varder tjensteman eller betjent afstängd från tjenstgöring eller i häkte tagen, skall under tiden den del af hans aflöning, som icke af generalpoststyrelsen pröfvats böra användas till befattningens uppehållande, innehållas, såvida ej styrelsen finner skäligt låta honom något deraf uppbära.

§ 8.

Vid afgång från postverkets tjänst till följd af afskedstagande, entledigande eller dödsfall utgår sjelfva lönen till månadens slut. Enahanda är förhållandet med arfvode, der aflöning är fördelad i arfvode och tjänstgöringspenningar.

Aflider vid postverket anställd person, som innehar befattning, hvilken icke är uppförd å ordinarie stat, må, derest och i den mån den myndighet, som antagit honom, så pröfvar skäligt, den för honom bestämda aflöningen utgå till månadens slut.

§ 9.

Aflider tjänsteman eller betjent, vare sig ordinarie eller extra, i följd af olyckshändelse, timad under tjensteutföring, må ett belopp, motsvarande den aflidnes fasta aflöning för en månad, såsom begrafningshjälp tilldelas hans dödsbo.

§ 10.

Vid tjänsteresa inom riket utgår resekostnads- och traktamentsersättning enligt bestämmelserna i gällande resereglemente, derest icke för vissa slag af tjänsteresor andra föreskrifter eller bestämmelser om lägre ersättningsberäkning blifvit, efter af Kongl. Maj:t fastställda grunder, af generalpoststyrelsen meddelade.

§ 11.

Felräkningspenningar tillkomma:

kassören hos generalpoststyrelsen med 500 kronor;

den såsom kassör hos postdirektör tjänstgörande kontrollör eller postexpeditör med 300 kronor;

de tjänstemän och af styrelsen antagna extra biträden, som å postkontoren i regelbunden tjänstefördelning betjena allmänheten samt dervid emottaga eller utlemna kontanta medel, med 120 kronor till dem hvar vid postkontoren i Stockholm, Göteborg och Malmö äfvensom vid postkontor af 1:a och 2:a klass samt med 60 kronor till dem hvar vid postkontor af 3:e och 4:e klass;

allt för år räknadt.

§ 12.

Anmärkningsprovision tillkommer vederbörande hos generalpoststyrelsen anställda tjänstemän enligt de närmare grunder, Kongl. Maj:t bestämmer, med högst femton procent å hvarje belopp, som på grund af anmärkning, gjord af sådan tjänsteman, antingen, såsom ej behörigen uppburet, till postverket inflyter och utan anmärkningens framställande ej skulle hafva kommit verket till godo, eller, såsom för högt debiteradt, till vederbörande återgäldas.

§ 13.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp må tilldelas vid postverket anställda betjente, ordinarie och extra, enligt reglemente, som af generalpoststyrelsen fastställas.

§ 14.

Kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter lemnas enligt de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t meddelar, åt de vid distrikts- och lokalförvaltningarna anställda ordinarie och extra betjente.

§ 15.

De ordinarie betjente, som äro anställda såsom förmän för vaktbetjentpersonal vid Stockholms, Göteborgs, Malmö eller andra postkontor, eller hvilka tjänstgöra ensamma eller såsom förste män i s. k. postiljonskupéer, eller som vid postanstalterna användas i andra jemförliga sysslor eller till bestridande af göromål, hvilka hittills i regel utförts af tjänstemän, må, utöfver den fasta aflöningen, kunna af generalpoststyrelsen tilldelas arvode till belopp af högst 20 kronor för månad räknadt.

§ 16.

Grunderna för aflöningen till den extra personalen vid postverket bestämmas af Kongl. Maj:t på förslag af generalpoststyrelsen.

§ 17.

Den, som tillträder den nya aflöningsstaten, skall vara skyldig underkasta sig den minskning i befintliga sportelinkomster, som kan varda af Kongl. Maj:t bestämd, samt den jemkning af grunderna för uppbörds- och frimärkesprovisions beräkning, som, i händelse af förhöjning af postafgifter, kan finnas skälig, äfvensom de förändrade bestämmelser i fråga om pension, som kunna varda stadgade.

Slutsummorna af de för år 1903 föreslagna staterna, jemförda med de för innevarande år af Eders Kongl. Maj:t fastställda, äro, enligt hvad åberopade statsrådsprotokollet gifver vid handen, följande:

	år 1902	år 1903
aflöningsstaten	kr. 4,974,300: —	kr. 6,520,850: —
öfvergångsstaten	» 1,200: —	» 1,200: —
pensionsstaten	» 81,950: —	» 86,950: —
omkostnadsstaten	» 6,070,000: —	» 6,010,000: —
oförutsedda utgifter	» 769,500: —	» 255,000: —
afkortningar och restitutioner	» 123,050: —	» 133,000: —
tillsammans	kr. 12,020,000: —	kr. 13,007,000: —

Af den i statsrådsprotokollet lemnade utredning inhemtas, att de föreslagna ändringarne i de särskilda staterna afsett:

Ökning.

Aflöningsstaten.

genom uppförande i staten af aflöning för en femte byråchef samt för ytterligare en sekreterare, tre notarier, tre revisorer och bokhållare, tre revisorer, en aktuarie och tre vaktmästare hos generalpoststyrelsen med.....	kr. 43,300: —
i aflöningsanslaget till postdirektörer med	» 4,200: —
Transport	kr. 47,500: —

	Transport	kr. 47,500: —	
i anslaget till aflönande af öfriga postförvaltare vid fullständiga fasta postanstalter med	»	210,800: —	
i dito till aflönande af postexpeditörer med	»	864,750: —	
i dito till aflönande af vaktbetjente med	»	191,300: —	
i dito till aflönande af poststationsföreståndare med	»	125,000: —	
i dito till ålderstillägg med	»	154,000: —	
i dito till arfvoden åt extra vaktbetjente och till hushyresbidrag för en del betjente med	»	25,000: —	
genom uppförande i staten af ett anslag till arfvoden åt ordinarie vaktbetjente för tjenstgöring såsom förmän m. m. med	»	45,000: —	
i anslaget till gratifikationer m. m. åt tjenstemän och betjente med	»	3,000: —	kr. 1,666,350: —

Pensionsstaten

genom af Kongl. Maj:t beviljade nya pensioner kr. 14,775: —

Omkostnadsstaten

genom uppförande i staten af ett anslag till felräkningspenningar med	kr. 50,000: —	
i anslaget till förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för posthusens underhåll m. m. med	» 50,000: —	
i dito till postbetjentes beklädnad och beväring med	» 15,000: —	
i dito till postföringskostnad vid befordran å jernväg med	» 200,000: —	
Transport	kr. 315,000: —	1,681,125: —

	Transport	kr. 315,000: —	kr. 1,681,125: —
i anslaget till postföringskostnad vid befordran å landsväg och inom postanstalternas områden samt till landtbrefbäring med	»	85,000: —	
i dito till postföringskostnad sjöledes mellan Sverige och Finland med...	»	10,000: —	
i dito till tillverkning af frimärken, frankokuvert, brefkort och kortbref med	»	30,000: —	
i dito till diverse utgifter med	»	5,000: —	» 445,000: —

Afkortningar och restitutioner m. m.

höjning af anslaget med	kr. 9,950: —
Summa ökning	kr. 2,136,075: —

Minskning.*Aflöningsstaten*

genom indragning af en notarietjenst hos generalpoststyrelsen i sammanhang med inrättandet af ytterligare en sekreteraretjenst derstädes	kr. 3,000: —
i anslaget till vikariatsersättning samt arfvoden åt extra biträden m. m. med	» 5,000: —
genom uteslutande ur staten af anslaget till ersättning för mistning af uppbörds- och frimärkesprovision åt de kontrollörer och postexpeditörer vid postanstalterna, som beordras att tjänstgöra vid distriktsförvaltningarna med	» 8,200: —
i anslaget till aflönande af kontrollörer med	» 3,600: —
Transport	kr. 19,800: —

	Transport kr.	19,800: —	
i anslaget till aflönande af extra biträ-			
den vid distriktsförvaltningarna och			
postanstalterna med	»	100,000: —	kr. 119,800: —

Pensionsstaten

besparing med		kr.	9,775: —
---------------------	--	-----	----------

Omkostnadsstaten

i anslaget till uppbörds- och frimärkes-			
provision med	kr.	260,000: —	
i dito till traktamenten för tjenste-			
män i jernvägspostkupé med	»	195,000: —	
i dito till traktamenten för vaktbe-			
tjente med	»	50,000: —	kr. 505,000: —

Oförutsedda utgifter

minskning af anslaget med	kr.	514,500: —
---------------------------------	-----	------------

Summa minskning kr. 1,149,075: —

Om från summan af ökningen	kr.	2,136,075: —
drages summan af minskningen	»	1,149,075: —

erhålles det belopp af kr. 987,000: —

hvarmed enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag postverkets utgiftsstater skulle komma att för år 1903 på det hela ökas.

Postmedlen, som i riksstaten för innevarande år uppförts med 12,400,000 kronor, hafva för år 1903 beräknats till 13,340,000 kronor. Då, på sätt ofvan angifvits, postverkets utgifter enligt staterna för år 1903 af Eders Kongl. Maj:t beräknats till 13,007,000 kronor, skulle alltså inkomsterna komma att öfverstiga utgifterna med 333,000 kronor. Till detta öfverskott skulle emellertid kunna komma den ytterligare inkomst af postverkets tidningsrörelse, som skulle blifva en följd af bifall till förslag, som afgifvits af de enligt af Eders Kongl. Maj:t lemnadt bemyndigande för revision af gällande stadganden angående tillhandahållande af tidningar genom postverkets försorg utsedde komiterade. Desse komiterade hafva, enligt hvad af statsrådsprotokollet inhemtas, beräknat den ökade inkomsten i detta hänseende efter 1898 års förhållanden till 291,547 kronor 25 öre. Härvid må ock anmärkas, att generalpoststyrelsen i sitt den 23 november 1901 öfver komiterades förslag afgifna

utlåtande framställt ändringsförslag, som skulle medföra en inkomstökning, jemväl enligt 1898 års förhållanden, af icke mindre än 552,429 kronor 39 öre.

Det förslag till omreglering af postverkets stat, som sålunda af Eders Kongl. Maj:t förelagts Riksdagen, grundar sig hufvudsakligen på det betänkande, som afgifvits af den komité, hvilken med anledning af Riksdagens i skrifvelse den 14 maj 1899 gjorda uttalanden angående aflöningsprinciperna inom postverket den 2 juni samma år af Eders Kongl. Maj:t tillsattes med uppdrag att utarbeta förslag till ny stat för postverket och åt hvilken jemväl anförtröddes att föreslå ny stat för telegrafverket, deri inbegripet äfven statens telefonväsende.

Till nämnda års Riksdag hade Eders Kongl. Maj:t i sammanhang med förslag om tillökning af den ordinarie personalen inom åtskilliga grupper af tjenstemän och betjente vid postverket gjort framställning om fullständig lönereglering för postverkets distrikts- och lokalförvaltningar, hvilken reglering väsentligen var grundad på fixering af den i ett stort antal posttjenstemäns aflöning ingående s. k. uppbörds- och frimärkesprovisionen och aflöningarnas bestämmande till fasta belopp. En sådan principiell förändring af aflöningsystemet inom postverket ansåg sig emellertid Riksdagen i frågans dåvarande läge icke kunna godkänna, utan förklarade i nyssberörda skrifvelse, att enligt Riksdagens åsigt en dylik förändring icke borde beslutas, förrän en grundlig utredning angående det förutvarande och det föreslagna aflöningsättets särskilda fördelar och olägenheter blifvit med hänsyn till de inom postverket rådande särskilda förhållanden åstadkommen. Den sålunda ifrågasatta utredningen har nu verkstälts af omförmälda komité, hvilken i förevarande principfråga på anförda grunder stannat vid den åsigt, att uppbördsprovisionen borde såsom aflöningsform bibehållas, dock endast i väsentligen minskad omfattning såväl med afseende å antalet af de tjenstemän, som skulle ega åtnjuta provision, som med afseende å de belopp, hvarmed provisionen skulle utgå i förhållande till uppbördens belopp vid de särskilda postanstalterna. Genom de föreslagna inskränkningarna i provisionens användande har komitén till en början velat undanrödja det hinder för ett efter tidsförhållandena afpassadt anordnande af postverkets lokalförvaltningar, som vållats deraf, att enligt nu gällande aflöningsgrunder de ordinarie tjenstemännens vid ett postkontor inkomster undergått minskning genom tillkomsten af nya ordinarie tjenstebefattningar vid kontoret likasom ock genom underlydande poststationers förändring till sjelfständiga kontor eller förläggande under

annat postkontor, och sålunda bereda möjlighet till återställande och bibehållande för framtiden af ett skäligt förhållande emellan antalet ordinarie och extra ordinarie tjänstemän inom postverket. De förändrade bestämmelser komitén föreslagit rörande beräkningen af uppbördsprovisionen afse vidare å ena sidan att förekomma, att provisionen vid de större kontoren skulle stiga till belopp, som komme att för de provisionsberättigade tjänstemännen medföra oskäligt stora inkomster, och å andra sidan att betrygga de ifrågavarande tjänstemännen mot alltför obetydlig inkomst af provisionen. I sistberörda syfte har komitén beträffande postdirektörerna och postmästarne föreslagit, att en viss minimiprovision, hvars belopp i händelse af behof borde fyllas af postmedlen, skulle under alla omständigheter vara dem tillförsäkrad och att till undvikande jemväl af alltför många aflöningsformer denna minimiprovision skulle träda i stället för och anses utgöra tjänstgöringspenningar. Under det uppbördsprovisionen för närvarande vid de fullständiga fasta postanstalterna utgår med 10 procent af uppbörd, som för år ej öfverstiger 3,000 kronor, med 6 procent af den del af uppbörden, som öfverskjuter 3,000 men ej 15,000 kronor, samt med 3 procent af den del utaf uppbörden, som öfverstiger 15,000 kronor, skulle enligt komiténs förslag provisionen vid postkontoren utgå med 10 procent af uppbörd, som för år ej öfverstiger 6,000 kronor, med 5 procent af den del af uppbörden, som öfverstiger 6,000 men ej 10,000 kronor, och med allenast 1 procent å den del af uppbörden, som öfverstiger 10,000 kronor, äfvensom å de vid underlydande poststationer och ångbåtspostexpeditioner försålda frankotecken.

Anledningen, hvarför komitén ansett provisionssystemet icke böra helt och hållet afskaffas, har väsentligen varit den, att detsamma ansetts egnadt att hos de provisionsberättigade tjänstemännen — till hvilka enligt komiténs förslag skulle hänföras endast postförvaltarne, afdelnings- och filialkontorsföreståndarne vid Stockholms, Göteborgs och Malmö postkontor samt de vid första och andra klassens postkontor närmast under postmästarne anstälde expeditörer — framkalla ett stegradt intresse för deras arbete och att genom dettas större intensitet rörelsen vid postkontoren kunde väntas vinna ökad utveckling. Och komitén har vidare såsom fördelar af systemets bibehållande i dess förändrade form framhållit, att härigenom skulle möjliggöras bestämmandet af ett mindre antal löneklasser för postförvaltarne, då äfven emellan postförvaltare inom samma klass någon skilnad i aflönning kunde uppkomma i samma mån som rörelsen vid vissa kontor öfverstege rörelsen vid andra kontor inom klassen, samt att de ändringar i klass-

indelningen, hvartill poströrelsens olika utveckling vid kontoren tid efter annan måste gifva anledning, kunde antagas mindre ofta blifva behöfliga.

På sätt redan blifvit antydt, har provisionssystemet i sin förutvarande form i hög grad försvårat inrättandet af nya ordinarie tjenstemannabefattningar vid postverkets lokalförvaltningar. Också framgår det af 1899 års Riksdags ofvan omförmälda skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t, att Riksdagen på grund af det nära sammanhanget emellan Eders Kongl. Maj:ts af Riksdagen afslagna framställning om provisionssystemets afskaffande samt förslagen om ökning af vissa grupper af tjenstemannapersonalen ansett sig äfven böra i hufvudsakliga delar afslå sistnämnda förslag. Det i samma riksdagsskrifvelse anmälda beslutet om inrättande af nya expeditörsbefattningar till ett antal af 143 nödvändiggjorde också ett medgifvande af 1900 års Riksdag af särskild ersättning enligt angifna grunder åt de före år 1900 anställda ordinarie tjenstemän, hvilka till följd af de nya expeditörsbefattningarnas inrättande lidit minskning i sina inkomster. Då på grund af antydda orsaker postverkets ordinarie tjenstemannapersonal icke kunnat ökas i den utsträckning, som poströrelsens starka utveckling under de senare åren betingat, ligger det i sakens natur, att de kraf på ökade tjenstemannakrafter, som i sammanhang med aflöningssystemets reformerande skulle komma att framställas, måste erhålla en betydande omfattning. Också har komitén väckt förslag om ökning af postkontorens antal med 12 äfvensom om inrättande af ej mindre än 250 nya postexpeditörsbefattningar, hvarigenom antalet ordinarie postexpeditörer skulle ökas från 500 till 750.

Missförhållandet mellan antalet ordinarie och extra ordinarie befattningshafvare inom generalpoststyrelsen och bland postvaktbetjente har äfven beaktats af komitén och föranledt densamma att föreslå dels inrättande inom styrelsen af en ny ordinarie byråchefsbefattning och 10 biträdande tjenstemannabefattningar äfvensom 3 vaktmästarebefattningar utöfver det nuvarande antalet och dels ökning af antalet vaktbetjentbefattningar vid distrikts- och lokalförvaltningarna med 200.

Riksdagen öfvergår nu till att yttra sig angående de särskilda punkterna i Eders Kongl. Maj:ts framställning, dervid Riksdagen kommer att följa den ordning, hvori desamma i statsrådsprotokollet omförmälas.

Riksdagen har icke funnit anledning till någon erinran emot Eders Kongl. Maj:ts i enlighet med komiténs hemställan gjorda förslag om uteslutande ur generalpoststyrelsens aflöningsstat af den i nu gällande stat intagna bestämmelsen, att, derest generalpostdirektören i sådan

egenskap åtnjuter fri bostad, lönen skall, så länge denna förmån kvarstår, minskas med 1,000 kronor.

Förslaget att å ordinarie stat uppföra befattningen såsom chef för den femte byrå inom generalpoststyrelsen, som från början af år 1896 varit derstädes provisoriskt anordnad, har Riksdagen ansett sig böra bifalla, då nödvändigheten af arbetets inom styrelsen definitiva uppdelning på fem byråer, hvarom styrelsen vid åtskilliga tillfällen gjort framställning hos Eders Kongl. Maj:t, numera utan meningsskiljaktighet vitsordats af oftanämnda komité och Riksdagen äfven för sin del funnit det stadigvarande behovet af denna organisation styrkt genom den utredning, som i frågan blifvit förebragt.

I sammanhang härmed har komitén framlagt förslag till omreglering af byråerna inom styrelsen samt till inrättande af åtskilliga nya biträdande tjenstemannabefattningar såväl å den nyinrättade som å de förutvarande byråerna. Enligt ifrågavarande, af Eders Kongl. Maj:t i oförändrad form till Riksdagens pröfning framlagda organisationsförslag, skulle i generalpoststyrelsens stat uppföras anslag till aflönande af följande nya ordinarie biträdande tjenstemän å styrelsens byråer, nemligen: å trafikbyrån en notarie, å kameralbyrån en notarie, en revisor och bokhållare vid postverkets hufvudkassa, en revisor och bokhållare vid postverkets frimärkesförråd samt en revisor och bokhållare vid postverkets persedelförråd, å utrikes- och författningsbyrån, hvilken skulle handlägga hufvudsakligen de till den nu i staten uppförda revisionsbyrån hörande ärenden, som under den provisoriska anordningen handlagts å den s. k. revisionsbyrån I, en sekreterare och en aktuarie å det statistiska kontoret samt å den nya revisionsbyrån, motsvarande den provisoriskt anordnade s. k. revisionsbyrån II, en notarie och tre revisorer. Af de i nuvarande stat under revisionsbyrån uppförda tjenester skulle två aktuarietjenster hänföras till utrikes- och författningsbyrån samt en aktuarietjenst och samtliga sju revisorstjenster till den nya revisionsbyrån, hvarjemte, i sammanhang med inrättandet af den föreslagna sekreteraretjensten å utrikes- och författningsbyrån, notarietjensten å den nuvarande revisionsbyrån, hvilkens innehafvare nu tjenstgör å revisionsbyrån I, skulle bortfalla. Organisationsplanen ställer vidare i utsigt, att till följd af den föreslagna ökningen af den ordinarie tjenstemannapersonalen inom poststyrelsen antalet af de derstädes anställda amanuenser skulle minskas med sexton, hvarigenom enligt generalpoststyrelsens beräkning skulle inbesparas amanuensarfvoden till belopp af 19,480 kronor. Af de föreslagna nya tjenstemännen skulle sekreteraren å utrikes- och författningsbyrån erhålla aflöning i andra

lönegraden med 3,000 kronor lön och 1,500 kronor tjänstgöringspenningar jemte två ålderstillägg å 500 kronor, det första efter fem och det andra efter tio års tjänstgöring, samt de öfriga i likhet med förut i motsvarande tjänstegrader anstälde tjenstemän aflönas med 3,000 kronor, deraf 1,800 kronor lön och 1,200 kronor tjänstgöringspenningar, med enahanda ålderstillägg som sekreteraren. Beträffande de nuvarande tjenstemännens aflöningsförhållanden har icke föreslagits någon annan förändring, än att kassören vid postverkets hufvudpostkassa skulle genom derom i § 11 af det föreslagna aflöningsreglementet intagen bestämmelse tillerkännas felräkningspenningar till belopp af 500 kronor årligen. Slutligen har föreslagits inrättande af tre nya ordinarie vaktmästarebefattningar inom generalpoststyrelsen med enahanda aflöning, som till styrelsens förutvarande ordinarie vaktmästare utgår; och skulle härigenom möjliggöras indragning af tre extra vaktmästarebefattningar, hvilkas innehafvare äro aflönade med tillhoppa 2,160 kronor.

Inrättandet af en ständig femte byrå inom generalpoststyrelsen nödvändiggör uppförandet å ordinarie stat af erforderlig biträdande personal för den nya byråns behof, och Riksdagen har äfven funnit, att till följd af poströrelsens utveckling och den deraf föranledda ökningen i generalpoststyrelsens arbetsmaterial en ej oväsentlig ökning af den ordinarie tjenstemannapersonalen äfven å styrelsens öfriga byråer är af behovet påkallad. Att de föreslagna nya tjensternas antal icke är för högt tilltaget, synes framgå redan deraf, att efter den föreslagna organisationens genomförande styrelsen ändock beräknats vara i behof af, förutom extra biträden, ej mindre än 41 amanuenser med fast arvode, under det att den biträdande ordinarie tjenstemannapersonalen å byråerna efter de nya tjensternas besättande skulle komma att uppgå till ett antal af 40. Äfven de föreslagna tre nya vaktmästarebefattningarna synas Riksdagen vara för styrelsen behöfliga.

Då Riksdagen, som ej heller funnit anledning till erinran beträffande de nya tjensternas fördelning emellan de särskilda byråerna och emellan olika slag af tjenstebefattningar eller i fråga om felräkningspenningar till generalpoststyrelsens kassör, följaktligen ansett sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts förslag i nu förevarande del, har Riksdagen härvid förutsatt, att vid meddelandet af de bestämmelser angående arbetets fördelning emellan styrelsens tjenstemän, som kunna föranledas af de nya tjensternas inrättande, full sysselsättning tilldelas innehafvarne af de ordinarie befattningarna och den beräknade indragningen af amanuensbefattningar hos styrelsen till fullo genomföres samt att för framtiden nya amanuensbefattningar inrättas allenast i den mån behovet

sådant oundgängligen kräver. Till detta uttalande har Riksdagen funnit en ytterligare anledning i det af Eders Kongl. Maj:t framställda förslaget derom, att förslagsanslaget till vikariatsersättning samt arvoden åt extra biträden m. m. skulle i 1903 års stat nedsättas med allenast 5,000 kronor eller från 90,000 till 85,000 kronor, en nedsättning, som i betraktande af den stora ökningen af styrelsens ordinarie tjänstemannapersonal syntes Riksdagen vara påfallande obetydlig. I hvad härutinnan blifvit hemställt har Riksdagen emellertid icke ansett sig böra vidtaga någon förändring, då upplyst är, att det ifrågavarande förslagsanslaget under de senaste åren måst öfverskridas.

Beträffande organisationen af postverkets distriktsförvaltningar, de fem s. k. postinspektionerna, har af komitén föreslagits, att till biträde åt postinspektörerna, hvilka för närvarande hvar för sig hafva en kontrollör hos sig anställd såsom assistent och dessutom biträdas af postexpeditörer, extra biträden och vaktbetjente till det antal, som för hvarje inspektion af generalpoststyrelsen bestämmes, skulle anställas ytterligare en kontrollör vid hvarje postinspektion; och har detta förslag af Eders Kongl. Maj:t förelagts Riksdagen.

Då Riksdagen icke genom hvad i detta afseende anförts blifvit öfvertygad om nödvändigheten af att dessa nya kontrollörstjänster inrättas, har Riksdagen ansett det af Eders Kongl. Maj:t till upptagande i staten föreslagna antalet af 30 kontrollörer böra minskas med 5. Angående de återstående 25 kontrollörsbefattningarna kommer Riksdagen att här nedan yttra sig.

Riksdagen har förut i korthet redogjort för den ståndpunkt, komitén intagit till frågan om uppbördsprovisionens bibehållande eller afskaffande. De af komitén härutinnan uttalade åsigter, hvilka ligga till grund för Eders Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda framställning, synas äfven Riksdagen vara välgrundade. Utan att vilja bestrida önskvärdheten ur åtskilliga synpunkter deraf, att aflöningarna inom postverket likasom inom andra områden af statens verksamhet regleras så, att hvarje tjänstemans inkomster af tjänsten blifva till beloppet noggrant bestämda, har Riksdagen likväl icke kunnat underkänna de skäl, som föranledt komitén att föreslå bibehållande i inskränkt omfattning af den ifrågavarande, inom postverket häfdvunna aflöningsformen, hvars egentliga olägenheter synas vara genom komiténs förslag väsentligen undanröjda. Berörda förslag, hvilket icke heller i sina detaljer gifvit anledning till någon erinran, har Riksdagen följaktligen ansett sig böra bifalla.

Beträffande de vissa posttjänstemän tillkommande sportler, hvilka utgå direkt från allmänheten och utgöras af afgift för s. k. fack-

afläggning, afgift för postutvexling medelst lösväska samt afgift för postafgifters bokförande eller s. k. räkningshållning, har komitén föreslagit vissa ändringar, hvilket likväl icke föranledt Eders Kongl. Maj:t att i sammanhang med statsförslaget göra någon framställning hos Riksdagen. Vidare har komitén framhållit, att den posttjenstemännen tillkommande ersättning för bestyret med postsparbanksrörelsen borde vid aflöningsgarnas bestämmande lemnas ur räkningen, enär arbetet för postsparbanken ej godtgöres med postmedel. Hvad i dessa afseenden förekommit synes icke påkalla något yttrande af Riksdagen.

De allmänna grunder, hvilka enligt komiténs af Eders Kongl. Maj:t upptagna förslag skulle vara bestämmande för postkontorens indelning i klasser, hafva synts Riksdagen vara för ändamålet lämpliga, såsom bildande en såvidt möjligt tillförlitlig mätare af arbetet vid postkontoren. Enligt förslaget skulle postkontoren i Stockholm, Göteborg och Malmö, som nu hänföras till första klassen, bilda en grupp för sig utanför den egentliga klassindelningen och fortfarande förestås af direktörer samt vara undantagna från den för öfriga postanstalter gällande indelning i inspektionsdistrikt. Beträffande direktörernas aflöning, som för närvarande utgår med 3,000 kronor i lön och 1,000 kronor i tjänstgöringspenningar jemte provision och öfriga extra inkomster, har föreslagits, att lönen måtte bestämmas för direktörerna i Stockholm och Göteborg till 3,500 kronor och för direktören i Malmö till 3,200 kronor med rätt för en hvar af direktörerna till två ålderstillägg å lönen, hvarterda å 500 kronor, äfvensom att den tjänstgöringspenningarne motsvarande minimiprovisionen skulle utgöra 2,000 kronor, samt att postdirektören i Stockholm skulle åtnjuta en åttendedel af den vid postkontoret i hufvudstaden utgående provision, postdirektören i Göteborg tre tiondedelar af uppbördsprovisionen derstädes och postdirektören i Malmö fem tolfte-delar af den vid dervarande postkontor inflytande provision; och har departementschefen vid ärendets föredragning anmält sin afsigt att hos Eders Kongl. Maj:t göra särskild hemställan om utfärdande af bestämmelser af innehåll, att för postdirektörerna i Stockholm och Göteborg inkomsten af räkningshållning med enskilda korrespondenter och bolag skulle begränsas för den förre till en femtedel och för den senare till hälften af nettoinkomsten af räkningshållningen vid vederbörande postkontor, dock att dessa postdirektörer skulle hvar för sig vara tillförsäkrade en minimiinkomst af ifrågavarande sportel å 2,500 kronor under förutsättning, att densamma under året lemnade minst detta belopp i nettoinkomst. Den föreslagna höjningen i direktörernas fasta begynnelseaflöning och den enligt förslaget dem tillerkända rätten till

ålderstillägg, hvaraf de förut ej varit i åtnjutande, motsvaras sålunda af en väsentlig nedsättning i öfriga inkomstittlar dels genom tjänstgöringspenningarnes uppgående i minimiprovisionen, dels beträffande direktörerna i Göteborg och Malmö genom den förändrade beräkningen såväl af hela den vid postkontoren utgående provisionen som af vederbörande direktörers andel deri och dels för direktörerna i Stockholm och Göteborg genom de tillämnade bestämmelserna angående inskränkningen af deras inkomst af räkningshållning. Enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag skulle direktörernas pensionsvilkor, hvilka hittills icke synas hafva stått i skäligt förhållande till deras inkomster under tjänstetiden, i väsentlig mån förbättras.

Riksdagen har med hänsyn till de inkomster postdirektörerna hittills åtnjutit ansett sig icke böra besluta någon nedsättning i de aflöningsbelopp, som af Eders Kongl. Maj:t för dem föreslagits.

Öfriga postkontor inom riket skulle enligt komiténs förslag uppdelas i fyra klasser. Till första klassen har komitéen velat hänföra 16 postkontor, af hvilka 14 nu tillhöra andra klassen samt två tillhöra tredje klassen; till andra klassen skulle hänföras 44 postkontor, af hvilka 11 tillhöra nuvarande tredje klassen, 25 nuvarande fjerdde klassen och 8 nuvarande femte klassen; till tredje klassen skulle höra 65 postkontor, af hvilka för närvarande 13 tillhöra fjerdde klassen, 8 femte klassen och 44 sjette klassen; och till fjerdde klassen skulle höra 75 postkontor, af hvilka ett tillhör nuvarande fjerdde klassen, ett nuvarande femte klassen och 61 nuvarande sjette klassen samt 12 af komitéen upptagits såsom vakanta och afsetts för orter, der nya postkontor kunde under de närmaste åren behöfva inrättas.

Postmästarne åtnjuta för närvarande, jemte provision och sportler, fast aflöning till följande belopp: inom andra aflöningsklassen 3,600 kronor jemte ett ålderstillägg å 400 kronor efter tio år, i tredje klassen 3,000 kronor med enahanda ålderstillägg, i fjerdde klassen 2,600 kronor med två ålderstillägg å 300 kronor, i femte klassen 2,000 kronor med två ålderstillägg å 400 kronor och i sjette klassen 1,800 kronor med samma ålderstillägg som postmästarne i femte klassen. Tre fjerdedelar af aflöningen anses utgöra lön och en fjerdedel tjänstgöringspenningar.

De fasta aflöningsförmånerna för postmästarne hafva af komitéen föreslagits till följande belopp, nemligen: i första klassen 4,500 kronor, deraf lön 3,000 kronor och minimiprovision (motsvarande tjänstgöringspenningar) 1,500 kronor, i andra klassen 3,400 kronor, deraf 2,400 kronor lön och 1,000 kronor minimiprovision, i tredje klassen 2,800

kronor, deraf 2,000 kronor lön och 800 kronor minimiprovision, samt i fjerde klassen 2,400 kronor, deraf 1,800 kronor lön och 600 kronor minimiprovision.

Dertill skulle för samtliga postmästare komma två ålderstillägg, hvarterda å 400 kronor, efter respektive 5 och 10 år, hvilka ålderstillägg skulle tillhöra lönen.

Härjemte synes böra anmärkas, att enligt bestämmelserna i §§ 2 och 11 af förslaget till aflöningsreglemente postmästare skulle ega rätt att åtnjuta dels uppbörds- och frimärkesprovision och dels under vissa förutsättningar felräkningspenningar.

I fråga om postkontorens klassindelning öfverensstämmer Eders Kongl. Maj:ts till Riksdagen gjorda framställning med komiténs förslag, hvaremot Eders Kongl. Maj:t i fråga om aflöningen för postmästarne hemställt, att begynnelselönen måtte för hvarje postmästare sättas 200 kronor högre än enligt komiténs förslag, och sålunda gjort framställning om följande begynnelselöner:

för postmästare af 1:a klass.....	3,200 kronor
» » » 2:a »	2,600 »
» » » 3:e »	2,200 »
» » » 4:e »	2,000 »

I fråga om tjenstgöringspenningarna och ålderstilläggen har Eders Kongl. Maj:t deremot utan ändring förelagt Riksdagen komiténs förslag.

Riksdagen, som redan uttalat sin anslutning till de allmänna grunder, komitén uppställt för postkontorens klassindelning, har emellertid ansett, att utan någon rubbning af dessa grunder gränsen emellan tredje och fjerde klassens postkontor skulle kunna flyttas på det sätt, att 15 af de minst betydande bland de kontor, som af komitén hänförs till tredje klassen, i stället förlades till fjerde klassen, hvilken sålunda skulle innehålla 90 postkontor, under det att antalet postkontor i tredje klassen komme att utgöra 50. Då för närvarande 107 postkontor tillhöra lägsta eller sjette klassen, har Riksdagen icke trott någon olägenhet vara att befara deraf, att ett något större antal än komitén föreslagit hänfördes till den blifvande lägsta eller fjerde klassen, helst som dessa kontor i likhet med kontoren i den blifvande tredje klassen icke äro afsedda att i staten uppräknas, utan endast skulle till antalet angifvas, till följd hvaraf förflyttningar af kontor från fjerde till tredje klassen eller omvänt skulle kunna vid förefallande behof* företagas utan Riksdagens medgifvande, allenast antalet kontor i hvardera klassen bibehålles oförändradt.

Hvad angår de för postmästarne föreslagna aflöningsförmåner anser Riksdagen visserligen, att då till följd af hittills gällande bestämmelser angående postförvaltares rätt till provision inkomsterna för åtskilliga postmästare under poströrelsens hastiga utveckling stigit till belopp, hvilka säkerligen icke varit vid föregående lönereglering förutsedda, innehafvarne af ifrågavarande postmästarebefattningar icke kunna anses hafva grundade anspråk på att vid ny lönereglering oafkortade behålla de sålunda vunna aflöningsförmånerna. Men då Riksdagen funnit de ned-sättningar i aflöningsbeloppen, hvilka enligt de i statsrådsprotokollet omförmälda beräkningar skulle för ett flertal postmästare blifva en följd af komiténs förslag, vara i många fall väl känbara, har Riksdagen ansett billigheten kräfva, att begynnelseaflöningarna för postmästarne bestämmas till de något högre belopp, som af Eders Kongl. Maj:t föreslagits. Ett antagande i oförändrad form af Eders Kongl. Maj:ts förslag angående postmästarnes aflöningsförmåner skulle emellertid medföra förhöjning äfven af deras pensioner, hvilka enligt Riksdagens åsigt äro redan enligt komiténs förslag tillräckliga; och har i anledning häraf Riksdagen ansett sig böra vidtaga den ändring i förslaget angående ålders-tillägg för postmästare, att ålderstilläggen icke skola i sin helhet tillhöra lönen, utan $\frac{1}{4}$ af dem anses såsom tjänstgöringspenningar, dock utan att någon ökning af den garanterade minimiprovisionens belopp häraf skall föranledas. Enligt detta beslut, hvilket innefattar en fortsatt tillämpning på ålderstilläggen af nu gällande allmänna bestämmelser angående postmästareaflöningarnas fördelning i lön och tjänstgöringspenningar, skulle pensionerna för de postmästare, som åtnjuta två ålderstillägg, stanna vid samma belopp, hvartill desamma af komitén beräknats skola uppgå.

Beträffande kontrollörerna, hvilka för närvarande utgöra ett antal af 34 och äro fördelade i tre lönegrader med begynnelseaflöning af 3,600, 3,000 och 2,400 kronor jemte ett ålderstillägg å 400 kronor efter tio år, har komitén föreslagit, att de skulle sammanföras till en enda lönegrad och deras antal bestämmas till 30, af hvilka 20 skulle tjänstgöra vid direktörskontoren i Stockholm, Göteborg och Malmö såsom afdelnings- eller filialkontorsföreståndare samt 10 placeras vid postinspektionerna. Deras aflöning har af komitén föreslagits till 3,200 kronor, hvaraf 2,200 kronor lön och 1,000 kronor tjänstgöringspenningar, med rätt för kontrollörerna att efter fem års tjänstgöring erhålla ett ålderstillägg å 400 kronor och efter 10 års tjänstgöring ytterligare ett ålderstillägg å enahanda belopp, hvilka ålderstillägg skulle tilläggas lönen. De vid direktörskontoren tjänstgörande kontrollörerna

skulle dessutom ega rätt till andel i den vid kontoren inflytande provision äfvensom under viss förutsättning rätt till felräkningspenningar. Slutligen har komitén i öfverensstämmelse med sitt förslag om minskning af antalet kontrollörstjänster hemställt, att för beredande af aflöning åt de redan utnämnda kontrollörer, för hvilka vid den nya statens trädande i tillämpning kontrollörlöner ej funnes att tillgå, postexpeditörsbefattningar, motsvarande antalet öfvertaliga kontrollörer, skulle tills vidare lemnas obesatta.

Komiténs sålunda gjorda förslag har af Eders Kongl. Maj:t förelagts Riksdagen allenast med det tillägg, att Riksdagens medgifvande äskats dertill, att under år 1903 finge af postmedlen användas så stort belopp, som utöfver tillgängliga kontrollörlöner och fyra i mån af behof innehållna postexpeditörlöner erfordrades för att med löner enligt äldre stat förse de under nämnda år å sådan stat qvarstående kontrollörer.

Riksdagen, som här ofvan vid behandlingen af frågan om postinspektionerna uttalat den åsigt, att någon ökning af det derstädes nu tjänstgörande antalet af fem kontrollörer icke är af behofvet påkallad, har i öfrigt icke funnit anledning till annan erinran emot hvad i förevarande afseende af Eders Kongl. Maj:t föreslagits, än att, då Riksdagen funnit kontrollörstjänsternas antal böra bestämmas till 25, Riksdagen ansett sig böra medgifva användande af postmedel till beredande af erforderlig lönefyllnad enligt af Eders Kongl. Maj:t föreslagna grunder åt ett antal af nio öfvertaliga kontrollörer, för hvilkas förseende med löner enligt äldre stat lika många postexpeditörlöner böra få i mån af behof disponeras.

I nu gällande aflöningsstat för postverket äro upptagna 500 postexpeditörer, fördelade i fyra lönegrader på följande sätt: i första lönegraden 210, i andra lönegraden 210, i tredje lönegraden 40 och i fjärde lönegraden likaledes 40, och äro befattningarna i tredje och fjärde lönegraderna afsedda att hufvudsakligen besättas med qvinlig personal.

Postexpeditörernas aflöningsförmåner i de särskilda lönegraderna uppgå till följande belopp:

1:a lönegraden:

lön	1,350 kr.	
tjänstgöringspenningar	450 »	
uppbördsprovision (medeltal för år 1899)	418 »	2,218 kr.
2 ålderstillägg å 400 kr. efter 5 och 10 år	800 »	3,018 kr.

2:a lönegraden:

lön	1,200 kr.	
tjenstgöringspenningar	400 »	
uppbördsprovision (medeltal för år 1899)	394 »	1,994 kr.
2 ålderstillägg å 400 kr. efter 5 och 10 år	800 »	2,794 kr.

3:e lönegraden:

lön	1,050 kr.	
tjenstgöringspenningar	350 »	
uppbördsprovision (medeltal för år 1900)	312 »	1,712 kr.
2 ålderstillägg å 150 kr. efter 5 och 10 år	300 »	2,012 kr.

4:e lönegraden:

lön	900 kr.	
tjenstgöringspenningar	300 »	
uppbördsprovision (medeltal för år 1900)	303 »	1,503 kr.
2 ålderstillägg å 150 kr. efter 5 och 10 år	300 »	1,803 kr.

I denna af komitén upprättade tablå har hänsyn tagits dertill, att postexpeditörer, som tjenstgöra å postinspektionskontoren, i stället för andel i uppbördsprovisionen åtnjuta ersättning med 400 kronor om året äfvensom att postexpeditörerna vid jernvägsposten och inom vissa sjöpostexpeditioner anses åtnjuta en motsvarande ersättning för mistad uppbördsprovision uti en del af det traktamente, de för närvarande utöfver den fasta aflöningen åtnjuta.

På sätt ofvan blifvit oförmäldt, har komitén föreslagit inrättande af ytterligare 250 postexpeditörstjenster, af hvilka 110 skulle hänföras till hvardera af första och andra lönegraderna samt 15 till hvardera af tredje och fjerde lönegraderna. I sammanhang med sitt förslag, att af postexpeditörerna endast de, som antingen tjenstgjorde såsom afdelnings- eller filialkontorsföreståndare i Stockholm, Göteborg och Malmö eller å postkontör af första och andra klasserna vore anställda såsom postmästarens närmaste man, skulle åtnjuta andel i uppbörds- och frimärkesprovisionen, har komitén uppgjort följande förslag till aflöning för postexpeditörerna:

1:a lönegraden:

lön	1,725 kr.	
tjenstgöringspenningar	775 »	2,500 kr.
2 ålderstillägg å 400 kr. efter 5 och 10 år	800 »	3,300 kr.

2:a lönegraden:

lön	1,500 kr.	
tjenstgöringspenningar	700 »	2,200 kr.
2 ålderstillägg å 300 kr. efter 5 och 10 år	600 »	2,800 kr.

3:e lönegraden:

lön	1,250 kr.	
tjenstgöringspenningar	500 »	1,750 kr.
2 ålderstillägg å 150 kr. efter 5 och 10 år	300 »	2,050 kr.

4:e lönegraden:

lön	1,050 kr.	
tjenstgöringspenningar	450 »	1,500 kr.
2 ålderstillägg å 150 kr. efter 5 och 10 år	300 »	1,800 kr.

Ålderstilläggen skulle, likasom för andra posttjenstemän af Eders Kongl. Maj:t föreslagits, tillhöra lönen.

Slutligen torde böra erinras om dels den i § 11 af förslaget till aflöningsreglemente innefattade bestämmelse om felräkningspenningar till vissa expeditörer och dels den förut omförmälda, i § 2 af samma reglementsförslag innefattade bestämmelse om rätt för vissa expeditörer till andel i uppbörds- och frimärkesprovision.

Eders Kongl. Maj:ts till Riksdagen gjorda framställning ansluter sig i allo till hvad komitén i nu förevarande afseenden föreslagit.

Riksdagen har funnit genom den förebragta utredningen ådagalagdt, att det betydande antal nya postexpeditörsbefattningar, om hvilkas inrättande fråga sålunda föreligger, är af behovet påkalladt såväl med afseende å önskvärldheten deraf, att det vid postanstalterna förekommande arbete af mera maktpåliggande beskaffenhet anförtros åt fast

anställd personal, som från synpunkten af posttjenstemännens billiga anspråk på mera normala befordringsförhållanden, i hvilket sistberörda afseende beräknats, att efter de nya befattningarnas tillkomst ett extra biträde inom postverket skulle kunna påräkna att omkring sju eller åtta år efter sitt inträde i postverkets tjänst vinna befordran till post-expeditör.

Hvad angår fördelningen af de nya befattningarna emellan de särskilda lönegraderna har Riksdagen ansett, att ett något större antal af dessa befattningar bör tilläggas tredje och fjärde lönegraderna. Enligt hvad komitén härutinnan yttrat, borde till sistnämnda båda, hufvudsakligen för qvinlig personal afsedda lönegrader hänföras så många tjänster, att qvinliga extra biträden kunde vinna befordran i tur och ordning med manliga, hvadan antalet nya tjänster i de två ifrågakarande lönegraderna borde ställas i proportion till antalet qvinnor bland de till befordran närmast ifrågakommande 250 extra biträden. Emot den sålunda angifna beräkningsgrunden anser sig Riksdagen endast böra anmärka, att antalet befattningar i tredje och fjärde lönegraderna, hvilka lönegrader icke äro uteslutande förbehållna den qvinliga personalen, synes böra bestämmas på sådant sätt, att sannolikhet förefinnes, att, äfven vid starkare tillströmning af qvinliga extra biträden, befordran må kunna dessa beredas i tur och ordning med de manliga extra biträdena. Komitén synes i detta sammanhang endast hafva fäst sin uppmärksamhet vid antalet af de manliga och qvinliga extra biträden, hvilka närmast kunna ifrågakomma att befordras till post-expeditörer, men enligt Riksdagens åsigt bör hänsyn jemväl tagas till framtida befordringsförhållanden, i den mån de kunna på förhand beräknas. I sådant afseende har Riksdagen inhemtat, att vid 1901 års utgång funnits i postverket anstälde 700 af generalpoststyrelsen antagna extra biträden, deraf 511 manliga och 189 qvinliga. Af dessa hade antagits

före år 1895	70	manliga	33	qvinliga
år 1895	29	»	4	»
» 1896	36	»	3	»
« 1897	71	»	10	»
» 1898	74	»	13	»
» 1899	85	»	41	»
» 1900	84	»	35	»
» 1901	62	»	50	»

Summa 511 manliga 189 qvinliga.

Med hänsyn särskildt till det jämförelsevis betydliga antalet qvinliga extra biträden, som under de senaste åren antagits, och på de skäl, som i öfrigt här ofvan angifvits, har Riksdagen funnit, att af de nya befattningarna 90 borde tilldelas en hvar af första och andra lönegraderna samt 35 hvardera af tredje och fjerde lönegraderna, hvarigenom antalet postexpeditörer i hvardera af de två högsta lönegraderna komme att utgöra 300 och i hvardera af de två lägsta 75.

Beträffande de för postexpeditörerna föreslagna aflöningarna har Riksdagen ansett sig böra bifalla det föreliggande förslaget, hvarigenom aflöningsförmånerna blifvit så bestämda, att lön och tjenstgöringspenningar inom alla lönegraderna ökats med ungefär de belopp, hvartill expeditörernas inom hvarje lönegrad inkomst af provision beräknats hafva i medeltal uppgått under år 1899 eller 1900, samt dessutom för expeditörerna i första lönegraden aflöningen höjts med 300 kronor och för andra lönegradens expeditörer begynnelseaflöningen ökats med 200 kronor, men hvartdera ålderstillägget minskats med 100 kronor, så att slutaflöningen beräknats för dessa postexpeditörer blifva ungefär densamma som hittills.

I sammanhang med frågan om inrättande af nya postexpeditörsbefattningar har komitén uttalat sig angående frågan om ökad verksamhetsområde för postvaktbetjente genom öfverflyttande på dem af en del göromål, som förut ansetts böra utföras af tjenstemän, dervid komitén framhållit de stora ekonomiska uppoffringar, som krävas för inrättande af ständigt nya postexpeditörsbefattningar, samt den olägenhet för postexpeditörerna sjelfva, att, då antalet postmästare och kontrollörer icke kunde i motsvarande mån höjas, det stora flertalet af expeditörerna icke vidare kunde påräkna att vinna befordran till högre tjenst med dermed förenade bättre inkomster och pensionsvilkor. Komitén har ansett det kunna antagas, att flere duglige ordinarie postvaktbetjente under sin tjenstgöring i postverket komme att i vissa grenar af det postala arbetet förvärfva sådan kännedom och erfarenhet, som kunde göra dem lämpliga att sköta en del enklare tjenstemannagöromål, hvilkas öfvertagande kunde för dem medföra någon aflöningsförbättring i form af arvode. Vidare har komitén öfvermält, hurusom generalpoststyrelsen under många år egnat denna fråga sin uppmärksamhet och sökt i allt större utsträckning tillämpa regeln att för arbete af enklare beskaffenhet hufvudsakligen anlita biträde af vaktbetjente. Sålunda hade bland annat inrättats så kallade postiljonskupéer, skötta uteslutande af vaktbetjente, hvilka härför åtnjöte särskildt tilläggstraktamente, hvarjemte i utfärdadt reglemente af den 10 januari 1900 af general-

poststyrelsen närmare angifvits vissa göromål, som finge åt vaktbetjent vid postkontor eller i postkupéexpedition anförtros.

För egen del har komitén också uttalat sig för ett fortgående i denna rigtning så långt som arbetets art och postverkets trygghet ansåges kunna medgifva.

Riksdagen anser den sålunda af komitén berörda frågan vara förtjent af synnerlig uppmärksamhet. Uppenbart är, att de vid postanstalterna förekommande göromål af sådan beskaffenhet, att desamma med fördel kunna anförtros åt erfarna och pålitliga vaktbetjente, också böra genom sådana utföras, och Riksdagen är för sin del öfvertygad, att genom ett fortsatt sträfvande att genomföra denna grundsats stegringen i utgifterna å postverkets aflöningsstat skall kunna i afsevärd mån begränsas. Det synes ej heller böra förbises, att, derest möjlighet beredes postverkets betjente att genom ådagalagd duglighet i tjensten vinna en något mera framskjuten tjensteställning och förbättrad aflöning, ett sådant förhållande torde vara egnadt att hos personalen inom betjeningsklassen framkalla ett ökad intresse för tjensten och sålunda äfven härigenom visa sig vara för postverket gagneligt.

Den för innevarande år gällande stat för postverket upptager för nedannämnda antal vaktbetjente följande löneförmåner:

för 550 vaktbetjente af 1:a lönegraden 1,000 kronor, hvaraf 600 kronor lön och 400 kronor tjenstgöringspenningar;

för 200 vaktbetjente af 2:a lönegraden 950 kronor, hvaraf 600 kronor lön och 350 kronor tjenstgöringspenningar; och

för 300 vaktbetjente af 3:e lönegraden 900 kronor, hvaraf 600 kronor lön och 300 kronor tjenstgöringspenningar.

Vaktbetjent kan tillerkännas fyra ålderstillägg till tjenstgöringspenningarna, hvarje ålderstillägg å 100 kronor för vaktbetjent af 1:a lönegraden och 75 kronor för vaktbetjent af 2:a eller 3:e lönegraden, att tillträdas respektive 5, 10, 15 och 20 år efter det han tillträdit ordinarie postvaktbetjentbefattning.

Någon förändring i vaktbetjentes begynnelseaflöning har icke blifvit ifrågasatt, hvaremot komitén föreslagit, *dels* att de nu utgående fyra ålderstilläggen måtte sammanslås till två, att efter respektive 5 och 10 års väl vitsordad tjenstgöring i ordinarie postvaktbetjentbefattning utgå hvarterda med 200 kronor för vaktbetjent af första lönegraden och med 150 kronor för vaktbetjent af andra och tredje lönegraderna, *dels* och att åt vaktbetjente, som finge sig anförtrodda vissa mera maktpåliggande göromål, måtte beredas ersättning i form af särskilda arfvoden om högst 20 kronor i månaden, att åtnjutas så länge den särskilda tjenstgöringen

fortfore. Vidare har af komitén föreslagits, att ett antal af 200 nya postvaktbetjentbefattningar måtte inrättas och af dessa 80 uppföras i första, 80 i andra och 40 i tredje lönegraden. Berörda förslag hafva utan någon förändring upptagits i Eders Kongl. Maj:ts föreliggande framställning.

Riksdagen har funnit den föreslagna tillökningen af antalet vaktbetjentbefattningar, hvarigenom möjlighet ansetts kunna beredas för befordran till ordinarie vaktbetjent efter omkring fyra års tjenstgöring såsom extra vaktbetjent, vara af behovet påkallad och har icke funnit anledning till erinran emot förslaget om de nya befattningarnas fördelning emellan de särskilda lönegraderna. Beträffande aflöningsförmånerna för vaktbetjente anser Riksdagen visserligen, att, då reglering i förevarande afseende verkställes af 1899 års Riksdag och derigenom för postvaktbetjente fastställes hufvudsakligen de löneförmåner, som då af generalpoststyrelsen ansetts erforderliga, hemställan om ny reglering icke bort vara att redan nu förvänta. Emellertid har Riksdagen ansett sig böra medgifva den föreslagna sammanslagningen af ålderstilläggen, hvilka derigenom skulle komma att för postvaktbetjente utgå i samma antal som för tjenstemännen vid postverkets lokalförvaltningar.

I fråga om aflöningsförmånerna för den ordinarie personalen vid postverket har komitén gjort det allmänna uttalande, att vid uppgörande af förslaget till aflöning för tjenstemän och betjente vid postverket komitén ansett sig böra lemna å sido de tillfälliga aflöningsförbättringar, som på grund af 1901 års Riksdags beslut tillkommit denna personal i form af dyrtidstillägg, hvadan komitén afsett, att, om och i den mån sådant dyrtidstillägg komme att beredas andra statstjenare, äfven postpersonalen, när nu föreslagna aflöningsbelopp tillämpades, borde komma i åtnjutande af dyrtidstillägg; och har chefen för civildepartementet till statsrådsprotokollet i förevarande ärende erinrat om hvad komitén sålunda yttrat.

I anledning häraf anser sig Riksdagen böra framhålla, att någon reglering af lönerna icke blifvit ifrågasatt för tjenstemännen i generalpoststyrelsen, hvars förutvarande tjenstemän skulle bibehålla sina löneförmåner oförändrade, under det att innehafvarne af de nyinrättade tjensterna skulle inträda i samma aflöningsvilkor, som nu gälla för innehafvarne af motsvarande äldre tjenstebefattningar. Icke heller postinspektörernas löner skulle enligt de framställda och af Riksdagen bifallna förslagen undergå någon reglering. Deremot har en verklig lönereglering blifvit föreslagen och af Riksdagen beslutad beträffande samtliga till postverkets lokalförvaltningar hörande tjenstemän och betjente.

Postdirektörerna och åtskilliga postmästare hafva visserligen fått sina löneförmåner bestämda till något lägre belopp, än som under de senaste åren till dem utgått, men en afgjord förbättring har dock vidtagits såväl i fråga om dessa tjenstemäns fasta aflöning som beträffande deras pensionsförhållanden; och då härtill kommer, att enligt Riksdagens beslut samtliga postmästares begynnelselöner blifvit satta 200 kronor högre, än komitén föreslagit, torde det med fog kunna påstås, att dessa tjenstemän blifvit genom löneregleringen väl tillgodosedda. Och genom denna lönereglering torde för postkontrollörsgraden aflöningarna och än mera pensionerna i det hela få anses blifva förbättrade, hvarjemte hvad postexpeditörerna beträffar aflöningen i första graden, hvilken hvarje manlig postexpeditör, som förhållit sig väl i tjensten, kan antagas under sin tjenstetid uppnå, blifvit afsevärdt förhöjd, begynnelselönen i andra graden likaledes höjd och pensionsvilkoren för samtliga pensionsberättigade expeditörer förbättrade. Hvad angår vaktbetjeningen vid postverkets lokalförvaltningar, har genom förevarande lönereglering en afsevärd förbättring för dem vunnits derigenom, att de tidigare, än hittills varit fallet, komma i åtnjutande af fullständiga ålderstillägg. Slutligen synes böra framhållas, hurusom genom tillkomsten af de föreslagna nya tjänsterna förbättrade beföringsmöjligheter blifvit beredda.

Riksdagen, som finner det uppenbart, att, då ny lönereglering företages, aflöningarna böra så bestämmas, att de utan några ytterligare tillskott från statsverkets sida blifva med afseende såväl å tjensteinnehafvarnes åligganden och tjensteställning som å de vid tiden för löneregleringen rådande prisförhållanden tillräckliga, har vid uppgörandet af ifrågavarande lönestater utgått från denna uppfattning och har till följd häraf beträffande personalen vid postverkets lokalförvaltningar, för hvilken fullständig lönereglering nu beslutits, icke kunnat dela den mening, som innefattas i komiténs nu ifrågavarande, af departementschefen omförmälda uttalande. Hvad angår dels generalpoststyrelsens personal och dels postinspektörerna, för hvilka tjenstemannagrupper någon förändring af gällande lönebelopp ej blifvit vidtagen, har Riksdagen, då förevarande stat är afsedd att tillämpas först med ingången af år 1903, men någon framställning om dyrtidstillägg för nämnda år ej nu föreligger, ansett sig icke böra i detta afseende afgifva något yttrande.

Beträffande det här ofvan intagna förslaget till aflöningsreglemente för postverket har Riksdagen ansett sig böra erinra följande.

Bland de allmänna bestämmelser för aflönings åtnjutande af tjenste-

män och betjente dels i generalpoststyrelsen och dels vid postverkets distrikts- och lokalförvaltningar, hvilka innefattas i § 3 af reglements-förslaget, har komitén i sammanhang med bestämmelserna derom, att med omförmälda befattningar icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen i styrelsen eller postverket, tillika hemställt, att »enskildt uppdrag» endast under nämnda villkor skulle få innehafvas af tjänsteman i styrelsen eller postverket. De skäl, på grund af hvilka sistberörda bestämmelse af departementschefen ansetts icke böra upptagas i Eders Kongl. Maj:ts förslag, synas Riksdagen visa, att ett stadgande af den ordalydelse, komiténs förslag innehåller, icke lämpligen bör meddelas. Anledningen till berörda förslag torde emellertid vara att söka i missförhållanden, dem komitén iakttagit och funnit ega sådan utbredning, att för deras afhjelpande strängare bestämmelser i förevarande afseende vore erforderliga. Äfven Riksdagen håller före, att sådana missförhållanden förefinnas, och har trott sig finna, att desamma till stor del sammanhöra dermed, att tjänstemän låta sig användas i stadigvarande eller regelbundet återkommande, aflönade uppdrag, som af bolag lemnas. Att sådant uppdrag icke bör få af tjänsteman mottagas, med mindre detsamma vid pröfning i vederbörlig ordning befinnes icke vara för tjänstgöringen hinderligt, anser Riksdagen emellertid framgå äfven af den lydelse, ifrågavarande punkter i aflöningsreglementet erhållit i det af Eders Kongl. Maj:t framlagda reglementsförslaget.

Med afseende å bestämmelsen i § 11 om felräkningspenningar för tjänstemän och extra biträden å postkontoren har Riksdagen ansett sig böra uttala, att vid anordnandet af den i paragrafen omtalade tjänstefördelningen bör tillses, att icke flere tjänstemän vid samma kontor, än som oundgängligen erfordras, må användas i sådan tjänstgöring, som enligt samma § medför rätt till felräkningspenningar.

I § 14 af reglementsförslaget föreskrifves, att kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter skall enligt af Eders Kongl. Maj:t meddelade närmare bestämmelser lemnas åt de vid distrikts- och lokalförvaltningarna anstälde ordinarie och extra betjente; och har komitén upplyst, att några bestämmelser i förevarande hänseenden icke finnas med afseende å postverket meddelade, hvaremot dessa frågor varit föremål för uppmärksamhet inom telegrafverket och vid statens jernvägar samt beträffande dessa verk föranledt utfärdandet af åtskilliga föreskrifter i ämnet, för hvilkas hufvudsakliga innehåll komitén redogjort.

Riksdagen, som delar komiténs uppfattning, att bestämmelser i detta ämne icke böra saknas beträffande postverket, anser emellertid särskilda åtgärder böra vidtagas till förhindrande deraf, att medikamenter på postverkets bekostnad anskaffas, utan att verkligt behof deraf föreligger. I likartadt syfte har beträffande statens jernvägars till fria medikamenter berättigade personal föreskrift lemnats i § 5 af kongl. kungörelsen den 31 december 1897 af innehåll, att såväl jernvägsstyrelsen som de under styrelsen lydande distriktsförvaltningarna hafva att öfvervaka, att missbruk af rättigheten att kostnadsfritt bekomma medikament icke ega rum. Då Riksdagen emellertid funnit sig böra godkänna § 14 i aflöningsreglementet för postverket, har Riksdagen dervid förutsatt, att beträffande postverket komma att meddelas föreskrifter af sådan art, att missbruk i berörda afseende så vidt möjligt icke måtte undgå att uppmärksammas och stärfjas.

Emot öfriga delar af aflöningsreglementet har Riksdagen icke ansett sig böra framställa någon anmärkning.

Hvad af Eders Kongl. Maj:t föreslagits beträffande de anslag under aflöningsstaten, som icke blifvit här ofvan särskildt omförmälda, äfvensom i fråga om anslagen under öfvergångs- och pensionsstaterna har icke gifvit Riksdagen anledning till någon erinran.

Det under omkostnadsstaten uppförda förslagsanslaget till traktamenten för tjenstemän i jernvägspostkupé har i enlighet med komiténs hemställan af Eders Kongl. Maj:t föreslagits till 150,000 kronor. Då, på sätt Riksdagen ofvan uttalat, vaktbetjente torde kunna användas till utförande af åtskilliga enklare göromål, hvilka hittills varit anförtrordade åt tjenstemän, lär den ökning i tjenstemannapersonalen vid jernvägs-posten, som komitén beräknat skola intill utgången af år 1903 ega rum, kunna i icke oväsentlig grad inskränkas, och har på grund häraf Riksdagen ansett förevarande anslag böra bestämmas till allenast 140,000 kronor, hvilket belopp med 205,000 kronor understiger anslagets för innevarande år fastställda belopp.

I sammanhang härmed torde emellertid för beredande af ökad tillgång till traktamenten åt vaktbetjente det för sådana traktamenten under omkostnadsstaten uppförda anslag böra höjas med 5,000 kronor utöfver det af Eders Kongl. Maj:t föreslagna beloppet eller till 155,000 kronor.

Beträffande öfriga anslag under omkostnadsstaten likasom anslagen till oförutsedda utgifter samt till afkortningar och restitutioner m. m. har Riksdagen icke något att erinra emot hvad Eders Kongl. Maj:t härutinnan föreslagit.

De beslut, Riksdagen sålunda fattat, innebära följande ändringar i det af Eders Kongl. Maj:t framställda förslag till utgiftsstater för postverket.

Anteckningen angående postmästarnes rätt till ålderstillägg erhåller följande lydelse: »Efter 5 år kan aflöningen höjas med 400 kronor och efter 10 år med ytterligare 400 kronor; skolande $\frac{3}{4}$ af ålderstilläggen räknas till lönen och $\frac{1}{4}$ anses såsom tjänstgöringspenningar.»

Då antalet postmästare inom de båda lägsta klasserna af Riksdagen ansetts böra upptagas till 50 i tredje och 90 i fjerde klassen, kommer aflöningen att uppgå för postmästarne i tredje klassen till lön 110,000 kronor och tjänstgöringspenningar 40,000 kronor eller sammanlagdt till 150,000 kronor samt för postmästarne i fjerde klassen till lön 180,000 kronor och tjänstgöringspenningar 54,000 kronor eller sammanlagdt till 234,000 kronor.

För de biträdande tjänstemännen vid distrikts- och lokalförvaltningarna hafva, enligt de grunder Riksdagen ofvan angifvit, aflöningsbeloppen i staten ansetts böra upptagas på följande sätt: för 25 kontrollörer lön 55,000 kronor, tjänstgöringspenningar 25,000 kronor eller sammanlagdt 80,000 kronor, för 300 postexpeditörer af första lönegraden lön 517,500 kronor, tjänstgöringspenningar 232,500 kronor eller sammanlagdt 750,000 kronor, för 300 postexpeditörer af andra lönegraden lön 450,000 kronor, tjänstgöringspenningar 210,000 kronor eller sammanlagdt 660,000 kronor, för 75 postexpeditörer af tredje lönegraden lön 93,750 kronor, tjänstgöringspenningar 37,500 kronor eller sammanlagdt 131,250 kronor samt för 75 postexpeditörer af fjerde lönegraden lön 78,750 kronor, tjänstgöringspenningar 33,750 kronor eller sammanlagdt 112,500 kronor.

Summan utaf aflöningarna till postinspektörer, postdirektörer och öfriga postförvaltare vid fullständiga fasta postanstalter samt biträdande tjänstemän och vaktbetjente vid distrikts- och lokalförvaltningarna kommer härigenom att från det i Eders Kongl. Maj:ts förslag angifna beloppet 3,648,050 kronor nedsättas med 51,000 kronor eller till 3,597,050 kronor och aflöningsstatens slutsumma att minskas med samma belopp eller till 6,469,850 kronor.

Vidare kommer genom bestämmande af det under omkostnadsstaten upptagna anslaget till traktamenten för tjänstemän i jernvägspostkupé till 140,000 och af anslaget till traktamenten för vaktbetjente till 155,000 kronor det för båda dessa anslag äfvensom anslaget för resor i tjänst-ärenden i allmänhet gemensamt utförda belopp att minskas med 5,000

kronor eller till 345,000 kronor och omkostnadsstatens slutsumma att minskas likaledes med 5,000 kronor till 6,005,000 kronor.

Postverkets utgiftsstaten för år 1903 erhålla sålunda enligt Riksdagens beslut en slutsumma af 12,951,000 kronor, hvilket belopp med 56,000 kronor understiger den i Eders Kongl. Maj:ts förslag upptagna slutsumman.

Behållningen å poströrelsen under år 1903, som, på sätt ofvan omförmäls, af Eders Kongl. Maj:t beräknats skola uppgå till 333,000 kronor, skulle sålunda kunna anslås till 389,000 kronor, hvartill möjligen skulle komma den ytterligare inkomst af postverkets tidningsrörelse, som kan blifva en följd af det förslag, hvilket afgifvits af de enligt Eders Kongl. Maj:ts bemyndigande för revision af gällande stadganden angående tillhandahållande af tidningar genom postverkets försorg utsedde komiterade, hvilken inkomstökning enligt 1898 års förhållanden beräknats af nämnde komiterade till 291,547 kronor 25 öre, men af generalpoststyrelsen, i enlighet med uppgjortt ändringsförslag, till 552,429 kronor 39 öre.

Under åberopande af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen anmäla,

att Riksdagen i anledning af Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning godkänt följande, i den vid denna skrifvelse fogade bilaga A upptagna utgiftsstaten för postverket att tillämpas under år 1903, nemligen:

A) Aflöningsstaten:

1:o) Generalpoststyrelsen	kr. 265,800: —
2:o) Distrikts- och lokalförvaltningarna	» 3,597,050: —
3:o) Öfriga anslag, förslagsvis	» 2,607,000: —

B) Öfvergångsstaten

» 1,200: —

C) Pensionsstaten

» 86,950: —

D) Omkostnadsstaten (förslagsanslag)

» 6,005,000: —

E) Oförutsedda utgifter

» 255,000: —

F) Afkortningar och restitutioner m. m., förslagsvis

» 133,000: —

samt sålunda för år 1903 bestämt postverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 12,951,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen;

att Riksdagen godkänt det förslag till aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid postverket, hvilket innefattas i den vid denna skrifvelse fogade bilaga B; samt

att Riksdagen medgifvit, att under år 1903 må af postmedlen användas så stort belopp, som utöfver tillgängliga kontrollörslöner och nio i mån af behof innehållna postexpeditörslöner erfordras för att med löner enligt äldre stat förse de under nämnda år å äldre stat qvarstående kontrollörer.

Telegrafverket.

5:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att *dels*, med godkännande af de i statsrådsprotokollet öfver civilärenden för den 11 januari 1902 intagna förslagen till utgiftsstater för telegrafverket att tillämpas under år 1903 och till aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid telegrafverket, för år 1903 bestämma telegrafverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 6,330,000 kronor, att utgå direkt af telegrafmedlen, *dels ock* medgifva, att af telegrafmedlen finge användas så stort belopp, som utöfver en kommissarielön af 3:e klassen erfordrades för att åt telegrafkommissarien i Umeå, derest han icke inträdde å ny stat, bereda 1:a klass kommissarielön enligt äldre stat.

Ofvanberörda förslag till utgiftsstater för telegrafverket samt till aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid telegrafverket hafva följande lydelse:

Utgiftsstater för telegrafverket

att tillämpas under år 1903.

A. Aflöningsstat.	K r o n o r.			
	Lön.	Tjenstgöringspenningar.	S u m m a.	
Telegrafstyrelsen.				
Generaldirektören	7,000	3,000	10,000	) Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kr.
1 byråchef,	4,400	2,000	6,400	
3 byråchefer	13,200	6,000	19,200	
Administrativa byrån.				
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500	) Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 kamrerare	3,000	1,500	4,500	
1 notarie och ombudsman.....	1,800	1,200	3,000	
1 registrator och aktuarie.....	1,800	1,200	3,000	
1 revisor	1,800	1,200	3,000	
3 revisorer.....	5,400	3,600	9,000	
1 hufvudkassör.....	1,800	1,200	3,000	
1 bokhållare och kassakontrollant.....	1,800	1,200	3,000	
1 statistiker	1,800	1,200	3,000	
Liniebyrån.				
1 öfveringeniör.....	3,000	1,500	4,500	
1 byråingeniör och ritare.....	1,800	1,200	3,000	
1 notarie	1,800	1,200	3,000	
1 förrädsförvaltare.....	1,800	1,200	3,000	
Byrån för telegraftrafiken.				
1 elektriker	3,000	1,500	4,500	
1 notarie.....	1,800	1,200	3,000	
1 byråingenior och föreståndare för telegrafverkets undervisningsanstalt.....	1,800	1,200	3,000	
Transport	—	—	95,600	

		K r o n o r.			
		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
Transport		—	—	95,600	
Byrån för telefontrafiken.					
1 notarie	1,800	1,200	3,000	}	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 aktuarie	1,800	1,200	3,000		
Verkstaden:					
1 föreståndare	3,000	1,500	4,500		
1 ingenjör	1,800	1,200	3,000	}	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 kassör och bokhållare	1,800	1,200	3,000		
1 bokhållare och materialförvaltare ..	1,800	1,200	3,000		
1 förrådsvaktare	1) 800	300	1,100		
1 förste vaktmästare	1) 800	300	1,100	}	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr.
1 vaktmästare	1) 500	300	800		
2 d:o	1) 1,000	600	1,600		
119,700					
Distriktsförvaltningarna.					
4 telegrafinspektörer, hvardera:				}	Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
arfvode	3,750				
tjenstgöringspenningar	1,250	5,000	15,000		
6 liniedirektörer, hvardera:					
lön	3,000			}	Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
tjenstgöringspenningar	1,500	4,500	18,000		
8 linieingenjörer, hvardera:					
lön	2,200				
tjenstgöringspenningar	1,000	3,200	17,600	}	Efter 5 år kan lönen höjas med 300 kr. och efter 10 år med ytterligare 300 kr.
6 bokhållare, hvardera:					
lön	1,500				
tjenstgöringspenningar	700	2,200	9,000		
4,200	13,200				
Transport		—	—	85,800	119,700

¹⁾ Om förrädsvaktare eller annan vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna förmån kvarstår, lönen minskas med 150 kronor.

K r o n o r.					
		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.	
Transport		—	—	85,800	119,700
6 materialvakter, hvardera:					Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
lön.....	600				
tjenstgöringspenningar	400 1,000	3,600	2,400	6,000	
					91,800
Stationerna.					
<i>Stationsföreståndare.</i>					
2 telegrafdirektörer, en i Stockholm och en i Göteborg, hvardera:					Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
lön.....	3,500				
tjenstgöringspenningar	2,000 5,500	7,000	4,000	11,000	
1 telefondirektör i Stockholm.....		3,500	2,000	5,500	
2 telegrafdirektörer, en i Malmö och en i Sundsvall, hvardera:					
lön.....	3,000				
tjenstgöringspenningar	2,000 5,000	6,000	4,000	10,000	
5 kommissarier af 1:a klass, af hvilka en vid hvardera af stationerna i Gefle, Helsingborg, Luleå, Norrköping och Örebro:					
lön.....	3,000				
tjenstgöringspenningar	1,500 4,500	15,000	7,500	22,500	
23 kommissarier af 2:a klass, af hvilka en vid hvardera af stationerna i Borås, Eskilstuna, Falun, Halmstad, Hernösand, Hudiksvall, Jönköping, Kalmar, Karlshamn, Karlskrona, Karlstad, Kristianstad, Landskrona, Linköping, Lund, Nyköping, Nassjö, Söderhamn, Upsala, Vesterås, Vexjö, Ystad och Östersund:					Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	2,500				
tjenstgöringspenningar	1,100 3,600	57,500	25,300	82,800	
24 kommissarier af 3:e klass, hvardera:					
lön.....	2,200				
tjenstgöringspenningar	1,000 3,200	52,800	24,000	76,800	
Transport		—	—	208,600	211,500

		K r o n o r.				
		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	S u m m a.		
Transport		—	—	208,600	211,500	
17 kommissarier af 4:e klass, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	2,000					
tjenstgöringspenningar ..	800 2,800	34,000	18,600	47,600		
100 telegrafister eller stationsmästare, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	900					
tjenstgöringspenningar ..	400 1,300	90,000	40,000	130,000		
Anm. Telegrafist, som förestår station, och stationsmästare ega åtnjuta bostadsformån eller hyresbidrag med 200 kronor om året.						
Biträdande tjenstemän.						
3 kommissarier af 2:a klass, af hvilka två i Stockholm och en i Göteborg, hvardera:						
lön.....	2,500					
tjenstgöringspenningar ..	1,100 3,600	7,500	3,300	10,800		
9 kommissarier af 3:e klass, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	2,200					
tjenstgöringspenningar ..	1,000 3,200	19,800	9,000	28,800		
6 kontrollörer, hvardera:						
lön.....	2,200					
tjenstgöringspenningar ..	1,000 3,200	18,200	6,000	19,200		
2 kassörer, hvardera:						
lön.....	2,000					
tjenstgöringspenningar ..	800 2,800	4,000	1,600	5,600		
110 assistenter, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 300 kr. och efter 10 år med ytterligare 300 kr.
lön.....	1,500					
tjenstgöringspenningar ..	700 2,200	165,000	77,000	242,000		
200 telegrafister, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	900					
tjenstgöringspenningar ..	400 1,300	180,000	80,000	260,000		
Transport		—	—	952,600	211,500	

		K r o n o r.				
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Transport		—	—	952,600	211,500	
2 qvinliga bokhållare, hvardera:					}	
lön	850					
tjenstgöringspenningar	350 1,200	1,700	700	2,400		
40 qvinliga vaktföreståndare, hvardera:						
lön	850					
tjenstgöringspenningar	350 1,200	34,000	14,000	48,000	}	
100 interurbantefonister af 1:a lönegraden, hvardera:						
lön	700					
tjenstgöringspenningar	300 1,000	70,000	30,000	100,000		
50 interurbantefonister af 2:a lönegraden, hvardera:						
lön	550				}	
tjenstgöringspenningar	250 800	27,500	12,500	40,000		
Vaktbetjente.						
7 vaktbetjente af 1:a lönegraden, hvardera:						}
lön	600					
tjenstgöringspenningar	400 1,000	4,200	2,800	7,000		
18 vaktbetjente af 2:a lönegraden, hvardera:					}	
lön	600					
tjenstgöringspenningar	350 950	10,800	6,300	17,100		
Transport		—	—	—	1,167,100	
Transport		—	—	—	1,378,600	

		K r o n o r.	
	Transport	1,378,600	—
Särskilda anslag.			
Ålderstillägg:			
för styrelsens personal, förslagsvis.....	8,600		
» distriktsförvaltningarnas personal, förslagsvis	5,200		
» stationspersonalen, förslagsvis	108,900	122,700	
Arfvoden till extra ordinarie tjänstemän, vikariatsersättning m. m.:			
för styrelsen, förslagsvis.....	50,000		
» distriktsförvaltningarna, förslagsvis.....	59,900		
» stationerna, förslagsvis	979,600	1,089,500	
Arfvoden till extra ordinarie vaktbetjente vid distriktsförvaltningarna och stationerna, förslagsvis	151,000		
Gratifikationer åt tjänstemän och betjente m. m.	10,000	1,373,200	2,751,800
B. Pensions- och understödsstater.			
Förre telegrafisten å Sandhamns indragna optiska station <i>A. Löfgren</i> , enligt kongl. brefvet den 17 september 1869		240	
Förre befälhafvaren å Arholma indragna optiska station, fanjunkaren <i>L. F. Österberg</i> , enligt kongl. brefvet den 25 november 1870		400	
Förre korporalen å Vinga station <i>J. A. Andersson</i> , enligt samma kongl. bref.....		270	
Förre befälhafvaren å Landsorts indragna optiska station, sergeanten <i>A. Liljander</i> , enligt kongl. brefvet den 2 juni 1876		600	
Förre telegrafisten å Dalarö indragna optiska station <i>C. A. Törnros</i> , enligt samma kongl. bref.....		400	
Förre telegrafisten å Orno indragna station <i>J. E. Åkerström</i> , enligt samma kongl. bref		400	
Förre telegrafisten å Nynäs indragna station <i>C. Sjöberg</i> , enligt kongl. brefvet den 23 mars 1877		400	
Förre telegrafisten å Ornö indragna station <i>F. O. Åkerlind</i> , enligt samma kongl. bref		270	
Förre föreståndaren för Skeninge indragna station <i>Nanny Arndtz</i> , enligt kongl. brefvet den 13 juli 1887		300	
Förre föreståndaren för Hjo station <i>Anna Johanna Charlotta Lagerberg</i> , enligt kongl. brefvet den 27 maj 1898		500	
Förre arbetsledaren <i>August Andersson</i> , enligt kongl. brefvet den 26 maj 1899		600	
	Transport	4,380	2,751,800

	K r o n o r.	
Transport	4,380	2,751,800
Förre reparatören <i>Fritz Bergman</i> , enligt kongl. brefvet den 26 maj 1899	480	
Förre arbetaren <i>Karl Johan Ludvig Schönell</i>	480	
Bidrag till telegrafverkets pensionsinrättning, fem procent af den för året till 1,800,000 kronor beräknade portoinkomst af telegrafmedel, jemte ett tilläggsbelopp af 102,500 kronor, förslagsvis.....	192,500	
Bidrag till telegrafverkets enke- och pupillkassa.....	8,000	
Till fyllnadspensioner, enligt bestämmelserna i kongl. brefvet den 22 juni 1883, förslagsvis.....	48,000	253,840
C. Omkostnadsstat.		
(Förslagsanslag.)		
Stationers och liniers underhåll.....	1,200,000	
Underhåll af telegrafverkets byggnader och lokaler.....	20,000	
Resekostnads- och traktamentsersättning.....	45,000	
Blanketter, telefonkataloger, skrifmaterialier, böcker, renskrifning m. m.	147,500	
Hyror.....	124,000	
Eldning, belysning och städning af tjenstelokaler.....	158,000	
Postporto.....	30,000	
Bekladnad.....	75,000	
Inköp och underhåll af inventarier, verktyg m. m.	70,000	
Sjukvård och begravningshjelp.....	15,000	
Frakt- och transportkostnader.....	60,000	
Sveriges bidrag till underhållet af internationella telegrafbyrån i Bern.....	1,500	
Telegrafverkets undervisningsanstalt.....	15,000	
Felräkningspenningar.....	3,500	
Diverse utgifter.....	66,120	2,030,620
D. Ränta och amortering	—	1,293,740
Summa kronor.....	—	6,330,000

Aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid telegrafverket.**§ 1.**

Aflöning, som tillkommer vid telegrafverket anställd tjensteman eller betjent enligt stat, som af Riksdagen godkänts, fördelas i lön och tjenstgöringspenningar eller i arfvode och tjenstgöringspenningar, såsom i staten finnes för hvarje deri upptagen befattning angifvet.

§ 2.

För åtnjutande af den i stat uppförda aflöning och dertill hörande förhöjning efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning gälla följande allmänna bestämmelser:

för tjenstemän och betjente i telegrafstyrelsen:

att tjensteman eller betjent skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, samt i sådant hänseende vara förpligtad att, med bibehållande af den tjenstegrad och aflöning han innehar, efter förändrad arbetsordning sköta de med befattningen förenade göromål;

att med befattning i styrelsen icke må förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjenstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen i styrelsen;

att tjensteman i lägsta lönegraden är skyldig att hos styrelsen tjenstgöra å den särskilda befattning inom graden, der styrelsen, till befordrande af arbetets oafbrutna gång, finner honom lämplig och behöflig;

att tjenstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att den, som af sjukdom hindras att sin befattning förrätta, eger uppbära hela lönen, men att den, som undfår ledighet för svag helsa

vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, eller från tjänstgöring i behörig ordning afstänges, eller eljest är lagligen förhindrad att befattningen sköta, kan förpligtas att under ledigheten utöfver sina tjänstgöringspenningar afstå så mycket af lönen, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras till följd af tjänstesor eller för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i styrelsen, densamma, emot åtnjutande i förstnämnda fall af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest af deremot svarande belopp i stället för egna tjänstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår;

att emellertid, derest byråchef till följd af tjänsteresa eller för handläggning af särskilda ärenden är under allenast några få dagar hindrad att sköta sin befattning, tjänsteman af lägre grad skall vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till byråchefsbefattningen hörande, löpande göromål;

att, derest förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning i samma lönegrad är i stat medgifven, tidpunkten

för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under vilkor att innehafvaren under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, och

för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år, på samma vilkor,

under iakttagande, hvad såväl den ena som den andra förhöjningen angår, deraf, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial eller förordnande i följd af frågan om verkets omorganisation i anledning af telefonväsendets tillkomst; samt

att tjänsteman eller betjent i styrelsen skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjänsteår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller telegrafstyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberät-

tigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande pensionen utgå dels från telegrafverkets pensionsinrättning enligt det för denna inrättning gällande reglemente, dels ock med erforderligt fyllnadsbelopp af telegrafverkets medel;

för tjenstemän och betjente vid distriktsförvaltningarna och stationerna:

att tjensteman skall vara underkastad icke allenast den utvidgade eller förändrade tjenstgöring, utan ock — med undantag för telegrafdirektör och telefondirektör — den förflyttning till annan tjenstgöringsort eller annan befattning af motsvarande tjenstegrad och med enahanda aflöning å stat, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, samt vaktbetjent vara pliktig underkasta sig den förändring i tjenstgöring och den förflyttning till annan tjenstgöringsort, som honom i behörig ordning ålägges;

att med befattning af ifrågavarande slag icke må förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annans tjenstbefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen i verket;

att tjenstgöringspenningar och sportler få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjenstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att, derest ledighet på grund af sjukdom åtnjutes under högst tre månader af ett och samma kalenderår, den tjenstledige eger uppbära hela lönen eller i de fall, der aflöningen är fördelad i arfvode och tjenstgöringspenningar, hela arfvodet, men att under ledighet, som på grund af sjukdom åtnjutes utöfver nämnda tid, det ankommer på styrelsen att bestämma, huruvida, jemte tjenstgöringspenningar och sportler, äfven någon del af lönen eller arfvodet, dock ej mera än tredjedelen deraf, bör af den tjenstledige afstås;

att under ledighet, som åtnjutes för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, under afstängning från tjenstgöring, eller under eljest förekommande lagligt tjensteförhinder den tjenstledige kan af styrelsen förpligtas att, utöfver tjenstgöringspenningar och sportler, afstå så mycket af lönen eller arfvodet, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, derest emellertid tjensteman eller betjent, i följd af kroppsskada, ådragen under tjensteutöfning, blifvit tills vidare oförmögen till

tjenstgöring, må, såsom undantag från hvad ofvan är stadgadt, aflöningen å stat kunna, efter styrelsens bepröfvande, till honom utgå oafkortad under högst sex månader; ankommande deremot på pröfning af Kongl. Maj:t, till huru stor del aflöning kan böra till den skadade utgå efter omförmälda tid af sex månader;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras för beredande af semester, tjensteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning vid distriktsförvaltning eller station, densamma bestrida, dock ej längre tid än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår; egande han, om förordnandet erfordras till följd af sjukdomsförfall, åtnjuta, i stället för egna tjänstgöringspenningar, de med den tjenstlediges befattning förenade tjänstgöringspenningar, men då förordnandet erfordras för beredande af semester, allenast den honom eljest tillkommande aflöning;

att, i fråga om rätt till förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjänst, tjenstemännen skola anses tillhöra följande fyra grupper, nemligen:

första gruppen: telegraf-, telefon- och liniedirektörer äfvensom kommissarier af 1:a klass;

andra gruppen: kommissarier af 2:a och 3:e klass, linieingenjörer, kontrollörer, kommissarier af 4:e klass och kassörer;

tredje gruppen: assistenter och manliga bokhållare;

fjerde gruppen: telegrafister, qvinliga bokhållare och vaktföreståndare samt interurbantelefonister;

att tidpunkten, då tjensteman kan komma i åtnjutande af första förhöjningen, skall inträda fem år och tidpunkten, då han kan komma i åtnjutande af andra förhöjningen, tio år, sedan han tillträdtt innehafvande tjänst eller tjänst, tillhörande samma grupp;

att tjensteman, som före 1902 års utgång tillträdtt tjänst af ifrågasvarande slag, skall, beträffande rätt till förhöjning af lönen efter nyssnämnda tidpunkt, anses hafva vid detta tillträde inträdtt i den aflöningsgrupp, som befattningen från 1903 års början tillhör;

att för öfrigt, hvad hvar och en af de omförmälda löneförhöjningarna angår, skall iakttagas: att tjensteman under mera än fyra femtedelar af den tjenstetid, som erfordras för att vinna dylik förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester; samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd; börande löntagare dervid

tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial eller förordnande i följd af frågan om verkets omorganisation i anledning af telefonväsendets tillkomst; och länder särskildt till efterrättelse, att kommissarie af 1:a klass bör tillgodoräknas den tid, som förflutit från hans tillträde till kommissariebefattning af 1:a klass enligt hittillsvarande stat;

att likväl tjänsteman, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af löneförhöjning, redan uppnått den lefnads- och tjensteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma förhöjning tillträda;

att en hvar, som med eller efter 1903 års ingång tillträder befattning såsom tjänsteman vid telegrafverkets distriktsförvaltningar eller stationer, skall vara pliktig att underkasta sig nu gifna villkor och bestämmelser;

att till de nuvarande innehafvare af dylika befattningar, hvilka före den 1 mars 1903 förklara, att de icke vilja underkasta sig nämnda års aflöningsstat samt dessa villkor och bestämmelser och som icke lagligen kunna dertill förbindas, aflöningsförmåner skola utgå enligt för dem nu gällande grunder;

att hvad ofvan är stadgadt i fråga om rätt för tjänsteman till förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjänst skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse jemväl beträffande stationsmästare; egande, hvad angår tidpunkten för dylik löneförhöjnings inträdande, stationsmästare att räkna sig till godo den tid, han innehaft ordinarie vaktbetjentbefattning vid telegrafverket;

att öfrige vaktbetjente må tillträda medgifven aflöningsförhöjning respektive fem och tio år efter det de tillträdit ordinarie vaktbetjentbefattning vid telegrafverket;

att för öfrigt, hvad hvart och ett af de nyss omförmälda tilläggen angår, skall iakttagas: att vaktbetjent under mera än fyra femtedelar af den tjenstetid, som erfordras för att vinna rätt till tillägget, med godt vitsord bestridt innehafvande tjänst, samt att den högre aflönningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvar under den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd;

att likväl vaktbetjent, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af aflöningsstillägg, redan uppnått den lefnads- och tjensteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma tillägg tillträda;

att, om vaktbetjent i 1:a graden, hvilken intjenat ett eller båda aflöningstilläggen, förflyttas till 2:a graden, aflöningstillägg skola till honom utgå med de lägre belopp, som för sistberörda grad bestämts, men att deremot till vaktbetjent, som uppflyttats till 1:a från 2:a graden, aflöningstillägg skola utgå med de för 1:a graden bestämda högre belopp; samt

att tjänsteman eller betjent vid distriktsförvaltning eller station skall efter uppnådda sammanlagda 95 lefnads- och tjensteår vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller telegrafstyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande pensionen utgå dels från telegrafverkets pensionsinrättning enligt det för denna inrättning gällande reglemente, dels ock med erforderligt fyllnadsbelopp af telegrafverkets medel, och skall jemväl iakttagas, att, om betjent enligt reglementet för pensionsinrättningen är berättigad till högre pension än lörens belopp, den högre pensionen må till honom utgå.

§ 3.

Tjänstemännen i telegrafstyrelsen ega årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, generaldirektören, byråcheferna och tjänstemännen af 2:a lönegraden en hvar under en och en half månad samt tjänstemännen af lägsta lönegraden en hvar under en månad.

§ 4.

Semester af en månad årligen må af tjänsteman vid distriktsförvaltning eller station åtnjutas, i den mån sådant pröfvas kunna ske utan hinder för göromålens gång.

Tjänsteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid af året, som af vederbörande öfverordnade myndighet bestämmes, begagna sig af semester.

§ 5.

Den, som på förordnande förvaltar ledig tjänst, åtnjuter under tiden de med densamma förenade aflöningsförmåner.

§ 6.

Afhåller sig tjänsteman eller betjent från tjänstgöring utan att hafva i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han under tiden ej åtnjuta någon aflöning. Varder tjänsteman eller betjent afstängd från tjänstgöring eller i häkte tagen, skall under tiden den del af hans aflöning, som icke af telegrafstyrelsen pröfvats böra användas till befattningens uppehållande innehållas, så vida ej styrelsen finner skäligt låta honom något deraf uppbära.

§ 7.

Vid afgång från telegrafverkets tjänst till följd af afskedstagande, entledigande eller dödsfall utgår sjelfva lönen till månadens slut. Enahanda är förhållandet med arfvode, der aflöning är fördelad i arfvode och tjänstgöringspenningar.

Affider vid telegrafverket anställd person, som innehar befattning, hvilken icke är uppförd å ordinarie stat, må, derest och i den mån den myndighet, som antagit honom, så pröfvar skäligt, den för honom bestämda aflöningen utgå till månadens slut.

§ 8.

Affider tjänsteman eller betjent, vare sig ordinarie eller extra, eller vid verket anställdt underbefäl eller arbetare i följd af olyckshändelse, timad under tjänsteutöfning eller arbete vid verket, må ett belopp, motsvarande den affidnes aflöning för en månad, såsom begrafningshjälp tilldelas hans dödsbo.

§ 9.

Vid tjänsteresa inom riket utgår resekostnads- och traktamentsersättning för tjänstemän enligt bestämmelserna i gällande resereglemente, dock att vid långvarigare uppdrag, förenade med resa från boningsorten, vid ofta återkommande tjänsteresor eller i särskilda fall, då omständigheterna dertill eljest föranleda, telegrafstyrelsen eger att bestämma lägre resekostnads- och traktamentsersättning.

För betjent eger styrelsen att fastställa resekostnads- och traktamentsersättning, dock ej till högre belopp, än gällande resereglemente för närmast motsvarande klass bestämmer.

§ 10.

Felräkningspenningar tillkomma:

den hos telegrafstyrelsen anställde hufvudkassören med 500 kronor, för år räknadt;

kassör vid centraltelefonstationerna i Stockholm och Göteborg med 300 kronor, likaledes för år räknadt; samt

tjensteman, som tjenstgör i kassan vid telegraminlemning, der telegramuppbörden under näst föregående år uppgått till minst 75,000 kronor, med en half procent af derstädes till honom kontant inbetalda afgifter.

§ 11.

Anmärkningsprovision tillkommer vederbörande hos telegrafstyrelsen anställda tjenstemän enligt de närmare grunder, Kongl. Maj:t bestämmer, med högst femton procent å hvarje belopp, som på grund af anmärkning, gjord af sådan tjensteman, antingen, såsom ej behörigen uppburet, till telegrafverket inflyter och utan anmärkningens framställande ej skulle hafva kommit verket till godo, eller, såsom för högt debiteradt, till vederbörande återgäldas.

§ 12.

Den stationsföreståndare å lägsta klassens station tillkommande bostadsförmån utgöres af fri bostad, bestående af ett rum och kök, jemte fri vedbrand och belysning.

Det ankommer på telegrafstyrelsen att i hvarje särskildt fall bestämma, huruvida bostadsförmån eller hyresbidrag skall utgå.

Hyresbidrag anses tillhöra lönen.

§ 13.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst årligt belopp må tilldelas vid telegrafverket anställda ordinarie och extra betjente samt vid liniebyggnaderna anställda underbefäl och arbetare, allt enligt reglemente, som af telegrafstyrelsen fastställles.

§ 14.

Kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter lemnas åt betjente vid distriktsförvaltningarna och stationerna samt vid liniebyggnaderna anställda underbefäl och arbetare, äfvensom åt annan med desamma jemförlig, i telegrafverkets tjänst befintlig tillfällig personal, enligt de närmare bestämmelser Kongl. Maj:t meddelar.

§ 15.

Grunderna för aflöningen till extra tjänstemän och betjente vid telegrafverket bestämmas af Kongl. Maj:t på förslag af telegrafstyrelsen.

§ 16.

Den, som tillträder den nya aflöningsstaten, skall vara skyldig underkasta sig den minskning i befintliga sportelinkomster, som kan varda af Kongl. Maj:t bestämd.

Slutsummorna af de för år 1903 föreslagna staterna, jemförda med de för innevarande år af Eders Kongl. Maj:t fastställda, äro, enligt hvad åberopade statsrådsprotokollet gifver vid handen, följande:

	år 1902.	år 1903.
aflöningsstaten	kr. 1,084,100: —	kr. 2,751,800: —
öfvergångsaflöningsstaten	» 1,800: —	» ——— —
pensions- och understödsstaterna ..	» 127,530: —	» 253,840: —
omkostnadsstaten	» 354,768: —	» 2,030,620: —
ränta och amortering.....	» ——— —	» 1,293,740: —
tillsammans	kr. 1,568,198: —	kr. 6,330,000: —

Telegrafverkets inkomster under år 1903 hafva beräknats:

inkomsterna af telegrafmedel till	kronor 1,800,000: —
» » telefonmedel »	» 4,700,000: —
eller tillhopa kronor 6,500,000: —.	

Då nu utgifterna föreslagits till 6,330,000 kronor, skulle alltså inkomsterna komma att öfverstiga utgifterna med 170,000 kronor.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har yrkats, att Riksdagen måtte såsom öfvergångsvilkor till telegrafverkets utgiftsstater införa den bestämmelsen, att ordinarie qvinliga stationsföreståndare, hvilka enligt den nya aflöningsstaten för telegrafverket vore afsedda att utbytas mot manliga föreståndare, måtte tillåtas att fortfarande qvarstå å deras nuvarande platser, såvida anmärkning mot deras tjenstgöring icke förekommit, och de sjelfva sådant önska.

Till stöd för denna framställning har motionären yttrat, bland annat, följande:

Genom Riksdagens godkännande af Eders Kongl. Maj:ts förslag till nya stater för telegrafverket skulle af de nu tjenstgörande qvinliga föreståndarne för telegrafstationer ett antal af femton komma att utbytas mot kommissarier. Ett flertal af dessa qvinliga stationsföreståndare hade under lång tid, intill 25 år och derutöfver, tjenstgjort såsom föreståndare vid sina respektive stationer, utan att anmärkning förekommit emot deras tjenstgöring, och hade de naturligtvis derunder blifvit väl förtrogna med ortens alla förhållanden beträffande telefonabonnement, rikstelefonsamtals dirigerings och taxering m. m. Att efter så lång tjenstgöring degradera dem till biträden vid samma stationer syntes icke vara lämpligt, synnerligast som de på intet vis gjort sig förtjenta af en sådan åtgärd. Genom deras insättande såsom biträden å andra stationer komme de, i de flesta fall, in uti alldeles nya och ovana förhållanden, med hvilka det för äldre personer kunde möta svårighet att göra sig förtrogne, och på de större stationerna torde expeditionen blifva dem för ansträngande, då de icke från yngre år invant sig vid sådant arbete. Tillika komme de, genom mistning af sina nuvarande platser, att i jemförelse med dem af deras kamrater, som fortfarande komme att förblifva stationsföreståndare, förlora de dem nu tillförsäkrade förmånerna af fri bostad, ljus och ved.

Vidare har uti en annan inom Riksdagen väckt motion yrkats, att Riksdagen ville, med ändring af Eders Kongl. Maj:ts förslag till ny stat för telegrafverket, besluta, att i denna stat måtte uppföras 360 qvinliga telegrafister i stället för af Eders Kongl. Maj:t föreslagna 280.

Till stöd för denna framställning har i motionen andragits följande.

Vid uppgörande af förslag till ny stat för telegrafverket hade post- och telegrafkomitén för sin del fattat det beslut, att det antal qvinliga telegrafister, som borde uppföras å den nya staten, borde ökas från nu upptagna 210 till 280. Genom denna ökning, sade komitén, komme väntningstiden på befordran till ordinarie inom denna tjenstemannaklass

att nedsättas från nuvarande 17 år till 13 år. Samtidigt hade komitén i sitt förslag till ny stat för postverket föreslagit en ökning af postexpeditörernas antal från 500 till 750, hvarigenom väntningstiden på befordran inom denna tjänstemannaklass nedbringades från nuvarande 13 år till $7\frac{2}{3}$ år. Komitén hade vid uppgörande af dessa förslag sökt att fastställa en förmånligare proportion mellan befordrade och obefordrade, än hittills varit fallet, men den hade dervid ej för båda embetsverken följt samma principer. Under det den nemligen för postverket ställt hela antalet extra postexpeditörer mot de ordinarie och derefter afvägt proportionen, hade den deremot för telegrafverket mot de ordinarie telegrafisterna endast ställt så många af de extra, som vid 1900 års slut hade förordnande året rundt, och derefter beräknat behovet af nya ordinarie befattningar.

Att, då utgångspunkterna varit så olika, resultatet äfven skulle blifva olika, vore helt naturligt. Om nu komiténs ifrågavarande förslag för båda embetsverken, hvilka Eders Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen upptagit, af Riksdagen godkändes, skulle de extra postexpeditörernas antal — beräknadt efter förhållandena vid 1900 års slut — komma att uppgå till 369 eller 49,2 % af antalet ordinarie (750), under det att antalet extra telegrafister — likaledes beräknadt efter förhållandena vid 1900 års slut — skulle komma att uppgå till 97,5 % af antalet ordinarie (280). Dessa proportioner ändrades alltjemt, men alltid till nackdel för de extra i båda verken, hvarför en fördelning som vore afsedd att träda i kraft år 1903 och då ansåges mer eller mindre fördelaktig, redan inom få år icke längre motsvarade behovet. Att under sådana förhållanden ställa telegrafistkåren i så ogynnsamt läge, som här föreslagits, syntes motionären vara ur alla synpunkter olämpligt.

Mot komiténs förslag i denna punkt hade reservation anförts af en dess ledamot, byråchefen i telegrafstyrelsen M. Wennman, som hemställt, att det nuvarande antalet ordinarie telegrafister måtte ökas med åtminstone 125, hvarigenom befordringstiden till ordinarie kunde nedbringas till omkring 10 år. Reservanten beräknade, att vid bifall till denna hemställan 45 extra telegrafister ändock måste bibehållas vid förordnande året om, men att erfarenheten gifvit vid handen, att detta antal årligen ökades med 12, under det att de öfriga extra äfven årligen ökades i mycket större proportion än den beräknade afgangens bland de ordinarie.

Då motionären ansett det vara en billig fordran, att telegrafisternas utgifter till befordran i anseende till väntningstiden likställdes med

de qvinliga postexpeditörernas, hade motionären i tillgängliga personalförteckningar sökt vinna upplysning om, huru stort antal nya telegrafistplatser, som behöfde i staten uppföras utöfver de 70, som af Eders Kongl. Maj:t föreslagits, för att väntningstiden skulle förkortas från 13 till $7\frac{2}{3}$ år, och hade dervid kommit till det resultat, att ytterligare 81 nya platser måste för ändamålet tillskapas. Den äldsta obefordrade extra telegrafisten skulle, om så skedde, hafva en prøfvotid bakom sig af nära 8 år, en prøfvotid, som i fråga om postexpeditörerna i statsverkspropositionen betecknades såsom »uppenbarligen allt för lång».

De dryga pensionsavgifter, som telegraftjenstemän i allmänhet hade att erlägga, gjorde det särskildt angeläget, att icke denna prøfvotid blefve allt för lång. Genom tillägg af retroaktivaavgifter, som alltid tillkomme för tjensteman, som efter fyllda 25 år vunne befordran, blefve nemligen pensionsavgifterna mycket höga, och det hade, såsom byråchefen Wennman i sin reservation anmärkt, på senare tiden ofta inträffat, att en sent befordrad telegrafist fått betala ända till 10 och 14 procent af aflöningen till pensionsinrättningen. Om nu väntningstiden sattes till 13 år, så komme hvarenda telegrafist, som hädanefter utnämndes, att få erlägga rätt dryga retroaktivaavgifter, under det, om denna tid sattes till $7\frac{2}{3}$ år, de flesta torde kunna slippa denna extra tunga.

För de ytterligare skäl, som talade för en ökning af det af Eders Kongl. Maj:t föreslagna antalet qvinliga ordinarie telegrafister, har motionären hänvisat till byråchefen Wennmans här ofvan omförmälda reservation.

Slutligen har i två särskilda motioner sammanstämmande föreslagits, att Riksdagen måtte — för åstadkommande af förbättring i aflöningen åt de lokaltelefonister inom lägsta arfvodesklassen, hvilka hade fullständig tjenstgöring, samt för beredande i vissa fall af sjukhjälp eller inrättande af sjukhjelpskassa för statens samtliga lokaltelefonister — höja det i telegrafverkets utgiftsstat för år 1903 uppförda förslagsanslag för »arfvoden till extra ordinarie tjenstemän, vikariatsersättning, m. m. för stationerna», med 21,000 kronor.

Såsom skäl för berörda framställning hafva motionärerna anført följande.

I Eders Kongl. Maj:ts proposition till innevarande Riksdag angående ny stat för telegrafverket hade icke någon som helst aflöningsförbättring blifvit beredd åt den stora arbetspersonal, som under benämning lokaltelefonister vore anställd i verkets tjenst.

Dessa lokaltelefonister uppginge för närvarande till ett antal af

omkring 750 stycken samt intoge, på grund af sjelfva arbetets beskaffenhet och betingelserna för dess utförande, en undantagsställning mot öfrig personal inom verket. De erhöle icke fast anställning, utan komme endast i åtnjutande af månadsarfvoden, samt afskedades i regel vid de större stationerna efter 5 års tjänst.

Den begynnelseaflöning, som tillkomme en lokaltelefonist efter slutad utbildning, utgjordes af i Stockholm och Göteborg 40 kronor i månaden, samt å öfriga stationer 35 kronor, och visade nedanstående tabell den arfvodesstat, som för närvarande tillämpades på grund af telegrafstyrelsens skrifvelse den 30 mars 1900.

Månadsarfvoden.

	F ö r l o k a l t e l e f o n i s t e r .			
	35 kronor.	40 kronor.	45 kronor.	50 kronor.
I. Stockholm	—	6 mån.	6 mån.	derefter
Göteborg	—	6 mån.	12 mån.	derefter
II. Gefle, Helsingborg, Malmö, Norrköping, Sundsvall.....	6 mån.	6 mån.	12 mån.	derefter
III. Eskilstuna, Falun, Halmstad, Hernösand, Jönköping, Luleå, Örebro, Östersund, Örebro, Borås.....	6 mån.	6 mån.	derefter	—
IV. Öfriga stationer.....	12 mån.	12 mån.	derefter	—

Dessutom kunde telefonisterna vid de största stationerna, der det mest jägtande arbetet förekomme, göra sig berättigade till smärre belöningar i form af flitpenningar, ersättning för öfvertidsarbete m. m. Att denna ersättning för öfvertidsarbete vore obetydlig, särskildt för den lägsta arfvodesklassen, framginge emellertid af telegrafstyrelsens statsverkspropositionen bifogade utlåtande enär densamma vid Stockholms station för sistlidne september månad blott utgjorde i medeltal kronor 1: 68 för denna klass.

Det vore gifvet, att växlingar i lefnadsomkostnader å de olika platserna skulle på ett ytterst känsligt sätt göra sig gällande vid så minimala aflöningsbelopp, och motionärerna ansåge därför det vara fullt berättigadt, att, såsom nu skedde, hänsyn toges till stationsorten, liksom äfven att aflöningen efter viss tjänstetid höjdes enligt bestämda grunder. Men sjelfva begynnelseaflöningen vore alldeles för

låg, särskildt i betraktande af att eleven måste vidkännas uppoffringar för sin utbildning, samt att hennes sålunda förvärfvade yrkesskicklighet i allmänhet icke vore grundläggande för stadigvarande framtida utkomst.

Enligt nedanstående uppgift vore för närvarande lokaltelefonisterna på följande sätt fördelade inom de olika aflöningsgraderna:

235	med månadsarfvode af 50 kronor.		
222	»	»	45 »
155	»	»	40 »
139	»	»	35 »

Såsom jemförelse torde förtjena omnämnas, att under ett tidigare skede af rikstelefonens verksamhet, eller år 1889, då delvis telegrafister användes såsom lokaltelefonister, tillämpades följande arfvodesstat:

1	med månadsarfvode af 70 kronor.		
1	»	»	65 »
2	»	»	60 »
2	»	»	55 »
41	»	»	50 »
21	»	»	40 »
6	»	»	30 »

Sålunda hade, i olikhet mot hvad på andra arbetsfält egt rum, aflöningsförmånerna ingalunda ökats, oaktadt stegrade lefnadsomstnader och större kraf på personalens expeditjonsförmåga, under det telefonverket utvecklat sig till en synnerligen vinstgifvande affär. Visserligen hade telegrafstyrelsen i sitt nu afgifna utlåtande förklarat tjänstgöringstiden ej vara betungande, men i ett annat sammanhang hade samma styrelse på det kraftigaste vitsordat, att denna telefontjänst vore så svår och pröfvande, att det blefve omöjligt för den dermed sysselsatta personalen att kunna, i likhet med andra statens tjenare, dermed fortsätta till uppnådd pensionsålder.

Men om lokaltelefonistens ekonomiska existens vore bekymmersam redan under helsans dagar, så framträdde dock de svårigheter, som otryggheten i hennes ställning föranledde, ännu skarpare vid inträffadt sjukdomsfall. Äfven om hennes sjukdom orsakats af öfveranstängning under arbetet, vore hon dock i saknad af något som helst understöd från telegrafverket, och för den ledighet hon åtnjöte, måste hon sjelf ersätta sin vikarie.

Telegrafstyrelsen hade visserligen beträffande arbetarne vid verkets linier och förråd erhållit tillstånd att utbetala sjukhjelp, men för den

extra personalen i öfrigt funnes icke någon sådan förmån. De e. o. telegrafisterna hade därför sjelfva bildat en sjukhjelpskassa, från hvilken de åtnjöte understöd vid inträffad sjukdom, mot erläggande af en årsafgift af 8 kronor. Gifvet vore, att inrättandet af en sådan sjukhjelpskassa skulle åt lokaltelefonisterna bereda en önskvärd förmån, men dessa senares aflöning vore i allmänhet alltför knapp för att kunna medgifva de härför erforderliga inbetalningarna.

Uti post- och telegrafkomiténs betänkande af den 31 oktober 1901, hvilket läge till grund för den kongl. propositionen, funnes reservationsvis uttalad den mening, att grundaflöningen för lokaltelefonister borde i regel ej utgå med lägre belopp än 50 kronor per månad. Den ökning i utgiftsstaten, som under nuvarande förhållanden härför vore erforderlig, skulle enligt ofvan anförda arfvodesfördelning utgöra:

för 222 lokaltelefonister	5 kronor i månaden.
» 155	» 10 » » »
» 139	» 15 » » »

eller summa pr år kronor 56,940.

Då antalet telefonapparater för närvarande uppginge till cirka 57,500, skulle alltså telefonverkets driftkostnader ökas med icke fullt 1 krona för hvarje apparat, i händelse personalen erhöle denna aflöning.

Då emellertid en sådan betydlig förbättring i grundaflöningen skulle kunna väcka berättigade anspråk på förhöjning inom öfriga arfvodesklasser, ansåge motionärerna försigtigheten bjuda att blott söka ernå en mindre sådan förbättring i de lägst aflönade telefonisternas bekymmersamma existensvilkor. Äfven den minsta aflöningsförhöjning vore gagnelig, särskildt om dermed förenades sjukhjälp.

Beträffande denna senare, kunde densamma enligt motionärernas mening antingen ordnas så, att telegrafstyrelsen i ömmande fall utbetalade sådan sjukhjälp, eller ock på det sätt, att staten genom bidrag intill hälften af de erforderliga årsavgifterna sökte medverka till inrättandet af en sjukhjelpskassa för lokaltelefonisterna. Enligt ofvan angifna siffra för e. o. telegrafisternas sjukhjelpskassa, skulle på så sätt staten för hvarje lokaltelefonist betala till en sådan kassa 4 kronor per år eller tillsammans för 750 lokaltelefonister 3,000 kronor, under det att delegarna sjelfva vidkändes den andra hälften af årsavgiften.

Beträffande grundaflöningens höjning för den lägsta arfvodesklassen med 5 kronor i månaden eller från 40 till 45 kronor i Stockholm och Göteborg, samt från 35 till 40 kronor å öfriga stationer, så kunde

icke den årliga kostnadsökningen härför med noggrannhet beräknas af annan än telegrafstyrelsen. Med ledning af ofvanstående tabeller öfver antal och fördelning af nuvarande personal i arfvodesklasser, torde man dock kunna anse, att denna ökning ej skulle öfverstiga 18,000 kronor, äfven om de minsta stationer medräknades. Då emellertid åtskilliga af dessa sistnämnda stationer i landsorten ej kräfde så sträng tjänstgöring, samt lefnadsomkostnaderna å dessa platser ofta vore lägre än i de större samhällena, så ansåge motionärerna, att telegrafstyrelsen i hvarje fall borde pröfva, för hvilka bland dessa smärre stationer en sådan förhöjning skulle utgå.

Eders Kongl. Maj:ts nu förevarande framställningar om anslag till telegrafverket grunda sig, likasom förslagen om anslag till postverket, på det betänkande, som afgifvits af den år 1899 af Eders Kongl. Maj:t tillsatta komité för uppgörande af förslag till nya stater för post- och telegrafverken.

I fråga om telegrafverket karakteriseras komiténs förslag hufvudsakligen deraf att, under det verkets ordinarie stat hittills varit uppgjord allenast med hänsyn till telegrafrörelsen, komitén afsett, att telegrafverkets organisation och antalet af dess fasta personal nu borde anpassas efter de förändrade förhållanden, som telefonväsendets tillkomst och hastiga utveckling medfört. De förslag, komitén i detta syfte framställt, ansluta sig delvis till de anordningar, som för telefonrörelsens uppehållande varit provisoriskt vidtagna, men innefatta i andra afseenden, särskildt i fråga om distriktsförvaltningarnas organisation, väsentliga förändringar i de nu bestående förhållandena.

Beträffande telegrafstyrelsen, hvarest för närvarande endast två byråer äro å ordinarie stat uppförda, men hvars arbete emellertid genom provisoriska anordningar faktiskt är uppdeladt på fyra byråer, nemligen den administrativa byrån, liniebyrån, byrån för telegraftrafiken och byrån för telefontrafiken, har komitén hemställt om uppförande å styrelsens stat af dessa fyra byråer med för dem erforderliga tjänstemän. De nya tjänstemännen skulle enligt förslaget blifva till antalet 15, af hvilka de båda byråcheferna skulle erhålla aflöning i tredje lönegraden, 3 tjänstemän, af hvilka 1 vid telegrafverkets verkstad, aflöning i andra lönegraden och 10 tjänstemän, bland hvilka 3 vid verkstaden, aflöning i tredje lönegraden.

Komiténs förslag afser vidare, att såsom mellanmyndigheter mellan telegrafstyrelsen och lokalförvaltningarna skulle — vid sidan af de sex

cheferna för liniedistriktet, hvilka skulle under ändrad benämning af liniedirektörer bibehållas såsom arbetsledare och inspektörer med afseende å telegraf- och telefonledning samt andra telegrafverkets byggnader — insättas fyra tjenstemän med benämning telegrafinspektörer, hvilka skulle hvar inom sitt område öfvervaka telegraf- och telefontrafiken och vidtaga åtgärder för befrämjande af dess obehindrade gång och ändamålsenliga skötsel, i sammanhang hvarmed den föreståndarne för hufvudstationerna i Stockholm, Göteborg, Malmö och Sundsvall enligt gällande instruktion åliggande skyldighet att inspektera stationerna inom dem tilldelade trafikdistrikt och öfvervaka telegramvexlingen inom distriktet skulle inskränkas till att endast afse deras egna stationsområden, hvilka följaktligen skulle undantagas från telegrafinspektörernas befogenhet i likhet med telefonväsendet i Stockholm, för hvilket skulle tillsättas en särskild telefondirektör.

Beträffande telegrafstationernas indelning och deras föreständares aflöning afser komiténs förslag hufvudsakligen dels att stationernas nuvarande klassindelning, hvilken särskildt till följd af telefontrafikens tillkomst icke vidare kan anses motsvara sitt ändamål, skulle omregleras och 15 telegrafiststationer uppflyttas till kommissarietklass men i stället anslag beviljas till inrättande af lika många nya stationer af lägsta klassen, dels att direktörernas och kommissariernas inom de särskilda klasserna aflöning skulle undergå reglering, dervid hänsyn jemväl ansetts böra tagas till de för posttjenstemännen föreslagna löner, och dels att en del af de hittillsvarande telegrafiststationerna skulle erhålla manliga, från betjeningsklassen hemtade föreståndare med aflöning lika med de qvinliga stationsföreståndarne samt aflöningen regleras äfven för telegrafister och nyssnämnde manlige stationsföreståndare.

Slutligen föreslås beträffande den vid stationerna biträdande personalen dels ökning af antalet tjänster af vissa förut i staten förekommande slag, dels uppförande i staten af åtskilliga, i allmänhet för tjänstgöring vid telefonväsendet afsedda nya grupper af befattningshafvare och dels fastställande af nya lönebelopp för hela den biträdande personalen.

Riksdagen, som i likhet med komitén är öfvertygad, att telefonväsendets definitiva ordnande och statens för telegrafverket omreglering i enlighet med de af statstelefonväsendets utveckling föranledda nya förhållandena icke vidare bör undanskjutas, öfvergår nu till att yttra sig angående de särskilda delarna af nu förevarande framställning.

Mot den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna förhöjningen af generaldirektörens aflöning med 1,000 kronor har Riksdagen icke funnit anledning till erinran.

På sätt ofvan blifvit omförmäldt, skulle enligt komiténs, af Eders Kongl. Maj:t upptagna förslag i telegrafstyrelsens stat uppföras ytterligare två byråchefsbefattningar och derigenom den nuvarande provisoriska fördelningen af styrelsens arbete på fyra byråer blifva definitivt fastslagen.

Då Riksdagen funnit genom den förebragta utredningen ådagalagdt, att de fyra byråerna inom styrelsen äro af behovet påkallade, och någon minskning af byråernas antal icke heller, såvidt nu kan bedömas, lärer kunna framdeles ifrågakomma, har Riksdagen ansett sig böra godkänna Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag.

De å telegrafstyrelsens byråer biträdande tjänstemännen äro för närvarande följande:

å *administrativa byrån*, på ordinarie stat: 1 kassör och bokhållare, 1 bokhållare, 1 statistiker och 3 revisorer, samt på extra stat: 1 kamrerare och ytterligare 1 revisor;

å *liniebyrån*, på ordinarie stat: 1 förrädsförvaltare och 1 notarie, samt på extra stat: 1 byråingenjör;

å *byrån för telegraftrafiken*, på ordinarie stat: 1 öfveringenjör samt på extra stat: 1 notarie; samt

å *byrån för telefontrafiken*: 1 aktuarie och 1 notarie, båda på extra stat.

Dertill kommer det för alla byråerna gemensamma *kansliet* med 1 sekreterare, hvilken det jemväl åligger att bestrida ombudsmansgöromålen, samt 1 registrator och aktuarie, sistnämnda båda tjänstemän på ordinarie stat.

I fråga om den för telegrafstyrelsen erforderliga personal har af komitén föreslagits

beträffande *administrativa byrån*: att styrelsens sekreterare samt registratorn och aktuarien måtte i den nya staten hänföras till denna byrå, att derstädes å extra stat anstälde en kamrerare och en revisor måtte uppföras å ordinarie stat, att en ny notarie- och ombudsmans-tjänst måtte inrättas och i sammanhang dermed sekreteraren befrias från de honom nu åliggande ombudsmansgöromålen samt att benämningarna för dels en kassör och bokhållare och dels en bokhållare vid byrån måtte ändras, för den förre till hufvudkassör och för den senare till bokhållare och kassakontrollant;

beträffande *liniebyrån*: att den på extra stat anstälde byråingenjören måtte med ändrad benämning af öfveringenjör uppföras å ordinarie stat och att en ny tjänst af första lönegraden, hvars innehafvare skulle benämnas byråingenjör och ritare, måtte inrättas;

beträffande *byrån för telegraftrafiken*: att å byråns stat måtte uppföras såväl den under nuvarande trafikbyrån hörande öfveringenjören, hvilkens benämning borde ändras till elektriker, som ock den å samma byrå nu anstälde extra notarien samt att föreståndaren för telegrafverkets undervisningsanstalt måtte under ändrad benämning af byråingenjör och föreståndare för telegrafverkets undervisningsanstalt upptagas å ordinarie stat;

beträffande *byrån för telefontrafiken*: att å denna byrås stat måtte uppföras den extra notariebefattning och den extra aktuariebefattning, hvilkas innehafvare nu tjenstgöra å den för en adjungerad ledamot från och med år 1898 anordnade byrå, att under byrån måtte sortera telegrafverkets verkstad och såsom der anstälde tjenstemän å ordinarie stat upptagas en verkstadsföreståndare, en verkstadsingenjör, en kassör och bokhållare samt en bokhållare och materialförvaltare.

Angående aflöningarna inom telegrafstyrelsen har komitén, förutom hvad ofvan nämnts angående höjning af generaldirektörens lön från 9,000 till 10,000 kronor, hemställt, att någon ändring i aflöningsförmånerna för öfriga tjenstemän, som nu äro upptagna å ordinarie stat, icke måtte vidtagas, att de två nya byråcheferna måtte i likhet med de båda förutvarande erhålla aflöning i tredje lönegraden med 4,400 kronor i lön och 2,000 kronor i tjenstgöringspenningar jemte ett ålders-tillägg å 600 kronor efter fem år, att kamreraren, öfveringenjören och verkstadsföreståndaren måtte erhålla aflöning i andra lönegraden med 3,000 kronor lön och 1,500 kronor tjenstgöringspenningar jemte två ålderstillägg å lönen efter fem och tio år, hvartdera å 500 kronor, samt att de öfriga föreslagna nya tjenstemännen måtte erhålla aflöning i första lönegraden med 1,800 kronor lön och 1,200 kronor tjenstgöringspenningar jemte ålderstillägg i likhet med tjenstemännen i andra lönegraden, äfvensom att hufvudkassören hos telegrafstyrelsen, till hvilken för närvarande å extra stat utgår felräkningspenningar med 500 kronor årligen, måtte genom derom i aflöningsreglementet intagen bestämmelse tillerkännas enahanda förmån.

Slutligen har af komitén föreslagits inrättande af ytterligare en vaktmästarebefattning hos telegrafstyrelsen med samma aflöning som för närvarande utgår till styrelsens vaktmästare eller 500 kronor lön och 300 kronor tjenstgöringspenningar jemte ålderstillägg å lönen efter fem år med 100 kronor, dock med förbehåll att, derest fri bostad åtnjutes, lönen minskas med 150 kronor årligen.

I nu förevarande framställning till Riksdagen har Eders Kongl.

Maj:t utan någon ändring upptagit hvad sålunda af komitén föreslagits beträffande telegrafstyrelsens personal och densammas aflöning.

Med afseende å den stora ökning i telegrafstyrelsens arbetsbörda, som af telefonväsendet förorsakats, och på de skäl, som i öfrigt blifvit i statsrådsprotokollet anförda, har Riksdagen funnit sig öfvertygad derom, att en väsentlig ökning af telegrafstyrelsens personal är af oafvisligt och stadigvarande behof påkallad. Endast beträffande två af de föreslagna tjänsterna, nemligen befattningarna såsom kassör och bokhållare och såsom bokhållare och materialförvaltare vid telegrafverkets verkstad, har Riksdagen ansett sig icke böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts förslag. Riksdagen har nemligen icke funnit det vara ådagalagdt, att dessa befattningar skulle för verkstadens förvaltning hafva sådan betydelse, att desamma skulle jemte föreståndare- och ingenjörsbefattningarna derstädes böra framför andra vid verkstaden behöfliga befattningar upptagas å ordinarie stat.

Mot den föreslagna aflöningsstaten för telegrafstyrelsen har Riksdagen i öfrigt icke haft något att erinra.

Riksdagen har här ofvan lemnat en antydning om den uppgift, som enligt komiténs förslag skulle åligga telegrafinspektörerna. Genom de ifrågavarande tjänsterna, hvilka skulle inom telegrafverket bilda en motsvarighet till de vid postverket inrättade postinspektörstjänsterna, skulle dels telegrafstyrelsen befrias från handläggningen af en del mindre viktiga ärenden, dels ökad möjlighet beredas för telegrafverkets tidsenliga utveckling och för sådana anordningar, hvarigenom telegrafverkets ledningar så fullständigt som möjligt utnyttjades och rörelsen i öfrigt ordnades på det i ekonomiskt afseende mest fördelaktiga sätt, och dels förbättrad kontroll å tjänstemännens medelsförvaltning åvägbringas. Tjänsterna skulle enligt förslaget uppföras å ordinarie stat men deras innehafvare i likhet med postinspektörerna endast erhålla förordnande på viss tid, nemligen tre år. Aflöningen för inspektörerna har föreslagits till 5,000 kronor för år, deraf 3,750 kronor arfvode och 1,250 kronor tjänstgöringspenningar.

Då Riksdagen genom den i förevarande ämne af komitén lemnade utredning funnit sig öfvertygad om gagnet af de ifrågavarande tjänsternas inrättande, och Riksdagen icke funnit något att invända vare sig i fråga om de föreslagna trafikdistriktens antal eller beträffande aflöningarna till inspektörerna, har Riksdagen ansett sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts framställning i nu förevarande del.

Komitén har vidare föreslagit, att de sex cheferna för liniedistriktet, de nu så kallade linieingenjörerna, skulle under namn af liniedirek-

törer uppföras å ordinarie stat med 3,000 kronor i lön och 1,500 kronor i tjänstgöringspenningar jemte rätt till två ålderstillägg, hvartdera å 400 kronor, äfvensom att såsom deras biträden å distriktsbyråerna skulle i staten upptagas dels 8 biträdande ingenjörer med 2,200 kronor i lön och 1,000 kronor i tjänstgöringspenningar jemte ålderstillägg i likhet med liniedirektörerna, dels sex bokhållare med 1,500 kronor i lön och 700 kronor i tjänstgöringspenningar med två ålderstillägg, hvartdera å 300 kronor, och dels sex materialvakter med 600 kronor i lön, 400 kronor i tjänstgöringspenningar och två ålderstillägg, hvartdera å 200 kronor, att tilläggas tjänstgöringspenningarne. Hvad komitén sålunda hemställt har utan någon förändring upptagits i det af Eders Kongl. Maj:t framlagda förslaget till stat för telegrafverket.

Riksdagen har ansett sig så mycket hellre böra medgifva chefernas för liniedistriktet uppförande å ordinarie stat, som gagnet af dessa tjänstemäns verksamhet blifvit genom erfarenheten ådagalagdt; och har Riksdagen äfven i fråga om den biträdande personalens vid liniebyråerna upptagande i staten på sätt som föreslagits samt beträffande aflöningsarnes belopp funnit sig böra biträda den gjorda framställningen.

Telegrafverkets för närvarande gällande aflöningsstat upptager för personalen vid stationerna följande grader och aflöningsbelopp, nemligen:

4 direktörer:

lön	3,000 kr.	
tjänstgöringspenningar	1,000 »	4,000 kr.

29 kommissarier af 1:a klassen:

lön	2,250 kr.	
tjänstgöringspenningar	750 »	3,000 kr.

24 kommissarier af 2:a klassen:

lön	2,025 kr.	
tjänstgöringspenningar	675 »	2,700 kr.

13 kommissarier af 3:e klassen:

lön	1,800 kr.	
tjänstgöringspenningar	600 »	2,400 kr.

102 assistenter:

lön	1,200 kr.	
tjänstgöringspenningar	400 »	1,600 kr.

210 telegrafister:

lön	675 kr.	
tjenstgöringspenningar	225 »	900 kr.

Förenämnda stationspersonal eger att under stadgade villkor åtnjuta två ålderstillägg, utgående det första efter 5 och det andra efter 10 års väl vitsordad tjenstgöring inom graden till följande belopp hvardera gången, nemligen:

för direktör och kommissarie af 1:a klassen ..	500 kr.
» kommissarie af 2:a klassen	400 »
» » » 3:e »	300 »
» assistent	300 »
» telegrafist	100 » ;

hvarjemte telegrafister ega att efter 15 års väl vitsordad tjenstgöring ytterligare uppbära ett tredje ålderstillägg till samma belopp och under enahanda villkor som hvaritdera af de två föregående ålderstilläggen.

Af ålderstilläggen anses tre fjerdedelar tillhöra lönen och en fjerdedel tjenstgöringspenningarna.

Förutom de sålunda fastställda aflöningsförmånerna åtnjuter flertalet stationsföreståndare för bestyret med telefongöromål särskilda arfvoden, vexlande mellan 100 och 1,000 kronor.

Dessutom utgår hushyresersättning åt föreståndaren för Stockholms centraltelegrafstation med 1,000 kronor om året samt åt föreståndaren för Göteborgs telegrafstation med 600 kronor för år.

Af de 210 telegrafisterna äro omkring 100 föreståndare för station. De öfriga tillhöra, liksom assistenterna, den biträdande personalen. Telegrafister, som äro stationsföreståndare, åtnjuta, utöfver aflöningen, fri bostad jemte fri vedbrand och belysning.

De enda sportler af någon betydighet, som förekomma vid telegrafverket, utgå till stationsföreståndarne och utgöras af den dem tillkommande ersättning för telegramafgifters uppförande i räkning.

Af en genom komiténs försorg upprättad tabell öfver telegrafstationsföreståndarnes inkomster framgår, att stationsföreståndarnes inkomster af räkningshållningen under år 1899 uppgått i Stockholm till omkring 5,000 kronor, i Göteborg till 3,000 kronor, i Sundsvall till inemot 2,000 kronor, i Malmö till omkring 1,100 kronor och i Luleå till i det närmaste 1,000 kronor och i öfrigt uppgått

.	vid 2 telegrafstationer till 700—800 kronor,	
» 1	» » 600—700 »	
» 2	» » 500—600 »	
» 6	» » 400—500 »	
» 8	» » 300—400 »	
» 10	» » 200—300 »	
» 21	» » 100—200 »	O. S. V.

Beträffande stationsföreståndarnes inkomst af räkningshållning har komitén föreslagit två ändringar nemligen dels att statens verk och inrättningar borde, i likhet med hvad för sådana verk och inrättningar eger rum i afseende å postafgifters förande i räkning, befrias från erläggande af någon afgift för telegramafgifters förande i räkning, och dels att telegrafdirektörerna i Stockholm och Göteborg borde underkastas begränsning i inkomst af ifrågavarande sportler till halfva nettoinkomsten, dock minst 2,500 kronor om året, medan återstoden skulle fördelas mellan de stationstjenstemän, som lemnade direktören biträde vid arbetet med räkningshållningen; hvaremot departementschefen till statsrådsprotokollet uttalat sin anslutning till det inom komitén väckta och af telegrafstyrelsen förordade förslag, att stationsföreståndarne vid telegrafverket måtte af ifrågavarande sportler odeladt uppbära en nettoinkomst af 2,500 kronor för år; men att af hvad derutöfver inflyter stationsföreståndaren måtte ega rätt att uppbära, sedan uppkomna förluster afdragits, den ena hälften, och de stationstjenstemän, som biträda stationsföreståndaren vid arbetet med räkningshållningen, den andra hälften.

För aflöningsbeloppens afpassande efter stationsföreståndarnes olika arbete och ansvar har komitén efter fränskiljande af å ena sidan de stationer, hvilka ansetts fortfarande böra förestås af direktörer, och å andra sidan de stationer, hvilkas skötsel ansetts kunna anförtras åt telegrafister eller åt manlig personal med mindre kvalifikationer än kommissarier, indelat återstående stationer i fyra klasser, och har komitén närmare angifvit de allmänna grunder, till hvilka vid uppgörandet af berörda klassificering tagits hänsyn.

Till direktörsklassen har komitén hänfört, utom de nuvarande direktörerna vid telegrafstationerna i Stockholm, Göteborg, Malmö och Sundsvall, äfven en telefondirektör i Stockholm. Enligt komiténs förslag skulle aflöningsarna utgöra för telegrafdirektörerna i Stockholm och Göteborg samt telefondirektören i Stockholm lön 3,500 kronor och tjänstgöringspenningar 2,000 kronor jemte två ålderstillägg å lönen,

hvarterda å 500 kronor, samt för telegrafdirektörerna i Malmö och Sundsvall 3,000 kronor i lön och 2,000 kronor i tjenstgöringspenningar, likaledes med två ålderstillägg till lönen å 500 kronor hvarterda. Vid tillämpandet af den nya aflöningsstaten skulle ej mindre de telegrafdirektörerna i Malmö och Sundsvall i deras egenskap af föreståndare för centraltelefonstationerna i vederbörande städer nu tillkommande årliga arvoden å 1,000 kronor än äfven de till direktörerna i Stockholm och Göteborg utgående hyresersättningarna komma att försvinna.

Af de stationer, hvilka ansetts böra förestås af kommissarier, har komitén hänfört till första klassen 5, hvilka alla redan nu tillhöra första klassen, till andra klassen 23, af hvilka för närvarande 20 tillhöra första och 3 andra klassen, till tredje klassen 24, af hvilka nu en tillhör första klassen, 12 andra klassen och 7 tredje klassen, hvaremot återstående 4 för närvarande förestås af telegrafister, samt till fjerdje klassen 17, af hvilka för närvarande 6 tillhöra tredje klassen och 11 äro telegrafiststationer. Då å rikets största telegrafstationer dessutom skulle placeras biträdande kommissarier till ett sammanlagdt antal af 12, af hvilka 3 skulle hänföras till andra klassen och 9 till tredje klassen, skulle enligt komiténs förslag samtliga kommissarietjensternas antal komma att uppgå till 81.

I fråga om aflönningen för kommissarierna har komitén framställt följande förslag:

kommissarie af 1:a klass: 3,000 kronor i lön och 1,500 kronor i tjenstgöringspenningar	4,500 kr.,
kommissarie af 2:a klass: 2,500 kronor i lön och 1,100 kronor i tjenstgöringspenningar	3,600 kr.,
kommissarie af 3:e klass: 2,200 kronor i lön och 1,000 kronor i tjenstgöringspenningar	3,200 kr.,
kommissarie af 4:e klass: 2,000 kronor i lön och 800 kronor i tjenstgöringspenningar	2,800 kr.;

hvarjemte för samtliga kommissarier lönen skulle kunna höjas efter 5 år med 400 kronor och efter 10 år med ytterligare 400 kronor.

Beträffande de nuvarande 100 telegrafiststationerna föreslår komitén, dels, på sätt framgår af hvad ofvan yttrats, att 15 af dem skulle förändras till kommissariestationer men deras antal ändock bibehållas, så att nya stationer af ifrågavarande klass skulle kunna inrättas på 15 orter, hvilka icke förut varit försedda med telegrafstation, dels att den regel, att dessa stationers föreståndare borde vara qvinnor, icke vidare

skulle tillämpas beträffande ett antal af högst 20 bland stationerna, för hvilka föreståndare skulle utses bland manliga betjente, som genomgått en inom verket anordnad teoretisk och praktisk undervisningskurs samt nödig profjtjenstgöring. Desse manlige föreståndare skulle vara i aflöning likställda med telegrafisterna.

De i telegrafverket anställda telegrafisterna åtnjuta, såsom förut meddelats, för närvarande 900 kronor i årlig aflöning jemte tre ålders-tillägg, hvarterda å 100 kronor, utgående efter respektive 5, 10 och 15 års väl vitsordad tjenstgöring, hvar till för de telegrafister, som äro stationsföreståndare, kommer förmånen af fri bostad, lyse och vedbrand. Då denna aflöning befunnits vara efter nuvarande förhållanden för låg, har komitén med hänsyn jemväl till de aflöningar, som föreslagits för qvinliga postexpeditörer, hemställt, att aflöningen för de qvinliga stationsföreståndarne, hvilka borde under denna benämning särskildt upptagas i staten, måtte blifva densamma, som af komitén föreslagits för postexpeditörer af fjerde graden eller 1,050 kronor lön och 450 kronor tjenstgöringspenningar jemte två ålderstillägg till lönen, hvarterda å 150 kronor, att utgå efter respektive fem och tio år. Efter telegrafstyrelsens bepröfvande skulle fri bostad jemte vedbrand och belysning kunna tilldelas qvinliga stationsföreståndare mot årligt afdrag å lönen af 250 kronor. Samma aflöningsförmåner skulle äfven gälla för de manliga stationsmästarne.

Hvad komitén föreslagit beträffande föreståndarne för direktörs- och kommissariestationerna återfinnes i Eders Kongl. Maj:ts framställning med det tillägg beträffande kommissariestationen i Umeå, nu tillhörande första klassen men af komitén föreslagen till placering i tredje klassen, att då den nuvarande fasta lönen för kommissarien derstädes med 50 kronor öfverstiger den lön, som enligt den nya staten skulle honom tillkomma, af Riksdagen äskats särskildt medgifvande dertill, att af telegrafmedlen finge användas så stort belopp, som utöfver en kommissarielön af tredje klassen erfordras för att åt ifrågavarande tjensteman, derest han icke inträdde å ny stat, bereda första klassens kommissarielön enligt äldre stat. I fråga om föreståndarne för lägsta klassens stationer har deremot en förändring vidtagits med anledning af en utaf telegrafstyrelsen framställd anmärkning af hufvudsakligen följande innehåll. Genom benämningen »qvinliga stationsföreståndare» i stället för telegrafister samt genom bostadsförmåneus inräknande i lönen för de telegrafister, som förestode station, syntes vara uttalad den uppfattningen, att dessa vore af annan tjenstegrad än de öfriga telegrafisterna och att alltså aflöningsreglementets föreskrift i § 2 om förflyttning till annan tjenst-

göringsort eller annan befattning af motsvarande tjenstegrad och med enahanda aflöning å stat ej vore tillämplig på alla telegrafister sinsemellan. Det vore emellertid af vigt, att den förmån kunde bibehållas, hvarigenom en telegrafist, som under sin arbetskraftigaste tid fått nedlägga ett ofta ansträngande arbete på skötandet af en station, kunde till fördel för såväl verket som henne sjelf vid högre ålder beredas ett efter hennes krafter mera lämpadt arbete såsom biträde å en större station. För möjliggörande af en sådan förflyttning vore nödvändigt, att den särskilda benämningen »qvinlig stationsföreståndare» utbyttes mot telegrafist och att alla telegrafister i staten upptoges med den aflöning, som komitén föreslagit för biträdande telegrafister, eller 1,300 kronor, dervid för dem, som förestode station, tillägg borde göras om bostadsförmån eller hyresersättning. Denna ersättning syntes böra bestämmas till samma belopp, som för närvarande utginge till qvinliga stationsföreståndare, der ej bostadsförmånen lemnades in natura, eller 200 kronor, helst detta belopp äfven motsvarade skilnaden mellan de af komitén föreslagna olika telegrafistlönerna. Enligt telegrafstyrelsens åsigt borde stationsmästarnes aflöningsförmåner bestämmas på enahanda sätt, som föreslagits för telegrafister som förestå station.

I enlighet med telegrafstyrelsens sålunda uttalade uppfattning hafva i Eders Kongl. Maj:ts statsförslag upptagits aflöningar för »100 telegrafister eller stationsmästare» med den af telegrafstyrelsen förordade begynnelseaflöning, som fördelats i lön 900 kronor och tjenstgöringspenningar 400 kronor äfvensom ålderstillägg, på sätt komitén hemställt, och med det af telegrafstyrelsen föreslagna tillägget rörande bostad eller hyresersättning.

Riksdagen har ansett sig böra bifalla hvad af Eders Kongl. Maj:t föreslagits beträffande telegrafstationernas klassindelning. Hvad angår telegrafdirektörernas aflöning har departementschefen enligt statsrådsprotokollet beräknat, att för telegrafdirektören i Stockholm inkomsterna skulle vid den nya statens tillämpning komma att minskas med omkring 750 kronor, för telegrafdirektören i Göteborg ökas med omkring 650 kronor samt för telegrafdirektörerna i Malmö och Sundsvall bibehållas vid samma belopp som för närvarande. Vid denna beräkning har emellertid departementschefen utgått från de bestämmelser angående telegrafdirektörernas och öfriga stationsföreståndares ersättning för räkningshållningen, hvilka, på sätt ofvan angifvits, af honom ansetts böra af Eders Kongl. Maj:t utfärdas. För sin del anser Riksdagen att, då telegrafdirektörerna synas hafva blifvit enligt komiténs förslag väl tillgodosedda, anledning saknas till den af departementschefen förordade

ändring af de bestämmelser angående ersättning för räkningshållningen, hvilka komitén ansett lämpliga, helst som — enligt hvad som framgår af de uppgifter angående stationsföreståndarnes inkomster af räkningshållning, som meddelats i en vid komiténs betänkande fogad tabell — denna ändring endast skulle komma direktörerna i Stockholm och Göteborg till godo. Derest emellertid, på sätt Riksdagen anser skäligt, ifrågasvarande bestämmelser erhålla den af komitén förordade affattning, synes för direktören i Stockholm, hvilkens sammanlagda inkomst af tjensten under år 1899 i berörda tabell uppgifvits till 10,994 kronor 33 öre, uppkomma en minskning i inkomst med omkring 1,250 kronor utöfver det af departementschefen i sådant afseende beräknade beloppet, under det att den beräknade ökningen i inkomst för direktören i Göteborg skulle inskränkas till 400 kronor. Då emellertid något beslut af Riksdagen angående telegrafdirektörernas rätt till inkomst af räkningshållning ej äskats, har Riksdagen ansett de i Eders Kongl. Maj:ts statsförslag upptagna löneförmåner för dessa direktörer böra godkännas endast under vilkor, att bestämmelserna angående deras inkomst af räkningshållning erhålla det innehåll komitén föreslagit.

Beträffande kommissarierna torde den föreslagna inkomstökningen — exempelvis uppgående för de fem kommissarierna inom den första klassen till mellan 700 och 900 kronor och för elfva af andra klassens kommissarier till belopp, vexlande mellan 200 och 600 kronor, under det för återstående kommissarier af sistnämnda klass någon ökning icke skulle uppkomma — icke vara större än som, med hänsyn dels till de särskildt genom telefonväsendets tillkomst ändrade förhållandena och dels till aflönningarna inom jemförliga områden, särskildt postverket, kan anses skäligt.

Riksdagen har icke haft något att erinra deremot, att stationerna af lägsta klassen fortfarande skulle, oaktadt 15 af dem uppflyttas till kommissarieklass, upptagas till ett antal af 100.

Förslaget, att ett mindre antal af dessa stationer skulle hädanefter erhålla manliga föreståndare med lägre kompetens än för kommissarierna är föreskrifven, har icke af Riksdagen bifallits.

Beträffande ofvan först omförmälda motion delar Riksdagen visserligen den uppfattning, som ligger till grund för motionen, och anser, att tillsättandet af manliga stationsföreståndare å förutvarande telegrafiststationer icke bör gifva anledning till i tjensten oförvitliga qvinliga stationsföreståndares aflägsnande mot deras vilja. Emellertid synes det Riksdagen icke lämpligt att, med bibehållande af den i förslaget till aflöningsreglemente innefattade grundsats om qvinliga stationsföreståndares skyldighet att vara underkastade förflyttning till annan tjänstgöringsort

eller annan befattning af motsvarande tjenstegrad, besluta en bestämmelse i syfte att bereda dem skydd mot förflyttning under de särskilda förutsättningar, som i motionen angifvits. Riksdagen har därför velat i sammanhang med sitt beslut om ökning af antalet telegrafkommisariestationer hos Eders Kongl. Maj:t göra framställning derom, att vid genomförandet af detta beslut må förfaras i enlighet med nu angifna grunder.

Den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna höjningen i aflöningen för föreståndarne för lägsta gradens telegrafstationer har Riksdagen ansett vara af behovet synnerligen påkallad.

Vid de fyra direktörsstationerna finnas i gällande stat upptagna 12 biträdande kommissarier, hvilka komitén ansett böra bibehållas. Af dessa skulle enligt komiténs förslag 3, som nu åtnjuta aflöning såsom kommissarier af första klassen, erhålla samma aflöning som de föreslagna stationsföreståndarne vid kommissariestationer af andra klassen, eller 2,500 kronor i lön och 1,100 kronor i tjenstgöringspenningar, och de 9 öfriga, som nu tillhöra andra klassens kommissarier, bekomma aflöning i likhet med de föreslagna stationsföreståndarne vid kommissariestationer af tredje klassen eller 2,200 kronor i lön och 1,000 kronor i tjenstgöringspenningar, hvartill för de biträdande kommissarierna af begge klasserna skulle komma två ålderstillägg till lönen, hvartdera å 400 kronor.

Vidare har komitén hemställt, att manliga vaktföreståndare vid Stockholms och Göteborgs telefonstationer skulle under namn af kontrollörer anställas till ett antal af 4 i Stockholm och 2 i Göteborg med aflöning i likhet med kommissarier af tredje klassen, att vid hvardera af centraltelefonstationerna i Stockholm och Göteborg måtte å ordinarie stat uppföras en manlig kassör och en qvinlig bokhållare med aflöning för kassörerna af 2,000 kronor lön och 800 kronor tjenstgöringspenningar jemte två ålderstillägg, hvartdera å 400 kronor, samt för bokhållarne lön 850 kronor och tjenstgöringspenningar 350 kronor med två ålderstillägg å 100 kronor hvartdera.

Komiténs sålunda framställda förslag om särskildt för direktörsstationerna afsedd biträdande personal har af Eders Kongl. Maj:t förelagts Riksdagen; och har Riksdagen icke haft något att erinra emot hvad i dessa afseenden föreslagits.

För assistenternas nuvarande antal och aflöningsförhållanden har förut redogjorts. Komitén har med hänsyn till telefonväsendets tillkomst hemställt, att assistenternas antal måtte ökas med 8 eller sålunda till 110. Deras aflöningar hafva föreslagits till samma belopp som för

postexpeditörer af andra lönegraden eller till 1,500 kronor lön och 700 kronor tjänstgöringspenningar jemte två ålderstillägg å lönen, hvartdera å 300 kronor. Äfven i afseende å assistenterna återfinnes komiténs förslag i Eders Kongl. Maj:ts framställning, hvilken Riksdagen ansett sig böra bifalla.

På sätt i det föregående meddelats, äro i nu gällande stat för telegrafverket uppförda 210 telegrafisttjänster med lön 675 kronor och tjänstgöringspenningar 225 kronor jemte tre ålderstillägg å 100 kronor hvartdera, af hvilka $\frac{3}{4}$ anses tillhöra lönen och $\frac{1}{4}$ tjänstgöringspenningarna. Af nämnda telegrafister äro 100 stationsföreståndare och 110 biträden å telegrafstationer. Tillika finnas, enligt i statsrådsprotokollet lemnad uppgift, omkring 170 extra telegrafister med ständig tjänstgöring.

Komitén, som ansett de qvinliga stationsföreståndarne och de biträdande telegrafisterna böra i staten upptagas såsom två skilda grupper, har funnit en ej oväsentlig ökning af antalet biträdande telegrafister böra ega rum och i sådant afseende föreslagit, att bland den vid stationerna biträdande personalen måtte i staten upptagas 200 telegrafister. Då 20 af de hittillsvarande qvinliga stationsföreståndarne enligt komiténs förslag skulle under den närmaste framtiden ersättas med män, har beräknats, att sammanlagda antalet af de för den qvinliga telegrafpersonalen afsedda ordinarie befattningar skulle ökas med minst 70 stycken, hvarigenom enligt komiténs åsigt skulle åstadkommas en lämplig proportion mellan den ordinarie och den extra qvinliga telegrafpersonalen, i det nemligen antalet af de extra telegrafister, som under hela året skulle på förordnande tjänstgöra å telegrafstationerna och hvilket antal torde komma att uppgå till omkring 100, således skulle komma att motsvara omkring en tredjedel af den ordinarie qvinliga telegrafpersonalen.

Till belysning af hvilken verkan en dylik ökning af antalet ordinarie befattningar för den qvinliga telegrafpersonalen skulle medföra för de nu obefordrade telegrafisterna, har komitén meddelat, att samtliga de telegrafister, hvilka före år 1890 inträdt i telegrafverkets tjänst, beräknades genom nämnda ökning kunna med ingången af år 1903 befordras till ordinarie.

De ordinarie biträdande telegrafisternas aflöning har af komitén ansetts böra sättas till 1,300 kronor, deraf 900 kronor i lön och 400 kronor i tjänstgöringspenningar, jemte två ålderstillägg till lönen, hvartdera å 150 kronor.

Såväl i fråga om de biträdande telegrafisternas antal som beträffande deras aflöningsvilkor har Eders Kongl. Maj:t för Riksdagen

framlagt komiténs förslag oförändradt; och skulle sålunda på grund af den förändring Eders Kongl. Maj:t vidtagit med afseende å komiténs förslag till aflöning för de qvinliga stationsföreståndarne dessas kontanta aflöning enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag blifva densamma som de biträdande telegrafisternas.

I fråga om det behöfliga antalet telegrafister har, på sätt ofvan blifvit omförmäldt, uti en inom Riksdagen väckt motion föreslagits, att i staten måtte uppföras 360 qvinliga telegrafister i stället för af Eders Kongl. Maj:t föreslagna 280. Då motionären icke väckt något förslag om ändring i Eders Kongl. Maj:ts framställning om inrättande af 20 stationsmästarebefattningar, har motionärens förslag ansetts innefatta yrkande, att det i Eders Kongl. Maj:ts förslag bland biträdande tjänstemän vid stationerna upptagna antalet af 200 telegrafister måtte höjas till 280.

Riksdagen, som i staten bibehållit 100 qvinliga stationsföreståndare, har bestämt antalet biträdande ordinarie telegrafister till 255.

Härigenom skulle å anslaget till biträdande ordinarie telegrafister uppstå en ökning af 71,500 kronor utöfver det af Eders Kongl. Maj:t beräknade beloppet, hvilken ökning emellertid skulle delvis uppvägas af den minskning i förslagsanslaget för arfvoden till extra ordinarie tjänstemän, vikariatsersättning m. m. för stationerna, hvilken skulle möjliggöras genom minskadt behof af användning utaf extra ordinarie telegrafister; och har Riksdagen ansett denna minskning böra beräknas till 50,000 kronor.

Vidare har Eders Kongl. Maj:t, enligt hemställan af komitén, föreslagit, att antalet af de vid större telefonstationer anställda qvinliga vaktföreståndare måtte höjas från 30 till 40 och sistnämnda antal uppföras å ordinarie stat äfvensom att deras aflöning, hvilken nu vexlar mellan 600 och 960 kronor för år, måtte bestämmas till 1,200 kronor, deraf 850 kronor lön och 350 kronor tjänstgöringspenningar, jemte två ålderstillägg till lönen, hvartdera å 100 kronor.

Hvad sålunda föreslagits har Riksdagen ansett sig böra bifalla.

I Eders Kongl. Maj:ts förslag till stat för telegrafverket äro vidare i öfverensstämmelse med komiténs derom gjorda hemställan upptagna 150 interurbantelefonister, fördelade i två lönegrader med 100 i den högre lönegraden med en aflöning af 1,000 kronor, deraf 700 kronor lön och 300 kronor tjänstgöringspenningar, samt 50 i andra lönegraden med en aflöning af 800 kronor, deraf 550 kronor lön och 250 kronor tjänstgöringspenningar. I hvardera graden skulle dessutom tillkomma två ålderstillägg till lönen, hvartdera å 100 kronor.

Vid 1901 års början voro vid statstelefonväsendet anställda ungefär lika stort antal interurbantelefonister, som nu föreslås till uppförande å ordinarie stat. Deras arvoden utgå för närvarande med belopp, vexlande mellan 600 och 780 kronor årligen. En afsevärd förbättring skulle sålunda i händelse af bifall till Eders Kongl. Maj:ts förslag blifva dem beredd. Då vid jemförelse med de aflöningar, som åtnjutas af i postverket anställda qvinnor och som föreslagits för telegrafister, någon minskning i lönebeloppen icke synes skäligen kunna ifrågasättas och någon anledning till nedsättande af interurbantelefonisternas antal icke heller lärers förefinnas, har Riksdagen ansett sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts förslag i denna del.

Antalet inom telegrafverket anställda lokaltelefonister utgjorde vid 1901 års början omkring 750.

För att antagas till lokaltelefonist erfordras att kunna förete intyg om genomgången folkskolekurs äfvensom s. k. friskbetyg af läkare. Anställningen gäller vid de största stationerna vanligen endast fem år. Aflöningen utgår efter olika grunder och vexlar mellan 420 och 660 kronor för år. Derest lokaltelefonist vid någon af de största stationerna icke ådagalagt sådana egenskaper, att hon anses kunna lämpligen befordras till interurbantelefonist, varder hon vid berörda tidrymids slut entledigad ur telegrafverkets tjänst, men erhåller dervid en gratifikation för en gång af 300 kronor.

Komitén har af anförda skäl ansett sig icke kunna förorda, att några lokaltelefonister uppfördes å ordinarie stat, och därför förklarat sig sakna anledning att närmare ingå på frågan om deras aflöningsförmåner. I sistberörda afseende har emellertid afgifvits en reservation emot komiténs betänkande af innehåll, att komitén bort uttala sig för en förbättring i denna personals aflöningsvilkor, dervid tillika framhållits, att lokaltelefonisternas begynnelseaflöning — nu utgörande 35, högst 40 kronor i månaden — icke borde i regeln utgå med lägre belopp än 50 kronor i månaden.

Telegrafstyrelsen har i sitt utlåtande i anledning af reservationen lemnat utförlig redogörelse för lokaltelefonisternas löneförmåner och dervid, bland annat, framhållit, att dessa löneförmåner vore högre, än hvad qvinnor med motsvarande kompetens i allmänhet erhöles i aflöning. Aflöningen till lokaltelefonisterna började med 35 eller 40 kronor i månaden och stege till 45 eller 50 kronor i månaden samt till 55 kronor för lokaltelefonister, som i Stockholm betjenade de från underlydande vaxelstationer ingående landsledningarne. Med beräkning af tjänstgöring i halfva dagsvakter motsvarade dessa aflöningar en

timpenning af 19,7 eller 22,6 samt 25,4 eller 28,2 och 31 öre. Härtill komme ersättning för extra tjänstgöring och natttjänst, gratifikation vid afgång från tjänst vid de största stationerna, gratifikationer för bästa vexlingstider i Stockholm och Göteborg m. m.

Den för september 1901 till lokaltelefonisterna i Stockholm utbetalda aflöningen hade för de särskilda aflöningsklasserna i medeltal uppgått till resp. kronor 41,68, 48,25, 53,75 och 60,00, dervid högsta aflöningen uppgått till 65 kronor 30 öre.

I ofvan omförmälda motioner angående höjning af förslagsanslaget till arfvoden till extra ordinarie tjänstemän, vikariatsersättning m. m. för stationerna, från hvilket anslag lokaltelefonisternas arfvoden utgå, framhålles emellertid, hurusom enligt motionärernas åsigt en förbättring i de lägst aflönade telefonisternas arfvoden vore synnerligen behöflig. I sådant afseende ansåge motionärerna begynnelsearfvodena böra höjas för lokaltelefonister i Stockholm och Göteborg från 40 till 45 kronor i månaden och för lokaltelefonister vid öfriga stationer från 35 till 40 kronor i månaden, hvarjemte motionärerna påkallat statens mellankomst för beredande af sjukhjälp åt lokaltelefonister. I motionen, hvars motivering finnes här ofvan intagen, hafva enligt närmare angifna grunder statens kostnader för sjukhjälp åt lokaltelefonister beräknats till 3,000 kronor årligen och för ökningen i deras minimiarfvoden till högst 18,000 kronor, och har i enlighet härmed föreslagits, att omförmälda förslagsanslag måtte höjas med 21,000 kronor.

Då Riksdagen ansett billigheten kräfvat, ej mindre att på sätt af motionärerna föreslagits någon arfvodesförhöjning beviljas de lägst aflönade lokaltelefonisterna, än äfven att något bidrag från statens sida lemnas till beredande åt dem af sjukhjälp, har Riksdagen ansett, att å omförmälda anslag bör af denna anledning beräknas en höjning med det belopp motionärerna föreslagit.

I telegrafverkets stat finnas för närvarande icke uppförda några ordinarie betjente vid stationerna. Enligt komiténs förslag skulle emellertid i staten uppföras 25 betjente, hvaraf 7 förmän, 14 telegramsorterare och 4 vaktmästare.

Aflöningen till dessa betjente utgår för närvarande med belopp, vexlande

för förmännen	mellan 720 och 1,095 kr. för år,
» telegramsorderarne	» 600 » 840 » » » och
» vaktmästarne	» 800 » 900 » » ».

Vid uppgörande af förslag till deras aflöning såsom ordinarie betjente har komitén förmått sig hafva utgått från de aflöningsbelopp, som af 1899 års Riksdag bestämdes för vaktbetjente vid postverkets distrikts- och lokalförvaltningar. Samtliga de betjente vid telegrafverkets stationer, hvilka af komitén föreslagits till ordinarie, skulle vara anställda å orter, å hvilka postvaktbetjente, enligt nu gällande aflöningsgrunder, borde tillhöra den 1:a eller 2:a af de tre lönegraderna för sistbemälda betjente. Jemfördes de nu till ordinarie föreslagna betjentbefattningarna vid telegrafverket sins emellan, syntes det komitén, att förmännen vid budsändningen borde aflönas högre än telegramsortarne och vaktmästarne.

På grund deraf har komitén föreslagit, att i telegrafverkets stat måtte uppföras 7 vaktbetjente af högre lönegrad med 600 kronor i lön, 400 kronor i tjenstgöringspenningar och två ålderstillägg, hvarterda å 200 kronor, utgående efter respektive 5 och 10 år, samt 18 vaktbetjente af andra lönegraden med 600 kronor i lön och 350 kronor i tjenstgöringspenningar jemte två ålderstillägg, hvarterda å 150 kronor, likaledes efter 5 och 10 år. Ålderstilläggen skulle för begge graderna anses tillhöra tjenstgöringspenningarne.

Detta förslag, hvilket oförändradt återfinnes i Eders Kongl. Maj:ts framställning till Riksdagen, har Riksdagen ansett sig böra bifalla.

Likasom beträffande aflöningsförslaget för postverket har komitén äfven i fråga om aflöningsförmånerna för den ordinarie personalen vid telegrafverket gjort det allmänna uttalande, att komitén vid uppgörande af förslaget till aflöning för tjenstemän och betjente vid telegrafverket ansett sig böra lemna å sido de tillfälliga aflöningsförbättringar, som på grund af 1901 års Riksdags beslut tillkommit denna personal i form af dyrtidstillägg, hvadan komitén afsett, att, om och i den mån sådant dyrtidstillägg komme att beredas andra statstjenare, äfven telegrafpersonalen, när de föreslagna aflöningsbeloppen tillämpades, borde komma i åtnjutande af dyrtidstillägg.

I öfverensstämmelse med hvad Riksdagen i nästföregående punkt i förevarande afseende yttrat beträffande postverket anser sig Riksdagen böra uttala, att, då fullständig lönereglering nu beslutits för den ordinarie personalen vid telegrafverkets distrikts- och lokalförvaltningar och Riksdagen anser, att de utaf Riksdagen för nämnda personal bestämda lönebelopp äro med afseende såväl å tjensteinnehafvarnes åligganden och tjensteställning som å de nu rådande prisförhållanden tillräckliga, några ytterligare tillskott till ifrågavarande aflöningar från statsverkets

sida icke böra ifrågakomma. Hvad angår telegrafstyrelsens personal, för hvilken någon lönereglering icke blifvit beslutad, har Riksdagen, då den af Riksdagen nu fastställda staten är afsedd att tillämpas först med ingången af år 1903, men någon framställning om dyrtidstillägg för nämnda år ej förekommit, ansett sig icke böra i detta sammanhang afgifva något yttrande i förevarande afseende.

Beträffande det här ofvan intagna förslaget till aflöningsreglemente för telegrafverket anser sig Riksdagen, i öfverensstämmelse med hvad Riksdagen under nästföregående punkt yttrat beträffande aflöningsreglementet för postverket, böra äfven med afseende å nu ifrågavarande reglementsförslag uttala, att, då i förslagets § 2 föreskrifves angående tjänstemän och betjente såväl i telegrafstyrelsen som vid distriktsförvaltningarna och stationerna, att med deras befattningar icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för tjänstgöringen i styrelsen eller verket, uttrycket »annan tjänstebefattning» bör anses i detta sammanhang i sig inbegripa hvarje stadigvarande eller regelbundet återkommande, aflönadt uppdrag, som af bolag lemnas.

I öfrigt har Riksdagen beträffande reglementsförslaget endast funnit sig böra erinra följande.

Den i sista stycket af § 2 i förslaget intagna bestämmelse, att tjänsteman eller betjent vid distriktsförvaltning eller station skall efter uppnådda sammanlagda 95 lefnads- och tjänsteår vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, synes Riksdagen icke vara fullt lämpligt afpassad efter de vid telegrafverket rådande förhållanden, i det att särskildt inom den manliga tjänstepersonalen pensionsrätt synes kunna understundom förvärfvas vid alltför tidig lefnadsålder. Emellertid har frågan om bibehållande af nämnda stadgande, hvilket redan är inom telegrafverket gällande, varit föremål för komiténs öfvervägande, dervid komitén förklarat sig anse de nuvarande bestämmelserna för stationstjänstemännen böra tills vidare bibehållas för tjänstemannapersonalen vid telegrafverkets distriktsförvaltningar och stationer, desto mera som komitén antog, att, efter det frågan om det civila pensionsväsendet i allmänhet — hvilken fråga vore föremål för behandling inom annan komité — vunnit sin lösning, det ej kunde antagas dröja länge, innan frågan om ändrade bestämmelser i afseende å telegrafpersonalens pensionering blefve föremål för behandling. På dessa skäl har Riksdagen icke heller ansett sig böra utbyta berörda stadgande mot annan bestämmelse, hvar-

emot Riksdagen ansett, att för underlättande af genomförandet af de nya bestämmelser i förevarande afseende, om hvilka på förslag af pensionskomitén kan blifva fråga, i § 16 i aflöningsreglementet bör, på sätt af post- och telegrafkomitén föreslagits, föreskrifvas, att den, som tillträder den nya aflöningsstaten, skall vara skyldig underkasta sig de förändrade bestämmelser i fråga om pension, som kunna varda stadgade.

I fråga om de anslag under aflöningsstaten, som icke blifvit af Riksdagen särskildt omförmälda, har Riksdagen icke haft något att erinra emot hvad af Eders Kongl. Maj:t föreslagits, likasom Riksdagen också ansett sig böra bifalla förslagen om öfvergångsaflöningsstatens uteslutande, om anslag under pensions- och understödsstaterna samt omkostnadsstaten äfvensom om anslaget till ränta och amortering.

De af Riksdagen sålunda fattade beslut innebära följande ändringar i det af Eders Kongl. Maj:t framställda förslag till utgiftsstater för telegrafverket.

Ur staten för telegrafstyrelsens byrå för telefontrafiken hafva uteslutits aflöningarna till dels en kassör och bokhållare och dels en bokhållare och materialförvaltare vid telegrafverkets verkstad, hvarigenom den för telegrafstyrelsen utförda slutsumman minskats med 6,000 kronor till 113,700 kronor.

I staten för stationsföreståndare vid stationerna hafva dels i stället för »100 telegrafister eller stationsmästare» upptagits »100 telegrafister», dels ock i anmärkningen vid förevarande punkt i staten orden »och stationsmästare ega» utbytts mot »eger».

Genom ökning af de vid stationerna biträdande ordinarie telegrafisternas antal från 200 till 255 komma aflöningarna för dessa telegrafister att uppgå till 331,500 kronor, deraf 229,500 kronor lön och 102,000 kronor tjänstgöringspenningar och slutsumman för stationerna att utföras med 1,238,600 kronor.

Det under rubriken »särskilda anslag» under aflöningsstaten upptagna förslagsanslaget för arfvoden till extra ordinarie tjänstemän, vikariatsersättning m. m. vid stationerna har dels minskats med 50,000 kronor i anledning af öfverflyttningen på ordinarie stat af ökad antal telegrafister och dels för beredande af förbättrade arfvoden äfvensom sjukhjälp åt lokaltelefonister ökats med 21,000 kronor, hvadan anslaget i staten uppförts med 950,600 kronor. Till följd häraf har det för nämnda anslag äfvensom anslagen till dylika arfvoden och vikariatsersättning m. m. för styrelsen och för distriktsförvaltningarna gemensamt utförda belopp minskats med 29,000 kronor till 1,060,500

kronor samt summan af omförmälda »särskilda anslag» minskats med samma belopp och sålunda upptagits till 1,344,200 kronor.

I anledning af de sålunda gjorda ändringarna kommer aflöningsstatens slutsumma att belöpa sig till 2,788,300 kronor och telegrafverkets utgiftsstaten för år 1903 att erhålla en slutsumma af 6,366,500 kronor, hvilket belopp med 36,500 kronor öfverstiger den i Eders Kongl. Maj:ts förslag upptagna slutsumma.

Behållningen å telegrafrörelsen under år 1903, som, på sätt ofvan omförmäls, af Eders Kongl. Maj:t beräknats skola uppgå till 170,000 kronor, kan sålunda, om till grund för beräkningen läggas Riksdagens beslut, anslås till 133,500 kronor.

Under åberopande af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen anmäla,

att Riksdagen, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning äfvensom inom Riksdagen väckta motioner, godkänt följande i den vid denna skrifvelse fogade bilaga C upptagna utgiftsstaten för telegrafverket, att tillämpas under år 1903, nemligen:

A) Aflöningsstaten:

1) Telegrafstyrelsen	kr.	113,700: —
2) Distriktsförvaltningarna	»	91,800: —
3) Stationerna	»	1,238,600: —

under villkor beträffande de för telegrafdirektörerna i Stockholm och Göteborg föreslagna aflöningar, att deras inkomst af så kallad räkningshållning begränsas till halfva nettoinkomsten af ifrågavarande sportler, dock ej till mindre belopp än 2,500 kronor om året för dem hvar, samt att återstoden enligt af Eders Kongl. Maj:t fastställda regler fördelas mellan de stationstjenstemän, som lemna direktören biträde vid arbetet med räkningshållningen.

4) Särskilda anslag, förslagsvis	»	1,344,200: —
--	---	--------------

B) Pensions- och understödsstaterna	»	253,840: —
---	---	------------

C) Omkostnadsstaten (förslagsanslag)	»	2,030,620: —
--	---	--------------

D) Ränta och amortering	»	1,293,740: —
-------------------------------	---	--------------

samt sålunda för år 1903 bestämt telegrafverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 6,366,500 kronor, att utgå direkt af telegrafmedlen.

Vidare får Riksdagen i anledning af ofvanförstberörda motion hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t tacktes tillse, att inrättandet af nya kommissariestationer ej måtte föranleda, att ordinarie qvinliga stationsföreståndare, mot hvilkas tjänstgöring anmärkning icke förekommit och hvilka önska qvarstå vid sina nuvarande platser, blifva derifrån förflyttade.

Slutligen får Riksdagen anmäla, att Riksdagen dels godkänt det förslag till aflöningsreglemente för tjänstemän och betjente vid telegrafverket, hvilket innefattas i den vid denna skrifvelse fogade bilaga D, dels ock medgifvit, att af telegrafmedlen må användas så stort belopp, som utöfver en kommissarielön af 3:e klassen erfordras för att åt telegrafkommissarien i Umeå, derest han icke inträder å ny stat, bereda 1:a klass kommissarielön enligt äldre stat.

Medicinalstyrelsen med dithörande stater.

6:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen, att, för beredande af ökning i tjänstgöringspenningarne för förste provinsialläkarne i Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län från 1,000 kronor till 1,500 kronor om året för hvar, ordinarie anslaget till medicinalstyrelsen med dithörande stater (deraf 1,500 kronor reservationsanslag) måtte höjas med 1,500 kronor eller från 499,100 kronor till 500,600 kronor.

Då på grund af de inom de tre ifrågavarande länen numera rådande förhållanden tjänstgöringspenningarna för förste provinsialläkarne derstädes skäligen synas böra utgå med samma belopp, som åtnjutas af förste provinsialläkarne i det stora flertalet af rikets län, har Riksdagen, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, för beredande af ökning i tjänstgöringspenningarne för förste provinsialläkarne i Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län från 1,000 kronor till 1,500 kronor om året för hvar, höjt ordinarie anslaget till medicinalstyrelsen med dithörande stater (deraf 1,500 kronor reservationsanslag) med 1,500 kronor, eller från 499,100 kronor till 500,600 kronor.

Hospitals underhåll.

7:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen medgifva, att i aflöningsstaten för Kristinehamns hospital finge åt en underläkare upptagas

ett kontant aflöningsbelopp af 2,000 kronor, hvaraf två tredjedelar skulle utgöra lön och en tredjedel tjenstgöringspenningar, samt såsom naturaförmåner bostad med möbler och sängkläder, lyse, bränsle, tvätt och kost lika med allmänna afdelningen äfvensom såsom kostförbättrings-penningar 200 kronor; *att*, under förutsättning att sysslomansbefattningarna vid Upsala hospital och asyl förblefve förenade, den i aflöningsstaten för hospitalet för sysslomannen upptagna aflöning, 3,200 kronor, finge höjas med 1,300 kronor till 4,500 kronor, hvaraf två tredjedelar skulle utgöra lön och en tredjedel tjenstgöringspenningar; *att* under den årliga semester af en månad, som de vid hospital och asyler för sinnessjuke anställde sysslomän egde åtnjuta, arfvode till vikarien finge utgå till belopp, motsvarande tjensteinnehafvarnes tjenstgöringspenningar under tiden för semestern; *att*, på det Eders Kongl. Maj:t måtte komma i tillfälle att lemna arfvoden åt en bokhållare vid Kristinehamns hospital och åt ytterligare en bokhållare vid Upsala hospital och asyl samt bereda höjning i nu utgående arfvoden åt en bokhållare vid hvardera af sinnessjukvårdsanstalterna i Vadstena och Lund äfvensom åt predikanten och sekreteraren vid anstalten i Upsala, det belopp af högst 21,300 kronor, som af Riksdagen beviljats till arfvoden åt tjenstemän, hvilka ej vore i hospitalens och asylernas lönestater upptagna, finge höjas med 3,000 kronor till högst 24,300 kronor; *att* naturaförmåner för predikant, som vore vid hospital eller asyl boende, äfvensom för bokhållarne vid dessa anstalter, finge utgöras af bostad med möbler och sängkläder, lyse, bränsle, tvätt och kost efter första klassens utspisning eller, der sådan kost icke förekomme, kost lika med allmänna afdelningen samt såsom kostförbättrings-penningar 200 kronor; *samt att* samtliga de sålunda föreslagna nya eller höjda aflöningsförmåner samt vikariatsersättningar skulle utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll.

Beträffande Eders Kongl. Maj:ts framställning om förhöjning i aflöningen för sysslomannen vid Upsala hospital med anledning af det ökade arbete, som för honom blifvit en följd af asylens tillkomst, har Riksdagen velat erinra derom, att, på sätt det vid 1899 års statsverksproposition fogade protokollet öfver ecklesiastikärenden den 13 januari 1899 under punkten 29 utvisar, medicinalstyrelsen i skrifvelse den 30 september 1898 förklarar, att arbetet för den ifrågavarande sysslomannen, innan asylen kommit i regelbunden verksamhet, måste anses blifva större än sedermera. I det till nu förevarande ärende hörande statsrådsprotokollet meddelas, att asylens beläggning nu framskridit så långt, att densamma vid innevarande års slut kan beräknas vara i det

närmaste fullbordad och organisationen i öfrigt vid samma tidpunkt i väsentliga delar avslutad. Med afseende härå och då aflöningen till sysslomannen vid den med Upsala hospital och asyl närmast jemförliga anstalten, nemligen Lunds hospital och asyl, utgår med 4,200 kronor, och tillräckliga skäl att för sysslomannen i Upsala fastställa ett högre aflöningsbelopp icke synas förefinnas, har Riksdagen ansett, att den nu för sysslomannen vid Upsala hospital i stat uppförda aflöning 3,200 kronor bör under den af Eders Kongl. Maj:t angifna förutsättning, att sysslomansbefattningarna vid Upsala hospital och asyl förblifva förenade, ökas med allenast 1,000 kronor, eller till 4,200 kronor, hvaraf två tredjedelar böra utgöra lön och en tredjedel tjenstgöringspenningar.

Hvad angår Eders Kongl. Maj:ts framställningar om anslag för beredande af arfvode med 1,000 kronor åt ytterligare en bokhållare vid Upsala hospital och asyl samt om förhöjning till nämnda belopp af nu utgående arfvoden åt en bokhållare vid hvardera af sinnessjukvårdsanstalterna i Vadstena och Lund, har Riksdagen icke funnit det vara utredt, att för desse bokhållare erfordras högre kontant aflöning än det för innehafvare af dylika tjenester nu fastställda belopp af 600 kronor, hvartill komma naturaförmåner till af medicinalstyrelsen beräknadt värde af omkring 600 kronor. Deremot har Riksdagen ansett sig böra medgifva inrättandet vid Upsala hospital och asyl af en bokhållaretjenst med sist nämnda aflöningsförmåner, likasom Riksdagen också ansett förslaget om beviljande af medel till arfvode åt en bokhållare vid Kristinehamns hospital böra godkännas.

I de delar af Eders Kongl. Maj:ts nu förevarande framställning, om hvilka Riksdagen icke här ofvan särskildt yttrat sig, har Riksdagen funnit sig böra bifalla hvad af Eders Kongl. Maj:t föreslagits.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen medgifvit att i aflöningsstaten för Kristinehamns hospital må åt en underläkare upptagas ett kontant aflöningsbelopp af 2,000 kronor, hvaraf två tredjedelar skola utgöra lön och en tredjedel tjenstgöringspenningar, samt såsom naturaförmåner bostad med möbler och sängkläder, lyse, bränsle, tvätt och kost lika med allmänna afdelningen äfvensom såsom kostförbättringspenningar 200 kronor;

att, under förutsättning att sysslomansbefattningarna vid Upsala hospital och asyl förblifva förenade, den i aflöningsstaten för hospitalet för sysslomannen upptagna aflöning, 3,200 kronor, må höjas med 1,000 kronor till 4,200 kronor, hvaraf två tredjedelar skola utgöra lön och en tredjedel tjenstgöringspenningar;

att under den årliga semester af en månad, som de vid hospital

och asylor för sinnessjuka anställde sysslomän ega åtnjuta, arfvode till vikarien må utgå till belopp, motsvarande tjensteinnehafvarens tjänstgöringspenningar under tiden för semestern;

att, på det Eders Kongl. Maj:t må komma i tillfälle att lemna arfvoden åt en bokhållare vid Kristinehamns hospital och åt ytterligare en bokhållare vid Upsala hospital och asyl samt bereda höjning i nu utgående arfvoden åt predikanten och sekreteraren vid anstalten i Upsala, det belopp af högst 21,300 kronor, som af Riksdagen beviljats till arfvoden åt tjenstemän, hvilka ej äro i hospitalens och asylernas lönestater upptagna, må höjas med 1,800 kronor till 23,100 kronor;

att naturaförmåner för predikant, som är vid hospital eller asyl boende, äfvensom för bokhållarne vid dessa anstalter må utgöras af bostad med möbler och sängkläder, lyse, bränsle, tvätt och kost efter första klassens utspisning eller, der sådan kost icke förekommer, kost lika med allmänna afdelningen samt såsom kostförbättringspenningar 200 kronor; samt

att samtliga de sålunda föreslagna nya eller höjda aflöningsförmåner samt vikariatsersättningar må utgå af förslagsanslaget till hospitals underhåll.

Statens jernvägstrafik.

8:o) Eders Kongl. Maj:t har vidare i statsverkspropositionen under sjette hufvudtiteln föreslagit Riksdagen *dels* i punkten 8, att Riksdagen måtte medgifva, att i staten öfver fasta arfvoden för personal vid statens jernvägar uppfördes arfvoden till följande nya tjenstemän vid distrikten, nemligen en trafikinspektör, en maskiningeniör och en byråassistent, samt att bland tilläggsarfvoden till fasta arfvoden upptoges ett tilläggsarfvode efter 500 kronor för år för ytterligare en maskiningeniör, *dels* och i punkten 9, att Riksdagen måtte medgifva, att, derest t. f. öfverdirektören och chefen för trafikafdelningen inom jernvägsstyrelsen, distriktschefen Axel Rudolf Corin blefve af Eders Kongl. Maj:t konstituerad till öfverdirektör och chef för samma afdelning, till Corin finge från och med den dag, han blefve konstituerad, af jernvägstrafikmedlen utanordnas ett personligt lönetillägg af 2,100 kronor för år räknadt, hvilket belopp dock, i den mån Corin intjenade ålderstillägg såsom öfverdirektör, eller för den händelse genom reglering af öfverdirektörens för trafikafdelningen i aflöningsreglementet nu uppförda aflöning ökning i aflöningsförmånerna för denne kunde komma att inträda, skulle minskas med belopp, motsvarande ålderstillägget eller ökningen.

I särskild skrifvelse anmäler Riksdagen sina i anledning af Eders Kongl. Maj:t berörda framställningar fattade beslut.

Öfriga ordinarie anslag.

9:o) Beträffande öfriga ordinarie anslag, som i riksstaten för innevarande år finnas å sjetten hufvudtiteln uppförda, har Eders Kongl. Maj:t icke föreslagit någon annan ändring, än att förslagsanslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m. för jemnande af hufvudtiteln slutsumma måtte ökas med 85 kronor eller från 185,572 kronor till 185,657 kronor.

Riksdagen har för år 1903 fastställt samtliga ifrågavarande anslag, som här ofvan icke blifvit omförmälda, till samma belopp som i innevarande års riksstat; dock att anslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m., på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, ökats med 85 kronor eller från 185,572 kronor till 185,657 kronor.

Arbetareförsäkringen.

10:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen medgifva, att Eders Kongl. Maj:t måtte ega för år 1903 använda de till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande afsatta belopp, i mån af behof, dels till förvaltningsbidrag åt sjukkassor, under enahanda villkor, som i Riksdagens skrifvelse den 29 maj 1901 (n:o 101) äro angifna, dels ock till utarbetande och offentliggörande genom försäkringsinspektörens försorg af årsredogörelse för sjukkasseeväsendet i riket.

Riksdagen, som i särskild skrifvelse anmäler sitt beslut i anledning af Eders Kongl. Maj:ts i statsverkspropositionen utom hufvudtitlarna gjorda framställning, att till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande måtte afsättas en summa af 250,000 kronor, har icke haft något att erinra emot Eders Kongl. Maj:ts nu ifrågavarande förslag;

och har alltså Riksdagen, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, medgifvit,

att Eders Kongl. Maj:t må ega för år 1903 använda de till underlättande af åtgärder för arbetares olycksfallsförsäkring och sjukkassors bildande afsatta belopp, i mån af behof,

dels till förvaltningsbidrag åt sjukkassor under vilkor:

1:o) att sjukkassan skall vara hos vederbörande myndighet registrerad i enlighet med lagen om sjukkassor;

2:o) att sjukkassan skall under föregående år haft egna inkomster, uppgående till minst lika mycket som det begärda förvaltningsbidragets belopp; samt

3:o) att förvaltningsbidraget skall för år utgå i förhållande till det antal afgiftspligtiga medlemmar, sjukkassan under näst föregående år städse haft,

med 1 krona 50 öre för hvarje medlem till och med 100,

med 1 krona för hvarje medlem derutöfver till och med 300,

med 50 öre för hvarje medlem derutöfver tilloch med 2,600, samt

med 25 öre för hvarje medlem derutöfver,

och dels till utarbetande och offentliggörande genom försäkringsinspektörens försorg af årsredogörelse för sjukkasseväsendet i riket.

Extra anslag.

För tillfälliga behof, hänförliga till sjetten hufvudtiteln, hafva följande anslag beviljats.

Civildepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli.

11:o) På grund af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, har Riksdagen för handhafvande af *kontroll å försäkringsanstalterna* för år 1903, i likhet med hvad allt ifrån år 1887 egt rum, på extra stat anvisat till Eders Kongl. Maj:ts förfogande ett belopp af 4,500 kronor.

Öfverståthållareembetet.

12:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att till fortsatt utgifvande af »*Polisunderrättelser*» på extra stat för år 1903 anvisa 17,000 kronor.

Ifrågavarande anslag, som först beviljades af 1877 års Riksdag med ett belopp af 6,000 kronor och derefter redan af 1878 års Riksdag höjdes till 10,000 kronor, blef derefter af 1885 års Riksdag, i sam-

manhang med antagandet af lagen angående lösdrifvares behandling, utfärdad den 12 juni 1885, ökadt till 15,000 kronor, med hvilket belopp anslaget sedermera oförändradt utgått.

Riksdagen, som funnit den föreslagna ökningen af anslaget vara af behovet påkallad, har alltså för år 1903, till utgifvande under samma år af »Polisunderrättelser», på extra stat anvisat 17,000 kronor.

Landsstaterna i länen.

13:o). Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen, *dels* i punkten 14 under sjetten hufvudtiteln att på extra stat för år 1903 ställa till Eders Kongl. Maj:ts förfogande ett anslag af 95,000 kronor att användas till aflöning och underhåll af *särskild polisstyrka på landet*, der sådan kunde af förhållandena påkallas, under medgifvande tillika att reservationer å detta anslag jemväl finge användas för det i punkten 15 under samma hufvudtitel omförmälda ändamål, när sådant finnes behöfligt; *dels ock* i sistnämnda punkt, att på extra stat för år 1903 ställa till Eders Kongl. Maj:ts förfogande ett anslag af 25,000 kronor att användas till åtgärder för *gröfre brotts upptäckande samt förbrytares efterspanande och gripande*.

Riksdagen, som ansett sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts ifrågasvarande framställningar, får anmäla, att Riksdagen på extra stat för år 1903 ställt till Eders Kongl. Maj:ts förfogande

a) ett anslag af 95,000 kronor att användas till aflöning och underhåll af *särskild polisstyrka på landet*, der sådan kan af förhållandena påkallas, under medgifvande tillika, att reservationer å detta anslag jemväl må användas för det i nästföljande moment omförmälda ändamål, när sådant finnes behöfligt; samt

b) ett anslag af 25,000 kronor att användas till åtgärder för *gröfre brotts upptäckande samt förbrytares efterspanande och gripande*.

14:o). På grund af Eders Kongl. Maj:ts derom framställda förslag har Riksdagen, i likhet med hvad för innevarande år egt rum, till ersättning för *juridiskt biträde åt de svenska lapparne i Norge* samt till *lappfogdar och lappförmän äfvensom ordningsmän inom lappbyarne*, på extra stat för år 1903 anvisat 17,500 kronor.

15:o). Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen, i likhet med hvad för innevarande år egt rum, för *uppehållande under år 1903 af en kronofogdetjenst och en häradsskrifvarettjenst i Vesternorrlands län samt en länsmanstjenst i Norrbotten*.

tens län, på extra stat för samma år anvisat ett anslag af 8,400 kronor, att utgå i den mån sådant kan vara erforderligt.

Väg- och vattenbyggnadsstaten.

16:o) På grund af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen på extra stat för år 1903 anvisat ett anslag af 10,000 kronor till *undersökningar af mindre hamnar och farleder äfvensom till upprättande af planer till anläggning eller ombyggnad af broar*, då dylika arbeten icke äro förenade med vägföretag.

Anläggning af telefonledningar.

17:o) På grund af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen af det utaf 1899 års Riksdag för *anläggning af vissa telefonledningar* beviljade anslag å 2,994,000 kronor på extra stat för år 1903 anvisat återstående 200,000 kronor.

Medicinalstyrelsen med dithörande stater.

18:o) Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen, på extra stat jemväl för år 1903 anvisat till *arf-vode för granskning af hospitalens räkenskaper* ett belopp af 1,200 kronor.

Hospitalsvården.

19:o) På grund af Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning har Riksdagen, i likhet med hvad för innevarande år egt rum, på extra stat för år 1903 anvisat ett anslag af 18,000 kronor till *underhåll af Jerfsö sjukhus för spetelske*.

20:o) Med anledning af Eders Kongl. Maj:ts derom framställda förslag, har Riksdagen af det till uppförande *å Restad i Elfsborgs län af en asyl för sinnessjuka m. m.* beviljade anslag å 2,585,000 kronor på extra stat för år 1903 anvisat ett belopp af 675,000 kronor.

21:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för *uppförande på Kristinehamns hospitals område af en så kallad kolonibyggnad* på extra stat för år 1903 anvisa ett belopp af 38,500 kronor.

Riksdagen, som icke haft något att emot Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning erinra, har alltså, för uppförande, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med uppgjorda ritningar, på Kristinehamns hospitals område af en så kallad kolonibyggnad, afsedd för fri vård af 29 manliga patienter, på extra stat för år 1903 anvisat ett belopp af 38,500 kronor.

22:o) Eders Kongl. Maj:t har vidare föreslagit Riksdagen att för byggnadsarbeten vid Hernösands hospital på extra stat för år 1903 anvisa 288,000 kronor.

Genom de byggnadsarbeten, hvartill anslag i denna punkt begärts, skulle icke vinnas någon tillökning af antalet platser vid Hernösands hospital. Vid sådant förhållande och då behovet af ökad utrymme å vårdanstalterna för sinnessjuka alltjemt är synnerligen kämbart, har Riksdagen hyst tvekan, huruvida så stort belopp, som nu ifrågasatts, skäligen kan böra uppoffras för en modernisering af Hernösands hospital, hvilket visserligen, efter hvad som framgår af statsrådsprotokollet, icke är tidsenligt inredt och utrustadt, men emellertid lär vara för sitt ändamål användbart. Vid jemförelse med den framställning om anslag för byggnadsarbeten vid Vexjö hospital, som i nästföljande punkt omförmäles, har Riksdagen funnit, att då genom det anslag, som för sistnämnda hospital blifvit begärdt, ett afsevärdt antal nya platser, afsedda för kriminalpatienter, skulle vinnas och dessutom behovet af ombyggnad af cellpaviljongen vid Vexjö hospital lär vara högeligen trängande, sistberörda framställning borde anses vara framför förslaget om byggnadsarbeten vid Hernösands hospital förtjent af Riksdagens bifall.

På grund häraf och med hänsyn särskildt dertill att, intilldess behovet af utrymme å rikets hospital varder nödortfelig och tillgodosedd, utgifterna för hospitalsväsendet böra jemte nödigt underhåll af de förutvarande hospitalen åsyfta hufvudsakligen beredande af möjlighet till intagande å hospitalen af ökad antal patienter, har Riksdagen ansett sig icke kunna för närvarande och samtidigt dermed, att ett betydande anslag till Vexjö hospital beviljas, äfven bevilja det begärda anslaget till byggnadsarbeten vid Hernösands hospital.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke af Riksdagen bifallits.

23:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för *utvidgning af Vexjö hospital* på extra stat för år 1903 anvisa ett belopp af 463,500 kronor.

Riksdagen har ansett sig böra bevilja nödigt anslag för uppförande af en ny byggnad vid Vexjö hospital för inrymmande af kriminalpatienter, hvarigenom ett steg skulle tagas i den riktning, som angifvits i Riksdagens i statsrådsprotokollet omförmälda skrifvelse den 9 maj 1900. Då de beräknade kostnaderna för denna byggnad, 392,049 kronor 25 öre, emellertid synts Riksdagen vara alltför högt upptagna, särskildt som i byggnaden ej skulle inrymmas bostad för läkare eller syssloman, och betydlig besparing torde kunna vinnas derigenom att byggnaden uppföres i större höjd och dess utsträckning i stället minskas, har Riksdagen ansett sig böra så bestämma anslaget, att för den ifrågavarande byggnaden blifver tillgängligt ett belopp af omkring 300,000 kronor.

Då Riksdagen icke haft något att erinra emot beräkningen af kostnaden för nytt ångpanne- och maskinhus, sammanbindningsgångar, utvidgning af tvättafdelningen m. m., ny torkinrättning samt spårväg, hvilka byggnader äfven synas vara behöfliga och lämpligen torde böra utföras samtidigt med byggandet af den för kriminalpatienter afsedda paviljongen, skulle genom den af Riksdagen beslutade nedsättning i det för sistnämnda byggnad afsedda beloppet det erforderliga anslaget kunna minskas till 371,263 kronor, hvilket belopp emellertid synts lämpligen kunna afrundas till 375,000 kronor.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, har Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning på det sätt bifallits, att Riksdagen, för utvidgning af Vexjö hospital, på extra stat för år 1903 anvisat ett belopp af 375,000 kronor.

Diverse anslag.

24:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för *ombyggnader m. m. vid karantänsinrättningen på Kängö* å extra stat för år 1903 anvisa ett anslag af 50,570 kronor.

Riksdagen har ansett sig böra bifalla Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning och har alltså, för ombyggnader m. m. vid karantänsinrättningen på Kängö i hufvudsaklig öfverensstämmelse med uppgjorda ritningar och kostnadsförslag, å extra stat för år 1903 anvisat ett anslag af 50,570 kronor.

25:o) Vidare har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att för *uppförande af ny bostad för karantänsdrängarne vid karantänsinrättningen på Kängö* på extra stat för år 1903 anvisa ett belopp af 20,000 kronor.

Den kostnad, som för uppförande af ifrågavarande byggnad beräknats, har syntes Riksdagen vara alltför högt tilltagen och skäligen kunna nedsättas till 15,000 kronor; hvadan Riksdagen, i anledning af Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, för uppförande af ny bostad för karantänsdrängarne vid karantänsinrättningen på Käsö, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med uppgjord ritning jemte arbetsbeskrifning, på extra stat för år 1903 anvisat ett belopp af 15,000 kronor.

26:o) Af det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokollet inhemtas, att, enligt hvad statskontoret anmält, nämnda embetsverk förskjutit följande belopp, hvilka borde anmälas till ersättande af Riksdagen under sjetta hufvudtiteln, nemligen:

godtgörelse för afkomst af boställen, som, enligt kongl. brefvet den 31 maj 1878, innehafvare af länsmanstjänster, hvarmed boställen varit förenade, egt undfå i anledning deraf att företrädarne åtnjutit fardagsår kr. 1,424: 93

aflöningsfyllnad, enligt kongl. brefvet den 31 augusti 1900, till en länsman » 320: —

ersättning, enligt kongl. brefven den 18 oktober 1899, den 31 Maj 1895 och den 7 februari 1896, till innehafvarne af tre särskilda boställen för saknad afkomst af exproprierad jord » 333: 19

till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län, enligt kongl. brefvet den 17 oktober 1900, utanordnade medel till komplettering af persedel-förrådet vid karaktänsinrättningen på Käsö » 5,469: 05

till medicinalstyrelsen, enligt kongl. brefven den 30 mars 1894, den 9 juni 1899 och den 4 oktober 1901, utanordnade medel för bestridande af vissa kostnader för den svenska farmakopéns omarbetning samt till arfvoden åt vissa ledamöter i en af medicinalstyrelsen för utgifvande af en ny upplaga af farmakopén tillsatt komité... » 11,489: 87

till aktuarien hos kommerskollegium I. Flodström, enligt kongl. brefvet den 13 september 1901, utbetaldt arfvode för utarbetande af en sammanfattning af de på grund af Riksdagens skrifvelse den 11 maj 1900 infor-drade uppgifter om statens embets- och tjänstemäns dagliga tjänstgöringstid m. m. » 1,100: —

Transport kr. 20,137: 04

	Transport	kr. 20,137: 04
enligt kongl. brefvet den 27 september 1901 för tryckning af medicinalstyrelsens utlåtande öfver särskilde komiterades förslag till lasaretsstadga m. m.	»	676: 05
enligt kongl. brefven den 21 september 1900 och den 19 januari 1901 utanordnade kostnader för utredning och förslag rörande inrättandet af en riksförsäkringsanstalt för försäkring af arbetare för olycksfall i arbete, nemligen resekostnadsersättning och traktamente samt arfvoden åt komiterade m. fl., ersättning till en komiterad för mistade tjänstgöringspenningar samt sekreterarearfvode	»	813: 58
resekostnadsersättning och traktamente samt arfvoden till de, på grund af Riksdagens skrifvelse den 29 april 1899, tillkallade komiterade för utarbetande af förslag till ändring i gällande stadganden angående tillhandahållande af tidningar genom postverkets försorg, ersättning till en komiterad för mistade aflöningsförmåner, åtskilliga kostnader för ifrågavarande ändamål, sekreterarearfvode samt kostnad för tryckning af det utarbetade förslaget	»	20,948: 92
resekostnadsersättning och traktamente samt arfvoden till ordförande och ledamöter i den af Eders Kongl. Maj:t på grund af Riksdagens skrifvelse den 8 maj 1899 tillsatta komité för behandling af frågan om inrättande af förliknings- och skiljenämnder i tvister mellan arbetsgifvare och arbetare, arfvoden till komiténs sekreterare och notarie samt tryckningskostnader med flere utgifter för komitén	»	10,506: —
arfvoden till ledamöterna i den, enligt kongl. brefvet den 20 maj 1898, tillkallade kommissionen för utarbetande af förslag till bestämmelser rörande villkoren för anläggning och begagnande af elektriska ljus- och kraftledningar, resekostnadsersättning och traktamente till en ledamot, sekreterarearfvode samt tryckningskostnader med flere utgifter för kommissionen	»	9,653: 10
för gäldande, enligt kongl. brefven den 22 september 1899, den 29 mars 1900 och den 11 oktober 1901, af vissa kostnader för militärhandräckning från Bohusläns		

	Transport kr. 62,734: 69
och Vestgöta-Dals regementen för släckning af en skogsbrand i augusti 1899 inom Krokstads m fl. socknar vid gränsen mellan Göteborgs och Bohus samt Elfsborgs län	» 2,578: 95
för gäldande, enligt kongl. brefven den 28 juni och den 13 september 1901, af vissa kostnader för militärhandräckning från Uplands regemente samt af andra utgifter för släckning af en skogsbrand i maj 1901 å Danmarks sockens allmänning i Upsala län	» 1,599: 54
	Summa kr. 66,913: 18.

Med iakttagande af grundsatsen om anslags bestämmande till jemnt tal af kronor och för jemnande af hufvudtitelns slutsumma har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att, till betäckande af ofvan omförmälda, af statskontoret förskottsvis bestridda utgifter, anvisa ett anslag af 66,915 kronor.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har af Riksdagen bifallits.

27:o) På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Riksdagen, med bifall till Kongl. Maj:ts derom aflåtna proposition, för ny reglering af viss del af Åmål i följd af den staden år 1901 öfvergångna brand, åt nämnda stad beviljat såsom bidrag till inlösen af mark, som erfordras till utläggning, enligt af Eders Kongl. Maj:t den 20 december 1901 fastställd regleringsplan, af gator, torg och andra allmänna platser samt till bestridande af de med regleringens genomförande i öfrigt förenade kostnader dels ett anslag utan återbetalningsskyldighet till belopp af 75,000 kronor, dels ock ett lån å 300,000 kronor, att lyftas under år 1903, anslaget i statskontoret och lånet i riksgäldskontoret, mot vilkor i afseende å lånet, som i berörda skrifvelse närmare angifvas.

28:o) På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Riksdagen, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, till utförande af nya byggnader och anläggningar vid statens jernvägs-*trafik*, å riksstatens sjette hufvudtitel för år 1903 anvisat 1,050,000 kronor, med rätt för Eders Kongl. Maj:t att låta af detta belopp förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna 407,800 kronor.

29:o) På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Riksdagen, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning, för utläggning af ytterligare ett *jernvägsspår mellan Eslöfs och Hessleholms jernvägsstationer*, å riksstatens sjette hufvudtitel för år 1903 anvisat 500,000 kronor, med rätt för Eders Kongl. Maj:t att låta utaf detta belopp förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna 250,000 kronor.

30:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för år 1903 anvisa å riksstatens sjette hufvudtitel, till förstärkning genom rälsutbyte af öfverbyggnaden å *bandelen Svartön—Malmberget*, 472,500 kronor, med rätt för Eders Kongl. Maj:t att låta förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna detta belopp.

På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Eders Kongl. Maj:ts berörda framställning vunnit Riksdagens bifall.

31:o) I en den 4 nästlidne april aflåten proposition (n:o 81) har Eders Kongl. Maj:t, under återopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen, bland annat, att å extra stat för år 1903 anvisa ett anslag af 141,500 kronor för beredande af delaktighet i enskilda jernvägarnes pensionskassa jemväl för inquarteringsförmånen för de till vestkustbanan förut hörande, i statens jernvägars tjänst numera anstälde tjenstehafvare, som äro delaktiga i nämnda pensionskassa, med rätt för Eders Kongl. Maj:t att låta förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna detta belopp.

På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Eders Kongl. Maj:ts berörda framställning blifvit af Riksdagen bifallen.

32:o) Eders Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för år 1903 ställa till Eders Kongl. Maj:ts förfogande 1,000,000 kronor till *bidrag för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar*.

På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Riksdagen, med bifall till berörda förslag, till bidrag för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar, för år 1903 anvisat 1,000,000 kronor.

33:o) Till *understödjande af brobyggnader och, företrädesvis mindre, hamnbyggnader samt upprensning af åar och farleder* har Eders Kongl. Maj:t begärdt ett anslag för år 1903 af 300,000 kronor.

På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Riksdagen, med bifall till berörda förslag, till understödjande af brobyggnader och, företrädesvis mindre, hamnbyggnader samt upprensning af åar och farleder, för år 1903 anvisat 300,000 kronor.

34:o) Eders Kongl. Maj:t har under denna hufvudtitel i punkten 37 föreslagit Riksdagen att, till beredande, i enlighet med de i statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 4 januari 1902 angifna grunder, af *dyrtidstillägg för innevarande år* åt en del tjenstemän och betjente i civildepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli samt till civildepartementet hörande embetsverk och kårer, å extra stat för år 1903 anvisa såsom förslagsanslag ett belopp af 1,200,000 kronor.

På sätt Riksdagen i särskild skrifvelse anmäler, har Riksdagen, i anledning af hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit, för beredande af *dyrtidstillägg för innevarande år* åt en del tjenstemän och betjente inom civildepartementets afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli samt till civildepartementet hörande embetsverk, kårer och stater, under sjette hufvudtiteln på extra stat för år 1903 anvisat såsom förslagsanslag ett belopp af 1,200,000 kronor att utbetalas med iakttagande, att för beräknande af dyrtidstillägg skola gälla de i nämnda skrifvelse angifna grunder.

Öfver Eders Kongl. Maj:ts under sjette hufvudtiteln gjorda förslag om anvisande af medel till anskaffande af *ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar*, till *fortsättning af statsbanan från Göteborg till Skee* anmäler Riksdagen i särskilda skrivelser sina beslut.

Stockholm den 15 maj 1902.

Med undersätlig vördnad.

Bilaga A.

Utgiftsstater för postverket

att tillämpas under år 1903.

A. Afföningsstat. Generalpoststyrelsen.	K r o n o r.				
	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Generalpostdirektören	7,000	3,000	10,000	} Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kr.	
1 byråchef	4,400	2,000	6,400		
4 byråchefer	17,600	8,000	25,600		
<i>Kanslibyrån.</i>					
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500	} Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.	
1 registrator	1,800	1,200	3,000		
1 notarie och ombudsman	1,800	1,200	3,000		
1 notarie	1,800	1,200	3,000		
1 do	1,800	1,200	3,000		
1 aktuarie	1,800	1,200	3,000		
<i>Trafikbyrån.</i>					
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500		
1 notarie	1,800	1,200	3,000		
1 do	1,800	1,200	3,000		
1 aktuarie	1,800	1,200	3,000		
<i>Kameralbyrån.</i>					
1 kamrerare och sekreterare	3,000	1,500	4,500		
1 kassör	3,000	1,500	4,500		
Transport	—	—	84,000	—	

		K r o n o r.			
		Lon.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Transport		—	—	84,000	
1 intendent vid postverkets frimärkesförråd		3,000	1,500	4,500	}
1 intendent vid postverkets persedel-förråd		3,000	1,500	4,500	
1 notarie		1,800	1,200	3,000	
1 d:o		1,800	1,200	3,000	
1 revisor och bokhållare		1,800	1,200	3,000	
5 revisorer och bokhållare		9,000	6,000	15,000	
1 aktuarie		1,800	1,200	3,000	
1 d:o		1,800	1,200	3,000	
Utrikes och författningsbyrån.					
1 sekreterare		3,000	1,500	4,500	
1 aktuarie		1,800	1,200	3,000	
2 aktuarier		3,600	2,400	6,000	
Revisionsbyrån.					
1 notarie		1,800	1,200	3,000	
1 aktuarie		1,800	1,200	3,000	
1 revisor		1,800	1,200	3,000	
9 revisorer		16,200	10,800	27,000	
Till vikariatsersättning samt arvoden åt extra biträden m. m., förslagsvis		—	—	85,000	
1 förste vaktmästare		1) 800	300	1,100	
1 vaktmästare		1) 500	300	800	
8 d:o		1) 4,000	2,400	6,400	
				265,800	}
Transport		—	—	265,800	

Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.

Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr.

¹⁾ Om vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna förmån kvarstår, lönen minskas med 150 kronor.

		K r o n o r.			
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Transport		—	—	—	265,800
Distrikts- och lokalförvaltningarna.					
2 postdirektörer, en i Stockholm och en i Göteborg, hvardera:					Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
lön 3,500					
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ... 2,000 5,500		7,000	4,000	11,000	
1 postdirektör i Malmö.....		3,200	¹⁾ 2,000	5,200	
5 postinspektörer, hvardera:					
arfvode 4,125					
tjenstgöringspenningar 1,375 5,500		20,625	6,875	27,500	
<i>Öfrige postförvaltare vid fullständiga fasta postanstalter.</i>					
1:a klassen:					
16 postmästare, af hvilka en vid hvardera af postkontoren i Falun, Gefle, Helsingborg, Jönköping, Kalmar, Karlskrona, Karlstad, Kristianstad, Linköping, Lund, Norrköping, Sundsvall, Upsala, Vexjö, Örebro och Östersund:					Efter 5 år kan af löningen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytter- ligare 400 kr.; sko- lande ³ / ₄ af ålders- tilläggen räknas till lönen och ¹ / ₄ an- ses såsom tjänst- göringspenningar.
lön 3,200					
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ... 1,500 4,700		51,200	24,000	75,200	
2:a klassen:					
44 postmästare, af hvilka en vid hvardera af postkontoren i Arvika, Bollnäs, Borås, Eksjö, Enköping, Eskilstuna, Eslöf, Falköping, Filipstad, Hallsberg, Halmstad, Haparanda, Hernösand, Hesselholm, Hudiksvall, Karlshamn, Katrineholm, Kristinehamn, Köping, Landskrona, Ljusdal, Luleå, Lysekil, Mariestad, Norrtelge, Nyköping, Nässjö, Oskarshamn, Sala, Skara, Sköfde, Sollefteå, Söderhamn, Södertelge, Trelleborg, Uddevalla, Umeå, Varberg,					
Transport		—	—	118,900	265,800

¹⁾ Garanterad minimiprovision,

		K r o n o r.			
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Transport		—	—	118,900	265,800
Venersborg, Vestervik, Vesterås, Visby, Ystad och Örnsköldsvik:					
lön	2,600				
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ..	1,000	114,400	44,000	158,400	Efter 5 år kan af- löningen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytter- ligare 400 kr.; sko- lande ³ / ₄ af ålders- tilläggen räknas till lönen och ¹ / ₄ an- ses såsom tjenst- göringspenningar.
3:e klassen:					
50 postmästare, hvardera:					
lön	2,200				
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ..	800	110,000	40,000	150,000	
4:e klassen:					
90 postmästare, hvardera:					
lön	2,000				
tjenstgöringspenningar ¹⁾ ..	600	180,000	54,000	234,000	
Biträdande tjänstemän.					
25 kontrollörer, hvardera:					
lön	2,200				
tjenstgöringspenningar	1,000	55,000	25,000	80,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
300 postexpeditörer af 1:a lönegraden, hvardera:					
lön	1,725				
tjenstgöringspenningar	775	517,500	232,500	750,000	
300 postexpeditörer af 2:a lönegraden, hvardera:					
lön	1,500				
tjenstgöringspenningar	700	450,000	210,000	660,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 300 kr. och efter 10 år med ytterligare 300 kr.
75 postexpeditörer af 3:e lönegraden, hvardera:					
lön	1,250				
tjenstgöringspenningar	500	98,750	37,500	131,250	
Transport		—	—	2,282,550	265,800

¹⁾ Garanterad minimiprovision.

		K r o n o r.				
		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Summa.		
Transport		—	—	2,282,550	265,800	
75 postexpeditörer af 4:e lönegraden, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	1,050					
tjenstgöringspenningar	450	1,500	78,750	33,750	112,500	
Vaktbetjente:						
630 af 1:a lönegraden, hvardera:						Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
lön	600					
tjenstgöringspenningar	400	1,000	378,000	252,000	630,000	
280 af 2:a lönegraden, hvardera:						Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön	600					
tjenstgöringspenningar	350	950	168,000	98,000	266,000	
340 af 3:e lönegraden, hvardera:						
lön	600					
tjenstgöringspenningar	300	900	204,000	102,000	306,000	
					3,597,050	
Anslag till aflönande af poststationsföreståndare, förslagsvis		—	—	850,000	—	
» » aflönande af extra biträden vid distriktsförvaltningarna och postanstalterna. förslagsvis		—	—	700,000	—	
» » ålderstillägg, förslagsvis		—	—	600,000	—	
» » arfvoden åt extra vaktbetjente och till hushyresbidrag för en del betjente, förslagsvis		—	—	400,000	—	
» » arfvoden åt ordinarie vaktbetjente för tjenstgöring såsom förmän m. m., förslagsvis		—	—	45,000	—	
» » gratifikationer m. m. åt tjenstemän och betjente		—	—	12,000	2,607,000	6,469,850
B. Öfvergångsstat.						
Generalpoststyrelsen.						
1 kammarskrifvare		900	300	1,200	—	1,200
Transport		—	—	—	—	6,471,050

	K r o n o r.	
Transport	—	6,471,050
C. Pensionsstat.		
Tjenstemän och betjente, som erhållit afsked ur postverkets tjenst..	83,375	
Anslag till pensionsfyllnad åt postiljoner, förslagsvis.	2,000	
Aflidne tjenstemäns och betjentes enkor och barn.....	1,575	86,950
D. Omkostnadsstat.		
(Forslagsanslag.)		
Anslag till uppbörds- och frimärkesprovision.....	220,000	
» » felräkningspenningar	50,000	
» » förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för posthusens under- håll m. m.....	250,000	
» » expensutgifter	550,000	
» » rese- och traktamentsersättningar:		
för resor i tjensteärenden i allmänhet.....	50,000	
till traktamenten för tjenstemän i jernvägs-post- kupé.....	140,000	
till traktamenten för vaktbetjente	155,000	345,000
» » postbetjentes beklädnad och beväring.....		175,000
» » inköp och underhåll af inventarier		265,000
Transport	1,855,000	6,558,000

		K r o n o r.	
	Transport	1,855,000	6,558,000
Anslag till postföringskostnad:			
vid befordran å jernväg	2,500,000		
» » å landsväg och inom postanstalternas områden samt till landtbrefbäring	1,000,000	3,500,000	
vid befordran sjöledes:			
mellan fasta landet och Gotland, ..	72,000		
» öfriga inrikes orter	90,000		
» Sverige och Finland	20,000		
» Sverige och Danmark	16,000		
» Sverige och Tyskland	240,000		
» Sverige samt England och Amerika	7,000	445,000	3,945,000
» » godtgörelse till främmande postverk		10,000	
» » tillverkning af frimärken, frankokuvert, brefkort och kortbref		150,000	
» » diverse utgifter		45,000	6,005,000
E. Oförutsedda utgifter		—	255,000
F. Afkortningar och restitutioner m. m., förslagsvis		—	133,000
	Summa kronor	—	12,951,000

*Bilaga B.***Aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid postverket.****§ 1.**

Aflöning, som tillkommer vid postverket anställd tjensteman eller betjent enligt stat, som af Riksdagen godkänts, utgår såsom i staten finnes för hvarje deri upptagen befattning angifvet.

Vissa tjenstemän tillkommer ock uppbörds- och frimärkesprovision, såsom i § 2 förmäles.

§ 2.

Uppbörds- och frimärkesprovision utgår vid postkontoren å influtna postafgifter och försålda frankotecken med:

10 procent af uppbörd, som ej för år öfverstiger 6,000 kronor,

5 procent af den del af uppbörden, som öfverstiger 6,000, men ej 10,000 kronor, och

1 procent af den del af uppbörden, som öfverstiger 10,000 kronor, under iakttagande härvid,

dels att i omförmälda uppbörds- och frimärkesprovision icke ingår den provision, som enligt gällande bestämmelser tillfaller underlydande poststationers och ångbåtspostexpeditioners föreståndare, antagna särskilda frankoteckensförsäljare eller allmänheten vid partiköp,

dels ock att postkontors provision för de vid underlydande poststationer och ångbåtspostexpeditioner försålda frankotecken alltid skall utgå med allenast 1 procent.

Den provision, som sålunda utgår vid postkontoren, skall vid postkontor af 3:e och 4:e klass tillfalla postmästaren ensam, vid postkontor af 1:a och 2:a klass delas mellan postmästaren och den närmast under honom å kontoret anstälde postexpeditör på det sätt, att en fjerdedel af provisionen, för år räknadt, skall tillkomma denne postexpeditör, men återstoden tillfalla postmästaren, samt vid Stockholms, Göteborgs och Malmö postkontor delas mellan postdirektören och de vid vederbörande postkontor anstälde kontrollörer och andra afdelnings- eller filialkontorsföreståndare på det sätt, att i Stockholm sju åttendedelar,

i Göteborg sju tiondedelar och i Malmö sju tolfte delar af provisionen för år skola tillfalla kontrollörer och andra afdelnings- eller filialkontorsföreståndare att dem emellan å hvarje ort fördelas enligt de närmare bestämmelser, som af Kongl. Maj:t, efter generalpoststyrelsens hörande, meddelas, hvaremot återstoden af provisionen skall tillkomma vederbörande postdirektör ensam.

Med tillämpning af nu gifna beräkningsgrunder må dock icke provisionsbeloppet för år räknadt understiga:

för postdirektör 2,000 kronor,

för postmästare af 1:a klass 1,500 kronor,

för postmästare af 2:a klass 1,000 kronor,

för postmästare af 3:e klass 800 kronor och

för postmästare af 4:e klass 600 kronor;

hvidan af postmedlen må, utöfver ofvan angifna procentbelopp, utgå hvad som till äfventyrs erfordras för att fylla denna minimiprovision till postförvaltare.

Minimiprovisionen för postförvaltare betraktas såsom tjänstgöringspenningar.

§ 3.

För åtnjutande af den i stat uppförda aflöning och dertill hörande förhöjning efter viss tids fortsatt innehavande af befattning gälla följande allmänna bestämmelser:

för tjänstemän och betjente i generalpoststyrelsen:

att tjänsteman eller betjent skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, samt i sådant hänseende vara förpligtad att, med bibehållande af den tjänstegrad och aflöning han innehar, efter förändrad arbetsordning sköta de med befattningen förenade göromål;

att med befattning i styrelsen icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen i styrelsen;

att tjänsteman i lägsta lönegraden är skyldig att hos styrelsen tjänstgöra å den särskilda befattning inom graden, der styrelsen, till

befordrande af arbetets oafbrutna gång, finner honom lämplig och behöflig;

att tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att den, som af sjukdom hindras att sin befattning förrätta, eger uppbära hela lönen, men att den, som undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, eller från tjänstgöring i behörig ordning afstänges, eller eljest är lagligen förhindrad att befattningen sköta, kan förpligtas att under ledigheten utöfver sina tjänstgöringspenningar afstå så mycket af lönen, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras till följd af tjänsteresor eller för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i styrelsen, densamma, emot åtnjutande i förstnämnda fall af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest af deremot svarande belopp i stället för egna tjänstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår;

att emellertid, derest byråchef till följd af tjänsteresa eller för handläggning af särskilda ärenden är under allenast några få dagar hindrad att sköta sin befattning, tjänsteman af lägre grad skall vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till byråchefsbefattningen hörande löpande göromål;

att, derest förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning i samma lönegrad är i stat medgifven, tidpunkten

för första höjningen bestämmes att inträda efter fem år, under vilkor att innehafvaren under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, och

för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år, på samma vilkor,

under iakttagande, hvad såväl den ena som den andra förhöjningen angår, deraf, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd; börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans till-

träde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial; samt

att tjänsteman eller betjent i styrelsen skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjensteår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller generalpoststyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obehaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande dylik pension utgå af postmedlen;

för tjänstemän och betjente vid distrikts- och lokalförvaltningarna:

att tjänsteman eller betjent skall vara underkastad icke allenast den utvidgade eller förändrade tjänstgöring, utan ock — med undantag för postdirektör — den förflyttning till annan tjänstgöringsort, som kan varda honom i behörig ordning ålagd;

att med befattning af ifrågavarande slag icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen i verket;

att tjänstgöringspenningar, provision och sportler få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester eller — beträffande vaktbetjent — sådan kostnadsfri ledighet, som i § 5 omförmäles, men skola för den tid, tjänsteinnehafvaren eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att, derest ledighet på grund af sjukdom åtnjutes under högst tre månader af ett och samma kalenderår, den tjänstledige eger uppbära hela lönen eller i de fall, der aflöningen är fördelad i arfvode och tjänstgöringspenningar, hela arfvodet, men att under ledighet, som på grund af sjukdom åtnjutes utöfver nämnda tid, det ankommer på styrelsen att bestämma, huruvida, jemte tjänstgöringspenningar, provision och sportler, äfven någon del af lönen eller arfvodet, dock ej mera än tredjedelen deraf, bör af den tjänstledige afstås;

att under ledighet, som åtnjutes för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, under afstängning från tjänstgöring, eller under eljest förekommande lagligt tjänsteförhinder den tjänstledige kan af styrelsen förpligtas att, utöfver tjänstgöringspen-

ningar, provision och sportler, afstå så mycket af lönen eller arfvodet, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, derest emellertid tjänsteman eller betjent, i följd af kroppsskada, ådragen under tjensteutöfning, blifvit tills vidare oförmögen till tjenstgöring, må, såsom undantag från hvad ofvan är stadgadt, aflöningen å stat kunna, efter styrelsens bepröfvande, till honom utgå ofkortad under högst sex månader; ankommande deremot på pröfning af Kongl. Maj:t, till huru stor del aflöning kan böra till den skadade utgå efter omförmälda tid af sex månader;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning vid distrikts- eller lokalförvaltning, densamma bestrida, dock ej längre tid än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår; egande han, om förordnandet erfordras till följd af sjukdomsförfall, åtnjuta, i stället för egna tjenstgöringspenningar, de med den tjenstlediges befattning förenade tjenstgöringspenningar, men, då förordnandet erfordras för beredande af semester, allenast den honom eljest tillkommande aflöning;

att, i fråga om rätt till förhöjning i aflöningen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjenst, tjenstemännen skola anses tillhöra följande fem grupper, nemligen:

första gruppen: postdirektörer;

andra gruppen: postmästare af 1:a klassen;

tredje gruppen: postmästare af 2:a klassen;

fjerde gruppen: kontrollörer och postmästare af 3:e klassen;

femte gruppen: postmästare af 4:e klassen och postexpeditörer;

att tidpunkten, då tjänsteman kan komma i åtnjutande af första förhöjningen, skall inträda fem år, och tidpunkten, då han kan komma i åtnjutande af andra förhöjningen, tio år, sedan han tillträdt innehafvande tjenst eller tjenst, tillhörande samma eller närmaste grupp;

att tjänsteman, som före 1902 års utgång tillträdt tjenst af ifrågasvarande slag, skall, beträffande rätt till förhöjning i aflöningen efter nyssnämnda tidpunkt, anses hafva vid detta tillträde inträdt i den aflöningsgrupp, som befattningen från 1903 års början tillhör;

att postmästare af 4:e klass enligt 1902 års stat, hvilka varda hänfödda till lägre klass än den 2:a enligt 1903 års stat, samt kontrollörer må, derest de tillträdt sina tjänster före 1902 års utgång och i föreskrifven ordning inträdt å 1903 års stat, ega att, beträffande rätt till förhöjning i aflöningen vid befordran jemväl till postmästarebefattning inom aflöningsgrupp utöfver den närmast högre räkna sig till godo tjenstgöring efter

anställning såsom postnästare af 4:e klass enligt den äldre staten eller såsom kontrollör;

att för öfrigt, hvad hvar och en af de omförmälda aflöningsförhöjningarna angår, skall iakttagas: att tjänsteman under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna dylik förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande löntagare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial;

att likväl tjänsteman, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af aflöningsförhöjning, redan uppnått den lefnads- och tjänsteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma förhöjning tillträda;

att qvinna, för hvilken utfärdats förordnande att tills vidare vara postnästare eller postexpeditör, skall, så länge hon innehar sådan befattning, vara i fråga om aflöningsförhöjning och semester likställd med man, som innehar ordinarie dylik befattning;

att en hvar, som med eller efter 1903 års ingång tillträder befattning såsom tjänsteman vid postverkets distrikts- eller lokalförvaltningar, skall vara pliktig att underkasta sig nu gifna villkor och bestämmelser;

att till de nuvarande innehafvare af dylika befattningar, hvilka före den 1 mars 1903 förklara, att de icke vilja underkasta sig nämnda års aflöningsstat samt dessa villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunna dertill förbindas, aflöningsförmåner skola utgå enligt för dem nu gällande grunder, dock utan rättighet för tjänsteman till sådan godtgörelse, som enligt kongl. brefven den 1 juni 1900 och den 8 februari 1901 tills vidare medgifvits för minskad inkomst i provision till följd af nya postexpeditörstjänsters tillsättande;

att till vaktbetjente i 1:a lönegraden hufvudsakligen skola höra vaktbetjente, anstälde vid postkontoren i Stockholm, Göteborg och Malmö, äfvensom de vid jernvägsposten tjänstgörande betjente, som stationeras å någon af dessa orter;

att till vaktbetjente i 2:a lönegraden skola höra de vaktbetjente, hvilka äro stationerade norr om Dalelfven eller på grund af särskilda omständigheter böra med dessa i aflöningsvillkor likställas;

att till vaktbetjente i 3:e lönegraden skola höra öfriga vaktbetjente;
att vaktbetjent må tillträda medgifvet aflöningstillägg respektive fem och tio år, efter det han tillträdt ordinarie postvaktbetjentbefattning;

att för öfrigt, hvad hvart och ett af de nyss omförmälda tilläggen angår, skall iakttagas: att vaktbetjent under mera än fyra femtedelar af den tjenstetid, som erfordras för att vinna rätt till tillägget, med godt vitsord bestridt innehafvande tjenst, dock att härvid ej må föras honom till last den tid, han åtnjutit sådan kostnadsfri ledighet, som i § 5 omförmäles; samt att den högre aflöningen ej får tillräddas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjensteåldern blifvit uppnådd;

att likväl vaktbetjent, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af aflöningstillägg, redan uppnått den lefnads- och tjensteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma tillägg tillträda;

att, om vaktbetjent i 1:a graden, hvilken intjenat ett eller båda aflöningstilläggen, förflyttas till 2:a eller 3:e graden, aflöningstillägg skola till honom utgå med de lägre belopp, som för sistberörda båda grader bestämts, men att deremot till vaktbetjent, som uppflyttats till 1:a graden från lägre gråd, aflöningstillägg skola utgå med de för 1:a graden bestämda högre belopp;

att, derest vid tillsättande af vaktbetjentbefattning den, som å befattningen antages, anses icke böra placeras å ort eller i syssla, för hvilken ledig, till 1:a eller 2:a lönegraden hörande aflöning är afsedd, generalpoststyrelsen eger att tills vidare och intill dess ledighet inom vederbörlig lönegrad uppstår, samt med disponerande i sådant hänseende af erforderlig andel af den lediga aflöningen, tilldela den till befattningen antagne aflöning i lägre lönegrad; samt

att tjensteman eller betjent vid distrikts- eller lokalförvaltning skall efter uppnådda 65 lefnads- och minst 35 tjensteår vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller generalpoststyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande dylik pension utgå af postmedlen.

§ 4.

Tjenstemännen i generalpoststyrelsen ega årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, generalpostdirektören, byråcheferna och tjenstemännen af 2:a lönegraden en hvar under en och en half månad samt tjenstemännen af lägsta lönegraden en hvar under en månad.

§ 5.

Semester af en månad årligen må af tjensteman vid distrikts- eller lokalförvaltning åtnjutas, i den mån sådant prövas kunna ske utan hinder för göromålens gång.

Tjensteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid af året, som af vederbörande öfverordnade myndighet bestämmes, begagna sig af semester.

Vid distrikts- eller lokalförvaltning anställd vaktbetjent må kunna, i den mån i sådant afseende till vikaries ersättande anvisadt anslag förslår, tilldelas ledighet högst femton dagar under ett och samma kalenderår med bibehållande af sin aflöning.

§ 6.

Den, som på förordnande förvaltar ledig tjenst, åtnjuter under tiden de med densamma förenade aflöningsförmåner.

§ 7.

Afhåller sig tjensteman eller betjent från tjenstgöring utan att hafva i vederbörlig ordning erhållit tjenstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han under tiden ej åtnjuta någon aflöning. Varder tjensteman eller betjent afstängd från tjenstgöring eller i häkte tagen, skall under tiden den del af hans aflöning, som icke af generalpoststyrelsen pröfvats böra användas till befatningens uppehållande, innehållas, såvida ej styrelsen finner skäligt låta honom något deraf uppbära.

§ 8.

Vid afgang från postverkets tjenst till följd af afskedstagande, entledigande eller dödsfall utgår sjelfva lönen till månadens slut. Enahanda är förhållandet med arfvode, der aflöning är fördelad i arfvode och tjenstgöringspenningar.

Afider vid postverket anställd person, som innehar befattning, hvilken icke är uppförd å ordinarie stat, må, derest och i den mån den myndighet, som antagit honom, så pröfvar skäligt, den för honom bestämda aflöningen utgå till månadens slut.

§ 9.

Afider tjensteman eller betjent, vare sig ordinarie eller extra, i följd af olyckshändelse, timad under tjensteutföring, må ett belopp, motsvarande den afidnes fasta aflöning för en månad, såsom begravningshjelp tilldelas hans dödsbo.

§ 10.

Vid tjänsteresa inom riket utgår resekostnads- och traktamentsersättning enligt bestämmelserna i gällande resereglemente, derest icke för vissa slag af tjänsteresor andra föreskrifter eller bestämmelser om lägre ersättningsberäkning blifvit, efter af Kongl. Maj:t fastställda grunder, af generalpoststyrelsen meddelade.

§ 11.

Felräkningspenningar tillkomma:

kassören hos generalpoststyrelsen med 500 kronor;

den såsom kassör hos postdirektör tjenstgörande kontrollör eller postexpeditör med 300 kronor;

de tjenstemän och af styrelsen antagna extra biträden, som å postkontoren i regelbunden tjenstefördelning betjena allmänheten samt dervid emottaga eller utlemna kontanta medel, med 120 kronor till dem hvar vid postkontoren i Stockholm, Göteborg och Malmö äfvensom vid postkontor af 1:a och 2:a klass samt med 60 kronor till dem hvar vid postkontor af 3:e och 4:e klass;

allt för år räknadt.

§ 12.

Anmärkningsprovision tillkommer vederbörande hos generalpoststyrelsen anställda tjenstemän enligt de närmare grunder, Kongl. Maj:t bestämmer, med högst femton procent å hvarje belopp, som på grund af anmärkning, gjord af sådan tjensteman, antingen, såsom ej behörigen uppburet, till postverket inflyter och utan anmärkningens framställande

ej skulle hafva kommit verket till godo, eller, såsom för högt debiteradt, till vederbörande återgäldas.

§ 13.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst belopp må tilldelas vid postverket anställda betjente, ordinarie och extra, enligt reglemente, som af generalpoststyrelsen fastställles.

§ 14.

Kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter lemnas enligt de närmare bestämmelser, Kongl. Maj:t meddelar, åt de vid distrikts- och lokalförvaltningarna anställda ordinarie och extra betjente.

§ 15.

De ordinarie betjente, som äro anställda såsom förmän för vaktbetjentspersonal vid Stockholm, Göteborgs, Malmö eller andra postkontor, eller hvilka tjenstgöra ensamma eller såsom förste män i s. k. postiljonskupéer, eller som vid postanstalterna användas i andra jemförliga sysslor eller till bestridande af göromål, hvilka hittills i regel utförts af tjenstemän, må, utöfver den fasta aflöningen, kunna af generalpoststyrelsen tilldelas arvode till belopp af högst 20 kronor för månad räknadt.

§ 16.

Grunderna för aflöningen till den extra personalen vid postverket bestämmes af Kongl. Maj:t på förslag af generalpoststyrelsen.

§ 17.

Den, som tillträder den nya aflöningsstaten, skall vara skyldig underkasta sig den minskning i befintliga sportelinkomster, som kan varda af Kongl. Maj:t bestämd, samt den jemkning af grunderna för uppbörds- och frimärkesprovisions beräkning, som, i händelse af förhöjning af postafgifter, kan finnas skäligh, äfvensom de förändrade bestämmelser i fråga om pension, som kunna varda stadgade.

Bil. C.

Utgiftsstaten för telegrafverket

att tillämpas under år 1903.

A. Aflöningsstat.	K r o n o r.				
	Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Telegrafstyrelsen					
Generaldirektören	7,000	3,000	10,000	) Efter 5 år kan lönen) höjas med 600 kr.	
1 byråchef	4,400	2,000	6,400		
3 byråchefer	13,200	6,000	19,200		
Administrativa byrån.					
1 sekreterare	3,000	1,500	4,500	) Efter 5 år kan lönen) höjas med 500 kr.) och efter 10 år med) ytterligare 500 kr.	
1 kamrerare	3,000	1,500	4,500		
1 notarie och ombudsman	1,800	1,200	3,000		
1 registrator och aktuario	1,800	1,200	3,000		
1 revisor	1,800	1,200	3,000		
3 revisorer	5,400	3,600	9,000		
1 hufvudkassör	1,800	1,200	3,000		
1 bokhållare och kassakontrollant	1,800	1,200	3,000		
1 statistiker	1,800	1,200	3,000		
Liniäbyrån.					
1 ofveringeniör	3,000	1,500	4,500		
1 byråingeniör och ritare	1,800	1,200	3,000		
1 notarie	1,800	1,200	3,000		
1 förrådsförvaltare	1,800	1,200	3,000		
Byrån för telegraftrafiken.					
1 elektriker	3,000	1,500	4,500		
1 notarie	1,800	1,200	3,000		
1 byråingeniör och föreståndare för tele- grafverkets undervisningsanstalt	1,800	1,200	3,000		
Transport	—	—	95,600	—	

		K r o n o r.			
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Transport		—	—	95,600	—
<i>Byrån för telefontrafiken.</i>					
1 notarie.....	1,800	1,200	3,000		Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
1 aktuarie.....	1,800	1,200	3,000		
Verkstaden:					
1 föreståndare.....	3,000	1,500	4,500		
1 ingenjör.....	1,800	1,200	3,000	113,700	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr.
1 förrådsvaktare.....	¹⁾ 800	300	1,100		
1 förste vaktmästare.....	¹⁾ 800	300	1,100		
1 vaktmästare.....	¹⁾ 500	300	800		
2 d:o.....	¹⁾ 1,000	600	1,600		
Distriktsförvaltningarna.					
4 telegrafinspektörer, hvardera:					
arfvode.....	3,750				
tjenstgöringspenningar....	1,250				
	5,000	15,000	5,000		
6 liniedirektörer, hvardera:					Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	3,000				
tjenstgöringspenningar..	1,500	4,500	18,000		
	4,500	18,000	9,000		
8 linieingenjörer, hvardera:					Efter 5 år kan lönen höjas med 300 kr. och efter 10 år med ytterligare 300 kr.
lön.....	2,200				
tjenstgöringspenningar.	1,000	3,200	17,600		
	3,200	17,600	8,000		
6 bokhållare, hvardera:					
lön.....	1,500				
tjenstgöringspenningar....	700	2,200	9,000		
	2,200	9,000	4,200		
Transport	—	—	85,800	113,700	

¹⁾ Om förrådsvaktare eller annan vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad, skall, så länge denna formån kvarstår, lönen minskas med 150 kronor.

		K r o n o r.				
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Transport		—	—	85,800	113,700	Efter 5 år kunna tjenstgöringspen- ningarna höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytter- ligare 200 kr.
6 materialvakter, hvardera:						
lön	600					
tjenstgöringspenningar	400	1,000	3,600	2,400	6,000	91,800
Stationerna.						
<i>Stationsföreståndare.</i>						
2 telegrafdirektörer, en i Stockholm och en i Göteborg, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kr. och efter 10 år med ytterligare 500 kr.
lön.....	3,500					
tjenstgöringspenningar ...	2,000	5,500	7,000	4,000	11,000	
1 telefondirektör i Stockholm.....			3,500	2,000	5,500	
2 telegrafdirektörer, en i Malmö och en i Sundsvall, hvardera:						
lön.....	3,000					
tjenstgöringspenningar ...	2,000	5,000	6,000	4,000	10,000	
5 kommissarier af 1:a klass, af hvilka en vid hvardera af stationerna i Gefle, Helsingborg, Luleå, Norrköping och Örebro:						
lön.....	3,000					
tjenstgöringspenningar	1,500	4,500	15,000	7,500	22,500	
23 kommissarier af 2:a klass, af hvilka en vid hvardera af stationerna i Borås, Eskilstuna, Falun, Halmstad, Hernös- sand, Hudiksvall, Jönköping, Kalmar, Karlshamn, Karlskrona, Karlstad, Kristianstad, Landskrona, Linköping, Lund, Nyköping, Nässjö, Söderhamn, Upsala, Vesterås, Vexjö, Ystad och Östersund:						Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	2,500					
tjenstgöringspenningar	1,100	3,600	57,500	25,300	82,800	
24 kommissarier af 3:e klass, hvardera:						
lön.....	2,200					
tjenstgöringspenningar ...	1,000	3,200	52,800	24,000	76,800	
Transport		—	—	208,600	205,500	

		K r o n o r.				
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.		
Transport		—	—	208,600	205,500	
17 kommissarier af 4:e klass, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	2,000					
tjenstgöringspenningar	800 2,800	34,000	13,600	47,600		
100 telegrafister, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	900					
tjenstgöringspenningar	400 1,300	90,000	40,000	130,000		
<i>Anm.</i> Telegrafist, som förestår station, eger åtnjuta bostadsförmån eller hyresbidrag med 200 kronor om året.						
<i>Biträdande tjänstemän.</i>						
3 kommissarier af 2:a klass, af hvilka två i Stockholm och en i Göteborg, hvardera:						
lön.....	2,500					
tjenstgöringspenningar	1,100 3,600	7,500	3,300	10,800		
9 kommissarier af 3:e klass, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 400 kr. och efter 10 år med ytterligare 400 kr.
lön.....	2,200					
tjenstgöringspenningar	1,000 3,200	19,800	9,000	28,800		
6 kontrollörer, hvardera:						
lön.....	2,200					
tjenstgöringspenningar	1,000 3,200	13,200	6,000	19,200		
2 kassörer, hvardera:						
lön.....	2,000					
tjenstgöringspenningar	800 2,800	4,000	1,600	5,600		
110 assistenter, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 300 kr. och efter 10 år med ytterligare 300 kr.
lön.....	1,500					
tjenstgöringspenningar	700 2,200	165,000	77,000	242,000		
255 telegrafister, hvardera:						Efter 5 år kan lönen höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön.....	900					
tjenstgöringspenningar	400 1,300	229,500	102,000	331,500		
Transport		—	—	1,024,100	205,500	

		K r o n o r.			
		Lön.	Tjenstgöringspennin- gar.	S u m m a.	
Transport		—	—	1,024,100	205,500
2 qvinliga bokhållare, hvardera:					Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kr. och efter 10 år med ytterligare 100 kr.
lön	850				
tjenstgöringspenningar	350	1,700	700	2,400	
40 qvinliga vaktföreståndare, hvardera:					
lön	850				
tjenstgöringspenningar	350	34,000	14,000	48,000	
100 interurbantefonister af 1:a lönegraden, hvardera:					
lön	700				
tjenstgöringspenningar	300	70,000	30,000	100,000	
50 interurbantefonister af 2:a lönegraden, hvardera:					
lön	550				
tjenstgöringspenningar	250	27,500	12,500	40,000	
Vaktbetjente.					
7 vaktbetjente af 1:a lönegraden, hvardera:					Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 200 kr. och efter 10 år med ytterligare 200 kr.
lön	600				
tjenstgöringspenningar	400	4,200	2,800	7,000	
18 vaktbetjente af 2:a lönegraden, hvardera:					Efter 5 år kunna tjenstgöringspenningarna höjas med 150 kr. och efter 10 år med ytterligare 150 kr.
lön	600				
tjenstgöringspenningar	350	10,800	6,300	17,100	
Transport		—	—	—	1,444,100

		K r o n o r.	
		Transport	1,444,100
Särskilda anslag.			
Alderstillägg:			
för styrelsens personal, förslagsvis	8,600		
» distriktsförvaltningarnas personal, förslagsvis	5,200		
» stationspersonalen, förslagsvis	108,900	122,700	
Arfviden till extra ordinarie tjänstemän, vikariatsersättning m. m.:			
för styrelsen, förslagsvis	50,000		
» distriktsförvaltningarna, förslagsvis	59,900		
» stationerna, förslagsvis	950,600	1,060,500	
Arfviden till extra ordinarie vaktbetjente vid distriktsförvaltningarna och stationerna, förslagsvis			
	151,000		
Gratifikationer åt tjänstemän och betjente m. m.	10,000	1,344,200	2,788,300
B. Pensions- och understödsstater.			
Förre telegrafisten å Sandhamns indragna optiska station <i>A. Löfgren</i> , enligt kongl. brefvet den 17 september 1869.		240	
Förre befälhafvaren å Arholma indragna optiska station, fanjunkaren <i>L. F. Österberg</i> , enligt kongl. brefvet den 25 november 1870.		400	
Förre korporalen å Vinga station <i>J. A. Andersson</i> , enligt samma kongl. bref.		270	
Förre befälhafvaren å Landsorts indragna optiska station, sergeanten <i>A. Liljander</i> , enligt kongl. brefvet den 2 juni 1876.		600	
Förre telegrafisten å Dalarö indragna optiska station <i>C. A. Törnros</i> , enligt samma kongl. bref.		400	
Förre telegrafisten å Ornö indragna station <i>J. E. Åkerström</i> , enligt samma kongl. bref.		400	
Förre telegrafisten å Nynäs indragna station <i>C. Sjöberg</i> , enligt kongl. brefvet den 23 mars 1877.		400	
Förre telegrafisten å Ornö indragna station <i>F. O. Åkerlind</i> , enligt samma kongl. bref.		270	
Förre föreståndaren för Skeninge indragna station <i>Nanny Arndtz</i> , enligt kongl. brefvet den 13 juli 1887.		300	
Förre föreståndaren för Hjo station <i>Anna Johanna Charlotta Lagerberg</i> , enligt kongl. brefvet den 27 maj 1898.		500	
Förre arbetsledaren <i>August Andersson</i> , enligt kongl. brefvet den 26 maj 1899.		600	
Transport		4,380	2,788,300

	K r o n o r.	
Transport	4,380	2,788,300
Förre reparatören <i>Fritz Bergman</i> , enligt kongl. brefvet den 26 maj 1899	480	
Förre arbetaren <i>Karl Johan Ludvig Schönell</i>	480	
Bidrag till telegrafverkets pensionsinrättning, fem procent af den för året till 1,800,000 kronor beräknade portoinkomst af telegrafmedel, jemte ett tilläggsbelopp af 102,500 kronor, förslagsvis.....	192,500	
Bidrag till telegrafverkets enke- och pupillkassa	8,000	
Till fyllnadspensioner, enligt bestämmelserna i kongl. brefvet den 22 juni 1883, förslagsvis	48,000	253,840
C. Omkostnadsstat.		
(Förslagsanslag.)		
Stationers och liniers underhåll	1,200,000	
Underhåll af telegrafverkets byggnader och lokaler.....	20,000	
Resekostnads- och traktamentsersättning	45,000	
Blanketter, telefonkataloger, skrifmaterialier, böcker, renskrifning m. m.	147,500	
Hyror	124,000	
Eldning, belysning och städning af tjenstelokaler	158,000	
Postporto	30,000	
Beklädnad	75,000	
Inköp och underhåll af inventarier, verktyg m. m.....	70,000	
Sjukvård och begrafningshjälp	15,000	
Frakt- och transportkostnader	60,000	
Sveriges bidrag till underhållet af internationella telegrafbyrå i Bern	1,500	
Telegrafverkets undervisningsanstalt	15,000	
Felräkningspenningar	3,500	
Diverse utgifter.....	66,120	2,030,620
D. Ränta och amortering	—	1,293,740
Summa kronor	—	6,366,500

Bil. D.

**Aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid
telegrafverket.**

§ 1.

Aflöning, som tillkommer vid telegrafverket anställd tjensteman eller betjent enligt stat, som af Riksdagen godkänts, fördelas i lön och tjenstgöringspenningar eller i arfvode och tjenstgöringspenningar, såsom i staten finnes för hvarje deri upptagen befattning angifvet.

§ 2.

För åtnjutande af den i stat uppförda aflöning och dertill hörande förhöjning efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning gälla följande allmänna bestämmelser:

för tjenstemän och betjente i telegrafstyrelsen:

att tjensteman eller betjent skall vara underkastad den vidsträcktare tjenstgöringsskyldighet eller jemkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af styrelsen eller dess särskilda afdelningar eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, samt i sådant hänseende vara förpligtad att, med bibehållande af den tjenstegrad och aflöning han innehar, efter förändrad arbetsordning sköta de med befattningen förenade göromål;

att med befattning i styrelsen icke må förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjenstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjenstgöringen i styrelsen;

att tjensteman i lägsta lönegraden är skyldig att hos styrelsen tjenstgöra å den särskilda befattning inom graden, der styrelsen, till befordrande af arbetets oafbrutna gång, finner honom lämplig och behöflig;

att tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att den, som af sjukdom hindras att sin befattning förrätta, eger uppbära hela lönen, men att den, som undfår ledighet för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, eller från tjänstgöring i behörig ordning afstänges, eller eljest är lagligen förhindrad att befattningen sköta, kan förpligtas att under ledigheten utöfver sina tjänstgöringspenningar afstå så mycket af lönen, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras till följd af tjänsteresor eller för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i styrelsen, densamma, emot åtnjutande i förstnämnda fall af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar men eljest af deremot svarande belopp i stället för egna tjänstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår;

att emellertid, derest byråchef till följd af tjänsteresa eller för handläggning af särskilda ärenden är under allenast några få dagar hindrad att sköta sin befattning, tjänsteman af lägre grad skall vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till byråchefsbefattningen hörande löpande göromål;

att, derest förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af befattning i samma lönegrad är i stat medgifven, tidpunkten

för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under vilkor att innehafvaren under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, och

för andra förhöjningen, om sådan eger rum, efter ytterligare fem år, på samma vilkor,

under iakttagande, hvad såväl den ena som den andra förhöjningen angår, deraf, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande löntagaren dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial eller

förordnande i följd af frågan om verkets omorganisation i anledning af telefonväsendets tillkomst; samt

att tjänsteman eller betjent i styrelsen skall, då han uppnått 65 lefnads- och minst 35 tjensteår, vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller telegrafstyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande pensionen utgå dels från telegrafverkets pensionsinrättning enligt det för denna inrättning gällande reglemente, dels ock med erforderligt fyllnadsbelopp af telegrafverkets medel;

för tjänstemän och betjente vid distriktsförvaltningarna och stationerna:

att tjänsteman skall vara underkastad icke allenast den utvidgade eller förändrade tjänstgöring, utan ock — med undantag för telegrafdirektör och telefondirektör — den förflyttning till annan tjänstgöringsort eller annan befattning af motsvarande tjenstegrad och med enahanda aflöning å stat, som kan varda honom i behörig ordning ålagd, samt vaktbetjent vara pliktig underkasta sig den förändring i tjänstgöring och den förflyttning till annan tjänstgöringsort, som honom i behörig ordning ålägges;

att med befattning af ifrågavarande slag icke må förenas annan tjenst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjenstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen i verket;

att tjänstgöringspenningar och sportler få uppbäras endast för den tid, befattnings innehafvare verkligen tjenstgjort eller åtnjutit semester, men skola för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, utgå till den, som uppehållit befattningen;

att derest ledighet på grund af sjukdom åtnjutes under högst tre månader af ett och samma kalenderår, den tjänstledige eger uppbära hela lönen eller i de fall, der aflöningen är fördelad i arfvode och tjänstgöringspenningar, hela arfvodet, men att under ledighet, som på grund af sjukdom åtnjutes utöfver nämnda tid, det ankommer på styrelsen att bestämma, huruvida, jemte tjänstgöringspenningar och sportler, äfven någon del af lönen eller arfvodet, dock ej mera än tredjedelen deraf, bör af den tjänstledige afstås;

att under ledighet, som åtnjutes för svag helsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, under afstängning från tjänstgöring, eller under eljest förekommande lagligt tjänsteförhinder den tjänstledige kan af styrelsen förpligtas att, utöfver tjänstgöringspenningar och sportler, afstå så mycket af lönen eller arfvodet, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att, derest emellertid tjänsteman eller betjent, i följd af kroppsskada, ådragen under tjensteutöfning, blifvit tills vidare oförmögen till tjänstgöring, må, såsom undantag från hvad ofvan är stadgadt, aflöningen å stat kunna, efter styrelsens bepröfvande, till honom utgå oafkortad under högst sex månader; ankommande deremot på pröfning af Kongl. Maj:t, till huru stor del aflöning kan böra till den skadade utgå efter omförmälda tid af sex månader;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras för beredande af semester, tjänsteman af lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning vid distriktsförvaltning eller station, densamma bestrida, dock ej längre tid än sammanlagdt tre månader under ett och samma kalenderår; egande han, om förordnandet erfordras till följd af sjukdomsfall, åtnjuta, i stället för egna tjänstgöringspenningar, de med den tjänstlediges befattning förenade tjänstgöringspenningar, men, då förordnandet erfordras för beredande af semester, allenast den honom eljest tillkommande aflöning;

att, i fråga om rätt till förhöjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjänst, tjänstemännen skola anses tillhöra följande fyra grupper, nemligen:

första gruppen: telegraf-, telefon- och liniedirektörer äfvensom kommissarier af 1:a klass;

andra gruppen: kommissarier af 2:a och 3:e klass, linieingeniörer, kontrollörer, kommissarier af 4:e klass och kassörer;

tredje gruppen: assistenter och manliga bokhållare;

fjerde gruppen: telegrafister, qvinliga bokhållare och vaktföreståndare samt interurbantelefonister;

att tidpunkten, då tjänsteman kan komma i åtnjutande af första förhöjningen, skall inträda fem år och tidpunkten, då han kan komma i åtnjutande af andra förhöjningen, tio år, sedan han tillträdtt innehafvande tjänst eller tjänst, tillhörande samma grupp;

att tjänsteman, som före 1902 års utgång tillträdtt tjänst af ifrågasvarande slag, skall, beträffande rätt till förhöjning af lönen efter nyssnämnda tidpunkt, anses hafva vid detta tillträde inträdtt i den aflöningsgrupp, som befattningen från 1903 års början tillhör;

att för öfrigt, hvad hvar och en af de omförmälda löneförhöjningarna angår, skall iakttagas: att tjänsteman under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna dylik förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller på grund af förordnande, annan statens tjänst, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester, samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd; börande löntagare dervid tillgodoräknas den tid, som före den nya aflöningsstatens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen, vare sig på grund af fullmakt eller konstitutorial eller förordnande i följd af frågan om verkets omorganisation i anledning af telefonväsendets tillkomst; och länder särskildt till efterrättelse, att kommissarie af 1:a klass bör tillgodoräknas den tid, som förflutit från hans tillträde till kommissariebefattning af 1:a klass enligt hittillsvarande stat;

att likväl tjänsteman, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af löneförhöjning, redan uppnått den lefnads- och tjänsteålder, som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma förhöjning tillträda;

att en hvar, som med eller efter 1903 års ingång tillträder befattning såsom tjänsteman vid telegrafverkets distriktsförvaltningar eller stationer, skall vara pliktig att underkasta sig nu gifna villkor och bestämmelser;

att till de nuvarande innehafvare af dylika befattningar, hvilka före den 1 mars 1903 förklara, att de icke vilja underkasta sig nämnda års aflöningsstat samt dessa villkor och bestämmelser och som icke lagligen kunna dertill förbindas, aflöningsförmåner skola utgå enligt för dem nu gällande grunder;

att vaktbetjente må tillträda medgifvet aflöningstillägg respektive fem och tio år efter det de tillträdit ordinarie vaktbetjentbefattning vid telegrafverket;

att för öfrigt, hvad hvart och ett af de nyss omförmälda tilläggen angår, skall iakttagas: att vaktbetjent under mera än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna rätt till tillägget, med godt vitsord bestridt innehafvande tjänst, samt att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd;

att likväl vaktbetjent, som, då han intjenat stadgad tid för erhållande af aflöningstillägg, redan uppnått den lefnads- och tjänsteålder,

som berättigar honom till nedannämnda pension, icke må samma tilllägg tillträda;

att, om vaktbetjent i 1:a graden, hvilken intjenat ett eller båda aflöningstilläggen, förflyttas till 2:a graden, aflöningstilllägg skola till honom utgå med de lägre belopp, som för sistberörda grad bestämts, men att deremot till vaktbetjent, som uppflyttats till 1:a från 2:a graden, aflöningstilllägg skola utgå med de för 1:a graden bestämda högre belopp; samt

att tjänsteman eller betjent vid distriktsförvaltning eller station skall efter uppnådda sammanlagda 95 lefnads- och tjänsteår vara förpligtad att med oafkortad lön såsom pension från befattningen afgå, Kongl. Maj:t eller telegrafstyrelsen, om det tillkommer styrelsen att afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, derest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i befattningen på ett tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig att i densamma qvarstå; skolande pensionen utgå dels från telegrafverkets pensionsinrättning enligt det för denna inrättning gällande reglemente, dels ock med erforderligt fyllnadsbelopp af telegrafverkets medel, och skall jemväl iakttagas, att, om betjent enligt reglementet för pensionsinrättningen är berättigad till högre pension än lönens belopp, den högre pensionen må till honom utgå.

§ 3.

Tjänstemännen i telegrafstyrelsen ega årligen, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske, åtnjuta semester, generaldirektören, byråcheferna och tjänstemännen af 2:a lönegraden en hvar under en och en half månad samt tjänstemännen af lägsta lönegraden en hvar under en månad.

§ 4.

Semester af en månad årligen må af tjänsteman vid distriktsförvaltning eller station åtnjutas, i den mån sådant pröfvas kunna ske utan hinder för göromålens gång.

Tjänsteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid af året, som af vederbörande öfverordnade myndighet bestämmes, begagna sig af semester.

§ 5.

Den, som på förordnande förvaltar ledig tjänst, åtnjuter under tiden de med densamma förenade aflöningsförmåner.

§ 6.

Afhåller sig tjänsteman eller betjent från tjänstgöring utan att hafva i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han under tiden ej åtnjuta någon aflöning. Varder tjänsteman eller betjent afstängd från tjänstgöring eller i häkte tagen, skall under tiden den del af hans aflöning, som icke af telegrafstyrelsen pröfvats böra användas till befattningens uppehållande, innehållas, så vida ej styrelsen finner skäligt låta honom något deraf uppbära.

§ 7.

Vid afgang från telegrafverkets tjänst till följd af afskedstagande, entledigande eller dödsfall utgår sjelfva lönen till månadens slut. Enahanda är förhållandet med arfvode, der aflöning är fördelad i arfvode och tjänstgöringspenningar.

Aflider vid telegrafverket anställd person, som innehar befattning, hvilken icke är uppförd å ordinarie stat, må, derest och i den mån den myndighet, som antagit honom, så pröfvar skäligt, den för honom bestämde aflöningen utgå till månadens slut.

§ 8.

Aflider tjänsteman eller betjent, vare sig ordinarie eller extra, eller vid verket anställdt underbefäl eller arbetare i följd af olyckshändelse, tinad under tjensteutöfning eller arbete vid verket, må ett belopp, motsvarande den aflidnes aflöning för en månad, såsom begrafningshjälp tilldelas hans dödsbo.

§ 9.

Vid tjänsteresa inom riket utgår resekostnads- och traktamentsersättning för tjänstemän enligt bestämmelserna i gällande resereglemente, dock att vid långvarigare uppdrag, förenade med resa från boningsorten, vid ofta återkommande tjänsteresor eller i särskilda fall, då omständigheterna dertill eljest föranleda, telegrafstyrelsen eger att bestämma lägre resekostnads- och traktamentsersättning.

För betjent eger styrelsen att fastställa resekostnads- och trakta-
mentsersättning, dock ej till högre belopp än gällande resereglemente
för närmast motsvarande klass bestämmer.

§ 10.

Felräkningspenningar tillkomma:

den hos telegrafstyrelsen anstälde hufvudkassören med 500 kronor,
för år räknadt;

kassör vid centraltelefonstationerna i Stockholm och Göteborg med
300 kronor, likaledes för år räknadt; samt

tjensteman, som tjenstgör i kassan vid telegraminlemning, der
telegramuppbörden under näst föregående år uppgått till minst 75,000
kronor, med en half procent af derstädes till honom kontant inbetalda
avgifter.

§ 11.

Anmärkningsprovision tillkommer vederbörande hos telegrafstyrel-
sen anställda tjenstemän enligt de närmare grunder, Kongl. Maj:t be-
stämmer, med högst femton procent å hvarje belopp, som på grund af
anmärkning, gjord af sådan tjensteman, antingen, såsom ej behörigen
uppburet, till telegrafverket inflyter och utan anmärkningens framstäl-
lande ej skulle hafva kommit verket till godo, eller, såsom för högt
debiteradt, till vederbörande återgäldas.

§ 12.

Den stationsföreståndare å lägsta klassens station tillkommande
bostadsförmån utgöres af fri bostad, bestående af ett rum och kök,
jemte fri vedbrand och belysning.

Det ankommer på telegrafstyrelsen att i hvarje särskildt fall be-
stämma, huruvida bostadsförmån eller hyresbidrag skall utgå.

Hyresbidrag anses tillhöra lönen.

§ 13.

Uniformspersedlar in natura eller beklädnadsersättning till visst
årligt belopp må tilldelas vid telegrafverket anställda ordinarie och extra
betjente samt vid liniebyggnaderna anställda underbefäl och arbetare,
allt enligt reglemente, som af telegrafstyrelsen fastställles.

§ 14.

Kostnadsfri läkarevård jemte medikamenter lemnas åt betjente vid distriktsförvaltningarna och stationerna samt vid liniebyggnaderna anställda underbefäl och arbetare, äfvensom åt annan med desamma jemförlig, i telegrafverkets tjenst befintlig tillfällig personal, enligt de närmare bestämmelser Kongl. Maj:t meddelar.

§ 15.

Grunderna för aflöningen till extra tjenstemän och betjente vid telegrafverket bestämmas af Kongl. Maj:t på förslag af telegrafstyrelsen.

§ 16.

Den, som tillträder den nya aflöningsstaten, skall vara skyldig underkasta sig den minskning i befintliga sportelinkomster, som kan varda af Kongl. Maj:t bestämd, äfvensom de förändrade bestämmelser i fråga om pension, som kunna varda stadgade.

*Bil. Litt. A.***Ordinarie anslagen under riksstatens Sjette hufvudtitel.**

	Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jem- förlig anvis- ning på <i>förslag.</i>		Summa.	
		Ersättningar.			
	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor. ö.
Civildepartementet.					
Statsministern, lönefyllnad, <i>förslagsanslag</i> , högst	6,500	—	—	—	6,500 —
Statsråden utan departement 3 å 12,000 kronor	36,000	—	—	—	36,000 —
Departementschefen	17,000	—	—	—	17,000 —
Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli	78,700	—	—	—	78,700 —
Öfverståthållarembetet	87,422	—	—	—	87,422 —
Landsstaterna i länen (deraf 140,000 kronor <i>reservationsanslag</i>). Nuva- rande belopp	2,728,045	—	—	—	—
Ökas i anledning af ändrad beräkning af ett boställes afkastning med	230	—	—	—	—
Väg- och vattenbyggnadsstaten (deraf två särskilda <i>reservationsanslag</i> till expenser för allmänna arbeten och till vägundersökningar, hvarjdera å 35,000 kronor). Nuvarande belopp...	154,500	—	—	—	—
Tillkommer: höjning i anslagen till väg- och vatten- byggnadsstyrelsen	1,900	—	—	—	—
höjning i anslaget till vägundersökningar 5,000: —	6,900	—	—	—	—
hvarjemte rubriken ändras till Väg- och vattenbyggnadsstaten (deraf två särskilda <i>reservationsanslag</i> , ett å 35,000 kronor till expenser för allmänna arbeten och ett å 40,000 kronor till vägundersök- ningar).	161,400	—	—	—	161,400 —
Vägar och kommunikationer	12,000	—	—	—	12,000 —
Jordförluster genom kanal- och väganläggningar, <i>förslagsanslag</i>	2,700	—	4,567	—	7,267 —
Postverket, <i>förslagsvis</i> beräknadt att utgå direkt af postmedlen. Nuva- rande belopp	12,020,000	—	—	—	—
Ökas med	931,000	—	—	—	—
	12,951,000	—	—	—	12,951,000 —
Trpt	16,080,997	—	4,567	—	16,085,564 —

	Anvisning i kontant.	Indelning och dermed jem- förlig anvis- ning, på <i>förslag.</i>		Summa.		
		Ersättningar.				
	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.	Kronor.	ö.
Trpt	16,080,997		4,567		16,085,564	
Telegrafverket, <i>reservationsanslag</i> , att af telegrafmedlen direkt utgå.						
Nuvarande belopp	1,610,000: —					
Ökas med	4,756,500: —					
hvarjemte rubriken ändras till Telegrafverket, <i>förslagsvis</i> beräknadt att utgå direkt af telegrafmedlen.	6,366,500	—	—	—	6,366,500	—
Medicinalstyrelsen med dithörande stater (deraf 1,500 kronor <i>reserva- tionsanslag</i>). Nuvarande belopp	499,100: —					
Höjes för ökning i tjänstgöringspenningarna för förste provinsialläkarne i Jemtlands, Vesterbottens och Norrbottens län med	1,500: —					
	500,600	—	—	—	500,600	—
Hyresersättning åt provinsialläkare, <i>förslagsanslag</i> , högst	104,250	—	—	—	104,250	—
Bidrag till extra provinsialläkares aflönande, <i>förslagsanslag</i>	12,000	—	—	—	12,000	—
Resestipendier åt civile läkare	3,500	—	—	—	3,500	—
Ortopediska institutet	8,250	—	—	—	8,250	—
Vaccinationens befrämjande, <i>reservationsanslag</i>	10,500	—	—	—	10,500	—
Till bestridande af kostnader för allmän helso- och sjukvård, <i>förslags- anslag</i>	145,000	—	—	—	145,000	—
Svenska läkaresällskapet	3,000	—	—	—	3,000	—
Lasarettis underhåll	15,774	—	—	—	15,774	—
Hospitals underhåll, <i>förslagsanslag</i>	900,000	—	—	—	900,000	—
Karantänsinrättningen på Kängö, <i>förslagsanslag</i> , högst	15,850	—	—	—	15,850	—
Ålderstillägg, <i>förslagsanslag</i>	233,576	—	—	—	233,576	—
Rese- och traktamentspenningar, <i>förslagsanslag</i>	13,294	—	—	—	13,294	—
Postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser, <i>förslagsanslag</i>	400,000	—	—	—	400,000	—
Skriftmaterialier och expenser, ved m. m. <i>förslagsanslag</i> . Nuvarande belopp	185,572: —					
Ökas för jemnande af hufvudtitelns slutsumma med	85: —					
	185,657	—	—	—	185,657	—
Extra utgifter, <i>reservationsanslag</i>	12,000	—	—	—	12,000	—
Summa	25,010,748	—	4,567	—	25,015,315	—

Bil. Litt. B.**Extra ordinarie anslagen under riksstatsens Sjette hufvudtitel.**

	Kronor.	öre.
Civildepartementet.		
<i>Civildepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli:</i>		
För handhavande af kontroll å försäkringsanstalterna	4,500	—
<i>Öfverståthållareembetet:</i>		
Till utgifvande af »Polisunderrättelser»	17,000	—
<i>Landsstaterna i länen:</i>		
Till aflöning m. m. åt särskild polisstyrka på landet	95,000	—
» grofre brotts upptäckande m. m.	25,000	—
» ersättning för juridiskt biträde åt de svenska lapparne i Norge samt till lapp- fogdar och lappförman afvensom ordningsmän inom lappbyarne	17,500	—
» uppehållande under år 1903 af en kronofogdetjenst och en häradsskrifvarettjenst i Vesternorrlands län samt en länsmanstjenst i Norrbottens län	8,400	—
	145,900	—
<i>Väg- och vattenbyggnadsstaten:</i>		
Till undersökningar af mindre hamnar och farleder afvensom till upprättande af planer till anlägg- ning eller ombyggnad af broar, då dylika arbeten icke äro förenade med vägföretag	10,000	—
<i>Telegrafverket:</i>		
För anläggning af vissa telefonledningar	200,000	—
<i>Medicinalstyrelsen med dithörande stater:</i>		
Till arfvode för granskning af hospitalens räkenskaper	1,200	—
<i>Hospitalsvården:</i>		
Till underhåll af Jerfsö sjukhus för spetelske	18,000	—
» uppförande å Restad i Elfsborgs län af en asyl för sinnessjuka m. m.	675,000	—
För uppförande på Kristinehamns hospitals område af en s. k. kolonibyggnad	38,500	—
» utvidgning af Vexjö hospital	375,000	—
	1,106,500	—
Trpt	1,485,100	—

		Kronor.	öre.
Trpt		1,485,100	—
<i>Diverse anslag:</i>			
För ombyggnader m. m. vid karantänsinrättningen på Kånsö	50,570: —		
» uppförande af ny bostad för karantänsdrängarne vid karantänsinrättningen på Kånsö	15,000: —		
Till ersättning för af statskontoret förskottvis bestridda utgifter	66,915: —		
För ny reglering af viss del af Åmål, i följd af den staden år 1901 öfvergångna brand	75,000: —		
Till utförande af nya byggnader och anläggningar vid statens jernvägstrafik...	1,050,000: —		
För utläggning af ytterligare ett jernvägsspår mellan Eslöfs och Hessleholms jernvägsstationer	500,000: —		
Till förstärkning genom rälsutbyte af öfverbyggnaden å bandelen Svartön—Malmberget	472,500: —		
» beredande af delaktighet i enskilda jernvägarnes pensionskassa jemväl för in- qvarteringsförmånen för de till vestkustbanan förut hörande, i statens jern- vägars tjänst numera anstälde tjenstehafvare, som äro delaktige i nämnda pensionskassa	141,500: —		
» bidrag för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar	1,000,000: —		
» understödjande af brobyggnader och, företrädesvis mindre, hamnbyggnader samt upprepning af åar och farleder	300,000: —		
» beredande af dyrtidstillägg för år 1902 åt en del tjenstemän och betjente i civil- departementet samt dertill hörande embetsverk och kårer <i>förslagsanslag</i> ..	1,200,000: —	4,871,485	—
Summa		6,356,585	—